

Utopia

STUDENTAVISA I TROMSØ

NR 6 • 29. MARS 2006 • UKE 13 • 31. ÅRGANG

Redaksjonen oppfordrer alle studenter til å bruke stemmeretten sin 28. - 31. mars!

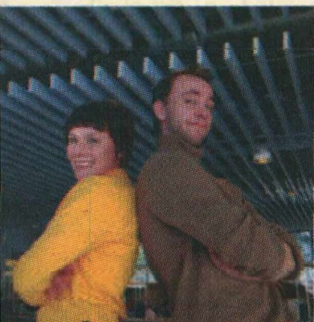
KOMMENTAR side 2
Jeg forventer at støtteklæringene fra det norske studentdemokrati tikker inn til Frankrikes studenter.

IRONIKK side 17

Det er sannsynlig at pengene dine havner på Cayman Islands når du betaler for parkering i Tromsø.

ROBERTET side 14

Mine gode intensjoner ble misbrukt som et instrument til å utføre grusomme handlinger.

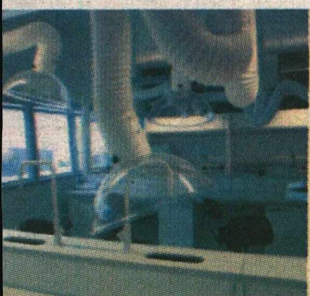
Nå er det duket for fusjon mellom Universitetet og Høgskolen i Tromsø.

SIDE 5

UiTø skal ikke lenger være den eneste samskipnaden i landet uten studentertall.

SIDE 3

Du tar feil hvis du roddet Universitetet i Tromsø var verdens ordligste.

SIDE 12 OG 13

Studentstyrt studenthus

En ekstern rapport utreder muligheten for et studenthus uten kommersiell aktivitet. Studentstyret vil begynne prosessen mot et ideelt Driv snarest mulig.

Side 4

Studentmakt

40 franske universiteter er okkupert. En utvekslingsstudent ved UiTø er bekymret for retten til utdanning. - Studenter skal ha samme rettigheter som andre i arbeidslivet, sier NSU-leder Jørn Henriksen.

Side 6 og 7

Hviterussland Side 8 - 10

Emilie
Ekeberg

NYHETSREDAKTØR
nyhet@utropia.no

Nyhetsredaktør: Emilie Ekeberg
nyhet@utropia.no
 Kulturredaktør: Andreas Myrvold
kultur@utropia.no

Layoutsjef: Ingvild Buhaug
 Fotosjef: Ruth Helen Thorheim
foto@utropia.no
 IT-ansvarlig: Ole M. Scheie Anti

Clemet
Askheim

ANSVARLIG REDAKTØR redaktor@utropia.no

Studentmakt

Det går mot lysere tider. Høgskolestyret har vedtatt å dekke sin andel av Driv sitt underskudd for 2005 og omsetningen på Driv for februar var meget god.

Rapporten fra den eksterne evalueringa av Driv skisserer opp to prinsipielt ulike måter å organisere Driv på i fremtiden, som begge skal sikre bedre økonomi. En med kommersielt fokus og en modell der driften skal være ideell. Studentstyreleder Frode Henriksen, uttalte under studentstyrets behandling av rapporten, at vi nå står foran et veiskille. Etter vedtaket å dømme, som ble fatta med et overveldende flertall, er veien valgt. Driv skal bli studentenes hus. Samskipnadsstyret og Universitetsstyret stiller seg positive til en slik modell.

De frivillige må spille en sentral rolle i den videre prosessen og studentorganisasjonene må komme på banen og gi ideelle Driv et konkret innhold. Alt ligger til rette for et studenthus med en klarere profil, økt aktivitet og et tettere forhold til studentene. Det er rimelig å anta at dette vil styrke eierskapsforholdet studentene har til Driv og ansvaret de føler i forhold til hva som skal foregå der. Dette kan også øke rekrutteringen av frivillige, som sikkert trengs når antallet ansatte reduseres.

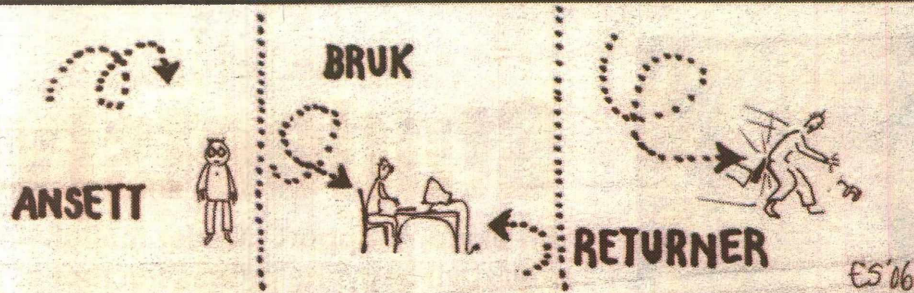
Samtidig med at studentene ønsker sterkere styring over Driv, ønsker Studentstyret å ta tilbake flertallet i Samskipnadsstyret. For til tross for alle vakre ord om konsensus i styret til Studentsamskipnaden i Tromsø har det nå blitt fatta et flertallsvedtak som samtlige studentrepresentanter stemte imot. Det gjelder en høringsuttalelse på en rapport om ny samskipnadslov, der blant annet tilbakekallellesretten for studentrepresentantene er foreslått fjernet og der det ikke lenger skal være en selvfølge at studentene kan kreve flertall i samskipnadsstyret.

Styreleder i samskipnaden Tor Arne Morsskogen påpeker at det ikke er gitt at et studentflertall i samskipnadsstyret ville ført til et annet utfall av avstemningen. Men det er jo ikke poenget her. Om studentrepresentantene skulle være uenige, så endrer ikke det prinsippet om at flertallet av studentene skal bli hørt og at deres mening skal gi seg utslag i samskipnadsstyrets vedtak. Hvis debattene i tillegg føres med dørene åpne, ligger alt til rette for større interesse for hva samskipnaden foretar seg. Dette er godt nytt for studentdemokratiet i Tromsø og peker mot økt engasjement.

Solidaritet

Det såkalte valget i Hviterussland har utløst massive demonstrasjoner. Rektor ved Universitetet i Tromsø, Jarle Aarbakke åpner for at hviterussiske studenter som på grunn av deltagelse i demonstrasjonene har mista studieretten sin, kan komme til UiT. Studentstyret ved UiT støtter demonstrasjonene og fordømmer vilkårlige arrestasjoner. Slike utspill gir innhold til merkelappen Fredsuniversitet.

FRANSK MANER:

Støtt studentenes kamp!

KOMMENTAR

AV IDA LØKEN KILLIE

I løpet av de siste to ukene har vi vært vitne til store demonstrasjoner fra franske studenter mot den nye arbeidsloven i Frankrike. Den nye loven slår fast at arbeidstakere under 26 år skal ansettes under en toårs-kontrakt, som arbeidsgiver kan bryte når som helst, uten å avgi noen form for begrunnelse.

Denne loven er et brillefint eksempel på hvem som blir beskyttet av høyresidas lover for arbeidsmarkedet. En slik lov er et svært drastisk steg, som gir større fleksibilitet og flere rettigheter til arbeidsgivere, på bekostning av arbeidstakerne. Målet er å oppmuntre arbeidstakere til å ansette ungdom, i og med at de kan være trygge på at de kan kvitte seg med dem når det måtte passe.

I første omgang fratar den nye loven ungdom under 26 år retten til å ha fast arbeid i

Frankrike. Det i seg selv er hårreisende nok. I neste omgang vil dette svekke rettighetene til de ungdommene som er i jobb, i og med at det blir vanskeligere å stille krav i lønnsforhandlinger, og krav om ordnede arbeidsforhold. Videre vil en slik lov også kunne bidra til å svekke rettighetene for alle arbeidstakere.

I Frankrike er det i hovedsak studentene, sammen med fagbevegelsen, som har vekket engasjementet og gjort omverdenen oppmerksom på denne saken. Det anslås at mellom 100 000 og 175 000 elever og studenter demonstrerte over hele Frankrike i forrige uke. Ville et slikt engasjement, og en slik motstand oppstått blant studenter i Norge rundt en slik sak?

For ikke lenge siden ble Bondevik II regjeringas forslag til ny arbeidsmiljølov møtt med store protester fra en samlet fagbevegelse. Forslaget, som åpnet for økt bruk av midlertidige ansettelsler medførte få protester fra studentene, selv

om regjeringa den gang som i Frankrike, forsøkte skyve ungdommen foran ved å hevde at loven ville gjelde lettere for ungdom å inn i arbeidsmarkedet. Hvor har det seg sånn at studentene i Frankrike gjør opprør mot politikkforslag som rammer de mens studenter her hjemme holder kjef?

Her hjemme virker det som om studentstyret er livrer for å ta politiske standpunkter som ikke utspiller seg på campus. Valgdeltakelsen i studentstyrevalgene er skremmende lav, og studentene vil lite tegn til engasjement rundt politiske vedtak som rammer oss, selv om de ikke rammer tilværelse på campus direkte. Nå er det på tide at vi ser denne trenden, og begynner å innse at det som skjer ute på Universitetet også kommer å angå oss en dag. Jeg forventer at støtteerklæringene fra norske læresteders studentmokratier nå begynner å tre inn til Frankrikes studenteløpende bånd!

pressens faglige utvalg
PFU

Pressens faglige utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressa i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22 40 50 40

Utropia arbeider etter reglene i Vær varsom-plakaten for god presseskikk. Den som mener seg ramma av urettmessig

avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Utropia utgis med støtte over semesteravgifta.

Adresse: Universitetet i Tromsø Hovedgården 9037 Tromsø

Trykk: Troms avistrykk ISSN: 0806-9611

RIG: Styreleder i SiTø, Tor Arne Morskogen er uenig i studentstyreleder Frode Henriksens utspill om studentflertall.

Åpner for studentflertall

Studentstyreleder Frode Henriksen går inn for studentflertall i samskipnadsstyret.

KST: IDA LØKEN KILLIE
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

Studentstyremøtet mandag 20. mars, ble det vedtatt en høringsuttalelse til en rapport om studentsamskipnadsordningen. Rapporten er utarbeidet av en arbeidsgruppe ledesatt av det daværende utdannings- og forskningsdepartementet i juli 2005. Arbeidsgruppas mandat var å

gjennomgå studentsamskipnadsordningen etter anbefaling fra Ryssdalutvalget. Ryssdalutvalget utarbeidet i 2003 den nye universitets- og høyskoleloven, som oppfordrer til at studentsamskipnadsordninga gjennomgås slik at den blir sett i sammenheng med den nye loven.

Studentene nedstemt

Blant kontroversene i rapporten er blant annet studentenes rett til å tilbakekalle sine representanter, samt retten til studentflertall i samskipnadsstyret. I studentstyrets høringsuttalelse til SiTø og NSU går man inn for å beholde tilba-

kekallingsretten. Kontroversene ble tatt opp til vurdering i SiTø's styre, en votering hvor de tre studentrepresentantene stemte for å slutte seg til studentstyrets vedtak, mens de øvrige styremedlemmene stemte mot.

Studentrepresentant og styreleder i SiTø, Tor Arne Morskogen, skal sammen med direktør i SiTø, Ben Schei, forfatte en høringsuttalelse fra SiTø som skal oversendes Kunnskapsdepartementet. Det var på bakgrunn av dette enkelte punkter i høringsrapporten ble tatt opp i samskipnadsstyret. - Enkelte punkter i rapporten er såpass interessante at direktøren og jeg ville at samskipnadsstyret skulle indikere hva de mente om disse tingene, sier Morskogen, og legger til: - Vi kommer i vår uttalelse til å gjøre departementet oppmerksom på at studentorganisasjonen har en annen mening.

Morskogen har tidligere uttalt til Utopia at studentflertall i SiTø-styret ikke er nødvendig fordi det er konsensus om at studentenes interesser skal bli hørt. Voteringen der studentene sto alene gir, i følge Morskogen, likevel ikke grunn til å innføre studentflertall i SiTø-styret. - Jeg er ikke enig i at sty-

ret ikke er basert på konsensus, det fremkommer ikke noe slikt av forslaget til referat. Vi har derimot hatt en intern diskusjon om hvilke signaler styret skulle sende til styreleder og direktør. Det å kreve studentflertall med bakgrunn i signaler er som å skyte spurv med kanon. Jeg mener dette langt fra legitimerer den reaksjonen studentstyrets arbeidsutvalg nå har, og jeg avventer derfor studentstyrets behandling av saken. Støtter Studentstyret arbeidsutvalgets fremgangsmåte skal jeg selvfølgelig se nærmere på saken, men dette er bare én av en lang rekke høringsuttalelser som skal oversendes departementet. Jeg tror ikke dette er en voldsom sak som gjør det nødvendig å revurdere studentflertall. Ved studentflertall vil vi få en helt annen styresammensetning, og det er ikke sikkert voteringen ville gått annerledes med et flertall av studenter i styret, sier Morskogen.

Åpner for studentflertall

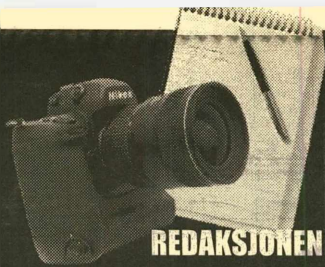

I følge studentstyreleder Frode Henriksen, åpner konsensusbruddet i SiTø-styret for at studentstyret vil gå inn for studentflertall i samskipnadsstyret. I dag er Studentsamskipnaden i Tromsø er den eneste samskipnaden i landet som ikke har studentflertall i styret. - Dette betyr at argumentasjonen Morskogen tidligere har fremført kan regnes som ugyldig. Vi vil nå gå inn for å ta tilbake studentflertallet i samskipnadsstyret, sier Henriksen.

Morskogen er ikke enig med studentstyrelederen. - Dersom Henriksen mener det, forutsetter han at vedtaket ville blitt annerledes med studentflertall. Da må i så fall studentstyret instruere studentrepresentantene om hva de skal stemme, og det vil man ikke klare å få til i politiske saker. Studentflertall i styret betyr ikke at alle studentrepresentantene stemmer likt, avslutter Morskogen.

DETTE ER SAKEN

- Utdannings- og forskningsdepartementet i Bondevik II regjeringen satte ned en arbeidsgruppe for gjennomgang av studentsamskipnadsordningen.
- Arbeidsgruppas rapport var ferdig i november 2005, og skal nå gjennom en rekke høringsrunder i Norsk Studentunion (NSU), Studentenes Landsforbund (StL) og Studentsamskipnadene.
- Et flertall på 6 i arbeidsgruppa går inn for å fjerne tilbakekallingsretten, mens et flertall på 5 går inn for at studentene fortsatt skal ha anledning til å ha flertall i styret.
- Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø) er den eneste studentsamskipnaden i landet som ikke har studentflertall i styret.

NSU+StL=sant?

Landsmøtet i Studentenes Landsforbund vedtok forrige uke enstemmig å gå inn i en sammenslåingsprosess med Norsk Studentunion (NSU). Under NSU Landsting i helga på Norges Handelshøyskole i Bergen, vedtok de også å starte forhandlingene om en fremtidig felles studentorganisasjon i Norge. Tanken bak er at studenter har mange sammenfallende problemstillinger uavhengig om de går på høyskole eller universitet. (NSU og StL)

Kvalitetssikra kvalitets-sikringssystem

NOKUTs sakkyndige komité anbefaler enstemmig at Universitetet i Tromsøs kvalitetssikringssystem for utdanning bør godkjennes. Blant rådene til forbedringer de gir, finner vi synliggjøring og konkretisering av tillitsvalgte studenters rolle og fokus på oppfølgingsdelen av alle typer evalueringer. (Tromsøflaket)

Trives i Tromsø

I årets Stud.mag-undersøkelse kommer Universitetet i Tromsø (UiT) best ut av landets universiteter. 125 studenter ved historie, samfunnsøkonomi, juss og farmasi deltok i undersøkelsen som ble foretatt i oktober 2005. Det sosiale miljøet skårer ualmennelig høyt. En annen ting studentene ved UiT gir god karakter til er den arkitektoniske funksjonaliteten og estetikken ved lærestedet. På ett punkt var statistikken tydelig negativ. Studentene mente de fikk for lite veiledning og tilbakemelding. (Tromsøflaket)

Tre nye æresdoktorer ved UiTø

Johan P. Olsen, Jan Raa og Rodolfo Stavenhagen er utnevnt til nye æresdoktorer ved Universitetet i Tromsø. Æresdoktorene vil bli hedret under universitetets årsfest 28. mars. (Tromsøflaket)

Prisdryss

Formidlingsprisen for 2006 tildeles førsteamanuensis Harald Gaski, Institutt for kultur og litteratur, Det humanistiske fakultet og førsteamanuensis Kåre Kullerud, Institutt for geologi, Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet. Prisen på kr 50 000 deles likt mellom de to prisvinnerne. Undervisningsprisen for 2006 tildeles professor Ragnar L. Olsen, Institutt for marin bioteknologi, Norges fiskerihøgskole. Prisen er på kr 50 000.

Siv Ellen Kraft tildeles Pris til yngre forskere for 2006. Prisen er på kr 50 000.

DRIVSTOFF: Studentstyret vil ha et ideelt drevet studenthus i Tromsø.

Ny Driv

Studentstyret vil starte arbeidet for et ideelt studenthus uten kommersiell drift snarest mulig.

TEKST: HELENE SKJEGGESTAD / STIAN JOHANSEN
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

- Vi står ved et veiskille, uttalte studentstyreleder Frode Henriksen under det siste studentstyremøtet. Henriksen er positiv når vi snakker med ham på telefon. - Det har nå vært mange år med intern synging og nå er det endelig på plass at man kan ha et ideelt drevet studenthus på en økonomisk forsvarlig måte. Han forteller at studentstyret vil starte arbeidet mot et ideelt drevet studenthus snarest. - Vi vil ha en kartlegging over studentorganisasjonene og hvordan de kan bruke 3. og 4. etasje, og organisasjonene må komme på banen med konkrete ønsker rundt bruk av de nye arealene på Driv, sier han. Henriksen vektlegger at det er viktig å se framover etter 2012, da leieavtalen går ut, og han ser for seg et ideelt prosjekt også i denne sammenhengen.

Det har stormet mye rundt driften av Driv den siste tiden. Alle parter har sagt at ingen konkrete tiltak vil bli gjort før en ekstern part har gjort grundige undersøkelser. Dette har nå blitt gjort og den eksterne rapporten om Driv er klar. Rapporten har blitt utformet av Viktor Olsen. Han er en sentral skikkelse i Tromsøs uteliv, og eier blant annet utestedet Flyt. I rapporten blir det presentert tre alternativer. Det første alternativet går ut på å gjøre

Driv hundre prosent kommersielt. Dette blir i rapporten avfeid som urealistisk siden det dreier seg om et studenthus. Alternativ nummer to går ut på å fortsette slik som før, med en deling mellom kommersiell drift og studenthus. For at dette alternativet skal være mulig, må det finne sted en del forandringer og omprioriteringer av bruk av midlene. Det som legges mest vekt på her er at lønnsutgiftene må kuttes. Det tredje alternativet åpner for full ideell drift av Driv. Før har dette blitt avfeid som umulig på grunn av høy husleie og stort underskudd. Likevel setter Viktor Olsen opp et budsjett som viser at dette er en mulighet.

Gevinst av ideell drift

Samskipnaden, eieren av Driv, stiller seg også positive til ideell drift. - Vi er meget fornøyd med denne rapporten, og stiller oss i utgangspunktet positive til ideell drift. Det er også meget interessant at rapporten kommer fra en meget forretningsorientert person som ser gevinsten av ideell drift, sier direktør i Studentsamskipnaden, Ben Schei.

Ennå langt igjen

Universitetsstyret legger vekt på at Studentstyret ønsker ideell drift på sikt, men vil i første omgang avvente en markedsundersøkelse blant studentene og en konkret søknad om ekstra bevilgninger til Driv. Representant Lasse Rindahl poengterer at det er mange prosesser og mye som må skje hvis det skal være mulig å drive ideell drift. - En av de mange spørsmålene som må besvares er om 3. og 4. etasje skal være åpne for kommersiell drift eller være bare for studentene. Det

er mye som må gjøres og derfor stiller vi oss i første omgang avventende til ideell drift til det foreligger en konkret handlingsplan på hvordan dette skal gjennomføres.

Samfunnet også positive

Studentsamfunnet stiller seg også meget positive til ideell drift. Øvingslokaler i 3. og 4. etasje for undergruppene er bare en av de positive konsekvensene ved den ideelle driften. Når det kommer til eventuell finansiering av studenthuset har Samfunnet ca. 600 000 på fond, med retningslinjer som sier at det ikke skal brukes på generell drift av Samfunnet. - Det er vanskelig å bidra økonomisk når det ikke ligger noen håndfaste henvendelser fra Studentstyret, sier President Bjarne Rohde. På den måten mener han likevel at Samfunnet kan bidra med aktivitet i tredje og fjerde etasje og bidra til økt omsetning.

Konkrete tiltak fra studentene

Driv har bestemt seg for å gjennomføre de foreløpige tiltakene som ble foreslått i oppsummeringen av rapporten. Disse går blant annet ut på å

forbedre kontrollrutiner og ytterligere stillingskutt. Tidsfristen for disse tiltakene skal være 1. juli. Styreleder på Driv Tone Myklevoll, sier: - Det som er viktig for styret på Driv nå er å få økonomien på bena igjen og så vente for å se resultatene fortløpende. Vi er veldig positive til de tiltakene som er anbefalt, og vil bruke rapporten som et viktig verktøy i det videre arbeidet. Vi vil også ha et sterkt fokus mot studentene i studentesesongen samtidig som vi vil fortsette med kommersielle selskaper i 3. og 4. etasje. Videre understreker Myklevoll viktigheten av studentengasjement hvis en ideell drift av Driv skal være mulig. - Hvis Driv skal bli et ideelt studenthus må studentene først og fremst bestemme seg for hva de ønsker med studenthuset Driv. Det er også viktig for oss at ideell drift ikke fører til at det blir lagt store press på de frivillige.

Likevel ønsker hun å understreke at ideell drift ikke er umulig på sikt. - Det er ingen på Driv som er uenig i at studentene i Tromsø på sikt må få et ideelt studenthus, avslutter hun.

DETTE ER SAKEN

Det har nå blitt utarbeidet en ekstern rapport som utreder forskjellige driftsmodeller for Driv. Rapporten viser at om Driv skal fortsette som halvkommersiell bedrift, må det betydelige innsparinger til, spesielt på lønnskostnadene. Det settes også opp en modell som viser at ideell drift av studenthuset er et mulig alternativ. I rapporten heter det blant annet: Studentene må føle eierskap til Driv gjennom deltakelse i alle prosesser lik økonomi, arrangementer og frivillig drift. Videre skrives det at ved å legge ned kurs & konferanse og selskapsdrift vil Driv kunne spare solide summer.

Fusjon

FINURLIG FORSKNING

Trasig gjæsebæsje

- Tenkjer gjæsene seg om før dei et? var spørsmålet eg ville ha svar på, seier Eeva Soininen, masterstudent i arktisk biologi ved Universitetssenteret på Svalbard (UNIS). Ho er i ferd med å avslutte masteroppgåva si om matvanane til gjæs på Svalbard. -Eg ville finne ut om dei vel nokre typar mat framfor andre eller om dei berre et det dei finn. Ein veit mykje om gjæs, men det er gjort lite arbeid på korleis dei har det her på Svalbard. Difor samla vi inn gåsebæsje for å sjå kva dei hadde ete. Gjæsene landar på Svalbard om våren for å hekke. Då dreg dei dit snøen smeltar først for å ete seg tjukke og gode til dei skal sitje på reir, seier Soininen.

Når eg skulle ha feltarbeid drog vi difor til det området gjæsene kjem først. Feltarbeidet varte i 2 månadar, då var vi to sjeler i ei fangsthytte omkransa av masse gjæser. Der talde vi kor mange bæsjeclumpar det var per m² for å sjå kor mange dei var og kor mykje dei hadde ete. Vidare samanlikna vi bæsjen til ulike gåseartar for å sjå om dei hadde dei same preferansane i matvegen, forteller hun, og fortsetter, - Vi fann ut at alle gjæsene likar veldig godt gras og blomar, men på Svalbard er det lite av det, så dei et for det meste mose. Dei har i grunnen ikkje så mykje å velje mellom, men hadde dei fått velje ville dei nok ete mindre keisam mose og meir gras og blomar.

AV TALE SEVERINA HALSØR

INER FOR LIVET: Sykepleierstudenten Maren og odontologistudenten Anders skal nå studere under samme tak.

Klare for fusjon

**Høgskolestudentene
skal ta mindre praksis
universitetsstu-
dentene vil sikre seg
et obligatorisk un-
dervisning.**

AV EMILIE EKEBERG
OG BERLING KJELSTRUP

har besluttet at fusjonen skal ta for lang tid, sier Høgskoleleder Ulf Christensen. På det siste fellesmøte for Universitetsstyret og Høgskolestyret ble det vedtatt å sette i gang fusjonsprosessen mot en sammenslåing av Universitetet og Høgskolen i Tromsø snarest mulig. - Jeg vil understreke at dette er en beslutning om å sette i gang fusjonsprosessen. Vi må diskutere enkeltelementene separat og de kommer. Men jeg vil fortsatt fokusere på mulighetene til å skape noe nytt og bli enda bedre, sier Christensen.

for HiTø som den minste institusjonen i prosessen å bli sugd inn av Universitetet i Tromsø? Utgangspunktet vårt er at vi skal skape en helt ny institusjon, det er ikke slik at Høgskolen skal inn under Universitetet. Denne nye institusjonen skal være mer slagkraftig enn de to institusjonene er hver for seg, sier høgskolelederen.

Et nytt oljeuniversitet?

Både høgskolelederen og universitetslederen ser for seg at et nytt teknologisk fakultet kan bli et av resultatene av sammenslåingen av HiTø og UiTø. - Jeg ser i alle fall for meg at vi må opprette et Teknologisk fakultet. Vi ønsker begge mer fokus på regional utvikling, og vi kan bidra mer til næringsliv og offentlig sektor sammen enn hver for seg, sier Christensen. Universitetsleder Jarle Aarbakke understreker at det ikke bare er oljeutvinningen i nord som er motivasjonen bak et teknologisk fakultet.

- Oljeutvinningen er viktig, men bioteknologi er minst like viktig i forhold til et teknologisk fakultet, sier Aarbakke, og fortsetter: - Vi vil blant annet satse på teknologi og kunsthøgskolen. Vi vil styrke de eksisterende fagene i forhold til undervisning og forskning, og så vil det selvfølgelig bli nyskapingar også.

Omfattende prosess

Møtet mellom Høgskolestyret og Universitetsstyret ble i siste øyeblikk vedtatt lukket for offentligheten. De to rektorene samstemmer i at dette ble gjort for å få en friere og mer åpen dialog under møtet. - Dette var ikke et styremøte, men et styreseminar. Dermed gjelder ikke styreinstruksene i forhold til lukking av styremøter i dette tilfellet, sier Universitetsleder Aarbakke. - Vi ville ha en friere

og mer åpen dialog, sier høgskoleleder Ulf Christensen.

Studentrepresentant i Universitetsstyret, Lasse Rindahl, tror at sammenslåingen vil føre til positive synergieffekter. - Fra et studentperspektiv vil det bli lettere for studentene å jobbe opp mot sine institusjoner. Det vil også bli lettere å markedsføre ferdige kandidater, siden de vil være uteksaminert fra en større institusjon. I tillegg vil vi oppleve synergieffekter for undervisningen, i og med at vi kan dra nytte av fagpersoner fra begge institusjoner, sier Rindahl. Det finnes imidlertid også utfordringer i en sammenslåing. - Det finnes noen kulturforskjeller mellom Universitetsstudenter og Høgskolestudenter, blant annet i forhold til obligatorisk undervisning. Fusjonen vil bli en lang og omfattende prosess, og universitetsstudentene må holde fokus på å opprettholde våre rettigheter i prosessen, sier han.

Også studentrepresentanten i Høgskolestyret ser utfordringene som vil følge av sammenslåingsprosessen. - Det er viktig at det blir en sammensmelting, og at Høgskolen ikke bare blir innlemmet i Universitetet. Videre er det viktig at de praksisorienterte bachelorutdanningene på Høgskolen ikke blir mindre praksisorienterte av

å bli universitetsutdannelse. Dessuten må man i prosessen være oppmerksom på at det kan bli en stor avstand mellom topp og bunn. På Høgskolen er vi nok vant med en nærmere dialog mellom studenter og ansatte enn på Universitetet, sier Herdis Reksten. Hun forteller videre at det på møtet ble tatt opp mange problematiske aspekter ved en sammenslåing. - Selv om alle var positive til en sammenslåing, var det også mange kritiske spørsmål og mulige problemer som ble tatt opp på møtet. Disse må vi selvfølgelig være oppmerksomme på, og jobbe med i fusjonsprosessen, sier hun.

Studentrepresentanten mener at en vellykket fusjonsprosess vil gi Høgskolestudentene fordeler i forhold til undervisningskvaliteten. - Det vil nok bli en bedre faglig basis i forhold til forskningsbasert undervisning. Det vil sikre kvaliteten. I tillegg vil studentene få en høyere status på utdanningen sin med et universitetsstempel, avslutter hun.

Opprør i Frankrike

OPPRØRTE: - Det er viktig at vi er solidariske med studentene i Frankrike, sier NSU-leder Jørn Henriksen.

Forslaget til ny arbeidslov i Frankrike ble møtt av rasende studenter. I løpet av et par dager var over 40 av Frankrikes 87 universiteter okkupert og i streik.

TEKST: JØRN NORMANN PEDERSEN
FOTO: ALTERNATIVE ETUDIANTS / RUTH HELEN THORHEIM

Den 9. mars vedtok den franske regjeringen under statsminister Dominique de Villepin en ny arbeidslov som går under navnet Contrat Première Embauche (CPE), eller lov om førsteansettelser. Loven gjelder for ungdom under 26 år og hvilke ansettelsesforhold de skal ha på arbeidsplassen sin. Ifølge regjeringen er hensikten bak loven å motvirke den stadig økende arbeidsløsheten blant ungdom i Frankrike, hvor nesten en fjerdedel er uten arbeid.

Bedriftseiere skal oppmuntres til å ansette ungdom mot redusert arbeidsgiveravgift og mer løslige kontraktforhold gjennom å utvide prøvetiden i bedriften til 2 år. Ifølge Xavier Fournier, fransk utvekslingsstudent ved Universitetet i Tromsø, er det særlig sistnevnte det reageres på. - Det som det i hovedsak reageres på, er hvordan man med denne loven kan sparke ungdom under 26 år helt uten grunn fra arbeidsplassen deres, om de ikke har vært der i mer enn 2 år. Likevel er det også en del positive aspekter ved loven, som for eksempel at man etter 2 år i en bedrift får permanent kontrakt, forteller Fournier, som har bakgrunn fra den franske sentrumsorienterte studentorganisasjon Alternative Etudiante.

Studentstreik

Reaksjonene mot loven kom umiddelbart etter den ble vedtatt, hvor Paris' største universitet, Sorbonne, raskt ble

okkupert av protesterende studenter. Det er ikke bare Paris som har stått i opprørets tegn de siste ukene, universiteter i de fleste franske byer er blitt okkupert av demonstranter. På de fleste av landets mange universiteter har undervisninga vært innstilt. Fournier er skeptisk til det han mener er blokkering av retten til utdanning. - Jeg støtter helt og fullt ut streikeretten i Frankrike, den er uforanderlig. Problemet med det som skjer nå, er hvordan de gjennom å blokkere undervisninga hindrer folks rett til utdanning. Dette byr på en rekke problemer for særlig den store gruppen nordafrikanske utvekslingsstudenter i Frankrike, som i mange tilfeller er i en vanskeligere økonomisk posisjon enn franske studenter. At de da går glipp av undervisninga over en lang periode, er selvfølgelig negativt, sier Fournier med henvisning til blokkadene ved Frankrikes største universiteter.

Hvor mange er det som demonstrerer? Er de representative for franske studenter?

- Siden jeg ser alt som skjer i Frankrike nå fra Tromsø, så er jeg veldig usikker på det. Sist jeg hørt var det snakk om mellom 500 000 og 1 million demonstranter over hele landet, så omfanget av disse protestene er store, forteller Fournier.

Krever regjeringas avgang

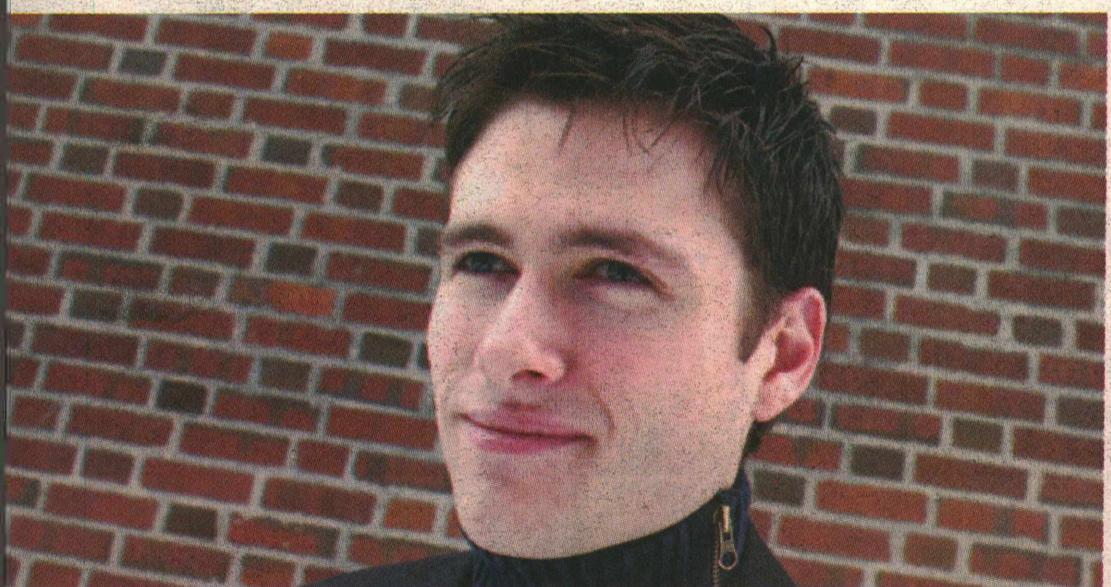
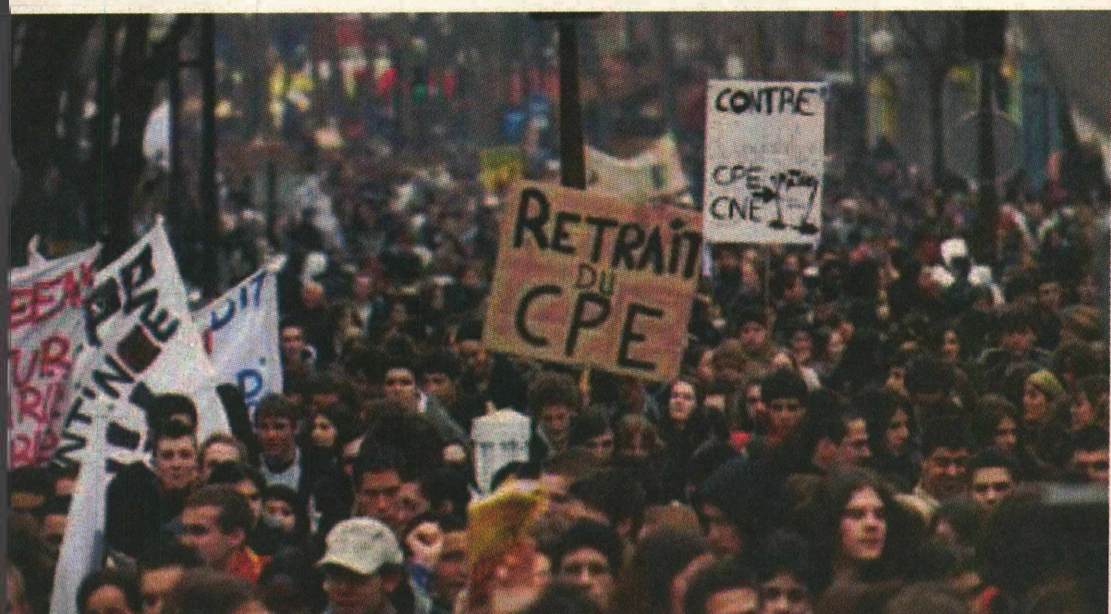
Det er ikke bare studentene som har tatt til motmæle mot loven, også den franske fagbevegelsen og de venstreorienterte politiske partiene har stilt seg bak protestene. Linjene tilbake til opprørene i Frankrikes forsteder kun noen måneder tilbake er klare, samtidig som det som skjer nå er av mye større omfang. Opposisjonen krever regjeringas avgang, demonstrantene krever tilbakekalling av loven og fagbevegelsen truer med å iverksette generalstreik over hele landet

hvis ikke kravene innfris. et ekko av opprøret i 1968 det mot en het vår i Frankrike. Fournier mener mye det som skjer i Frankrike resultat av større økonomiske problemer i landet. - Det franske samfunnet bygget opp omkring en gaullisme, en konservativ kegang hvor man er motvillig av forandring. Man vil tilpasse seg økonomiske hold som dominerer i ve og ellers i EU, man vil holde sitt system. Får dette ut seg hånd i hånd med regjeringas manglende evne til samarbeide med studentfagorganisasjoner, er vi til et stort problem for Frankrike. Diskusjon og det er viktig for å komme fram til løsninger, sier Fournier.

NSU støtter kravet

Mens Xavier Fournier mener loven bør gis en prøvetid på måneder, har Norsk Studentunion (NSU) vedtatt å stille

Frankrike

BEKYMRET: Tromsøstudent og fransk studentpolitiker, Xavier Fournier, frykter for utdanningsretten.

bak kravet fra demonstrantene og den største franske studentorganisasjonen UNEF, da de på Studenttinget nå i helga vedtok en støtteresolusjon til de franske studentene. I resolusjonen heter det: "Vi støtter UNEF i deres kamp for studenters rettigheter og oppfordrer andre studentorganer i og utenfor Norge til også å uttrykke sin støtte". - Det er utrolig viktig at vi støtter og stiller oss i solidaritet med studenter i Frankrike. Kampen dreier seg om at studenter og unge under 26 år skal ha samme rettigheter som andre i arbeidslivet, noe vi oppfatter som selvfølgelig, sier Torbjørn Henriksen, nylig gjenvalgt leder av NSU.

Også internasjonalt ansvarlig i NSU, Jon Ivar Eikeland, mener det er viktig å støtte franske studenters krav om å beholde sine rettigheter i arbeidslivet. Denne saken dreier seg jo om et krav om et ryddig og forutsigbart arbeidsliv for nyt-

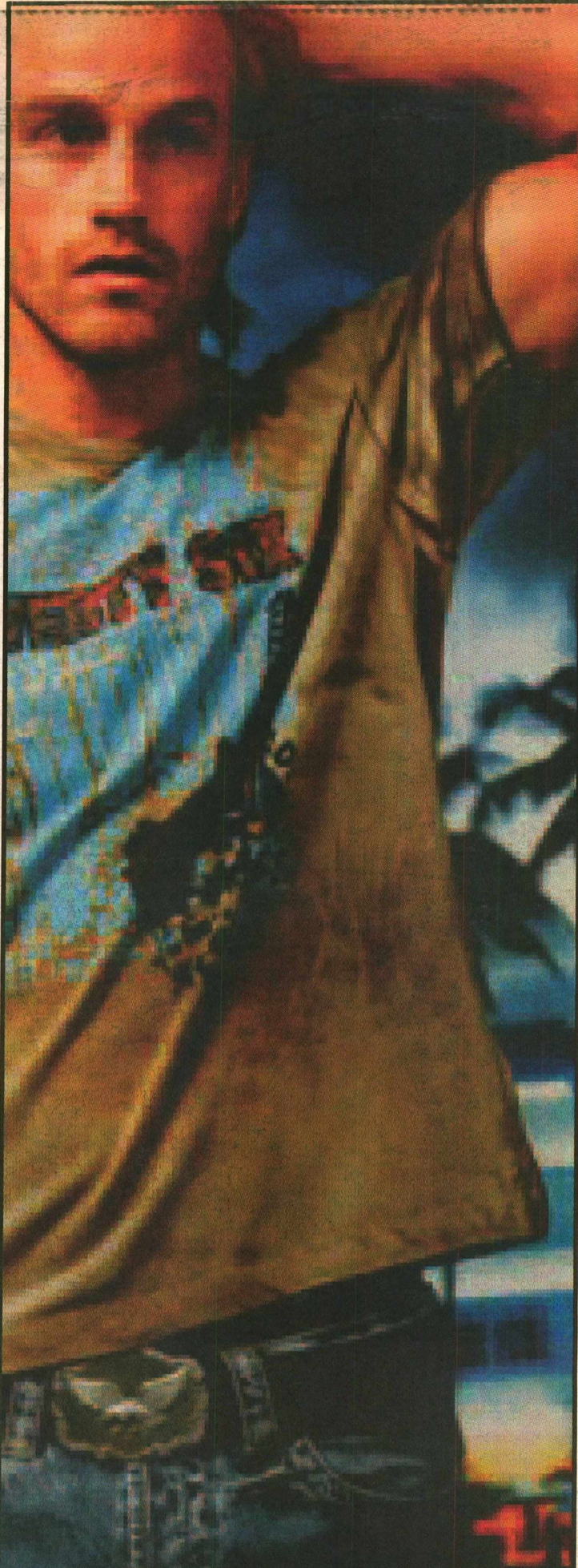
dannede og studenter. NSU er svært bekymra over den utviklinga vi har sett gjennom dette lovvedtaket for studenter og vi støtter fullt ut UNEF, fagbevegelsen og studentenes krav om tilbaketrekking av hele loven, sier Eikeland.

Oppfatter du det som problematisk at man med noen universiteter har innstilt undervisninga på grunn av protestene og studentstreikene? - Selvfølgelig har det jo skjedd en rekke

saker i forbindelse med disse demonstrasjonene som vi tar anstand fra, som for eksempel at voldelig aktivister har provosert fram reaksjoner fra politiet. Når det gjelder denne studentstreiken, så kan det jo naturligvis ha konsekvenser at noen går glipp av undervisninga, men samtidig mener jeg den også er en god illustrasjon på hvor sterkt studentene brenner for saken, at de er villig til ta til også denne formen for aksjon, avslutter Eikeland.

DETTE ER SAKEN

9. mars vedtok den franske regjeringen en ny arbeidslov for førsteansettelser (CPE). Loven sier at ungdom under 26 år kan sies opp fra en bedrift i inntil 2 år etter de har blitt ansatt. Loven har møtt store protester fra franske studentorganisasjoner og fagbevegelse. Flere hundre tusen har deltatt i demonstrasjoner, flere universiteter er blitt okkupert og det trues med generalstreik fra fagbevegelsen om ikke loven trekkes tilbake.

T-shirts fra kr 149,95
Belter fra kr 199,95
Jeans fra kr 399,95

BLEND®

10 % studentrabatt

ved forevisning av studentbevis. Gjelder til 26. april 2006

Jekta Storsenter Øst 77 68 49 89
Amfi Pyramiden 77 65 28 98
www.blendofamerica.com

Det ryktes at studenter som ikke stemmer på Lukasjonko kan miste studieplassen, forteller en tromsøstudent i Hviterussland

- Imitasjon av et valg

President Aleksandr Lukasjenko har hatt makten i Hviterussland siden 1994. Den tidligere sovjetrepublikken har ofte blitt kalt Europas siste diktatur. Nylig ble det avholdt presidentvalg. Lukasjenko påstår å ha fått over 80 prosent av stemmene. Han takker sitt folk for fortsatt tillit. - Valget vårt er en spøk. Det er en imitasjon av et valg, sier Aleksej Morozov. Han har alltid vært hviterussisk statsborger. Da han skulle stemme, sto han ikke oppført i manntallet. Det er vanskelig å bevise at dette skyldes hans tilknytning til opposisjonen. Selv tviler han ikke. - Vi har alltid problemer med myndighetene. Vi blir alltid anholdt. De har ikke rett til å gjøre noe med oss. Men politiet tar oss stadig inn til avhør. De sløser rett og slett bort tida vår, sier Boris Pratasau, som var valgobservatør for opposisjonskandidaten Kozulin. Han mener det førte til at han mistet stemmeretten. Begge sier at flere av deres medsympatisører plutselig ikke var registrert i manntallet. En kan registrere seg i manntallet, men prosessen er omstendelig, og var umulig å gjennomføre tidsnok til å få stemme.

Offisielle valgresultater sier at sittende president Lukasjenko fikk 82% av stemmene. Uoffisielle målinger antyder over 30% til Milinkevitsj, en av tre opposisjonskandidater.

-Hver dag siden det såkalte valget har vi vært på Oktoberplassen og demonstrert. Vi ønsker omvalg. Vi bruker all vår tid her, bortsett fra når vi må hjem og sove. Hva som kommer til å skje i landet har vi ikke lyst til å spå, men å demonstrere på denne måten har ikke vært mulig på lenge.

Vil bare ha rettferdighet

-Ved tidligere valg har det ikke vært mulig å sette opp telt på plassen. Det er første gang myndighetene har latt telt få stå der i flere dager. Ved tidligere valg har folk vært redde for represalier fra myndighetene. Men en kan ikke bli mer redd enn det man er nå. Enten dør en, eller så må en gjøre et eller annet, sier Aleksej Morozov. På det meste har rundt 15 000 vært samlet til demonstrasjoner. Det er varslet flere. -Vi ønsker ikke annet enn et rettferdig politisk valg. Vi ønsker ikke revolusjon eller blodig oppstand. Vi vil rett og slett ha rettferdighet.

Frykt og propaganda

President Lukasjenko bruker frykt som et maktmiddel. Det ryktes at studenter som ikke stemmer på ham kan miste

studieplassen. Studenter med toppkarakterer har skrevet kritiske artikler, plutselig har det blitt umulig for dem å komme inn på videre studier. Rykter forteller om statlige "valginstruktører" som har reist rundt på kollektivbruk og forklart bønder hvordan de skal stemme på den sittende presidenten. Lukasjenkos valgpropaganda har preget vegger, busser, aviser og butikkvinduer. Til og med plakater for det statlige sirkuset har oppfordret til å støtte det sittende regimet. -Det burde helt klart vært flere med og demonstrert. Men mange tør ikke. Hvis alle som tenker som oss blir med ut og demonstrerer, så vil vi seire. Aleksej og Boris håper på et mer rettferdig Hviterussland. -Vi blir veldig glade hvis folk i Norge i det hele tatt tenker på situasjonen i Hviterussland, og hvis noen har lyst til å støtte oss på hvilken som helst måte, vil det glede oss enormt.

Fengsel uten dom

Aktivistene frykter derimot at situasjonen ikke endrer seg. -Teltene på Oktoberplassen kommer til å stå i maks et par dager til. Deretter vil demonstrantene bli jaget bort, mener de. -Hver gang jeg demonstrerer, vet jeg at jeg kan bli fengslet. Det er en risiko man må ta, avslutter Boris Pratasau. Han har vært tauet inn rundt tjue ganger.

Berit Lindeman var med i det første kullet jus-studenter ved Universitetet i Tromsø, og ble uteksaminert i 1989. Hun jobber nå som rådgiver i Den Norske Helsingforskomité, og har vært i Hviterussland for å følge med på menneskerettigheter og hva som skjer rundt det omstridte presidentvalget.

Lindeman bekrefter at man kan bli fengslet uten grunn i Hviterussland. - I januar ble det vedtatt nye straffebestemmelser, en slags variant av andre staters skjerpede terrorlovgivning. I praksis er det en løsgjengerlov fra Sovjetunionen som har blitt gjeninnført og skjerpet, sier juristen Lindeman. Det er straffbart å kritisere presidenten. Tidligere var det ulovlig å publisere kritikk av presidenten. Flere journalister har forsvunnet. Aviser har blitt stengt. Andre aviser trykkes i utlandet, og nye opplag konfiskeres stadig på grensen. Nå er det også ulovlig med muntlige protester. Allmøter kan regnes som masseprotester eller terror. Slikt har politiet ingen problemer med å slå ned på.

← FORTSATT FRA SIDE 9

Opposisjon uten maktambisjoner

Aleksandr Milinkevitsj var en av toreelle opposisjonskandidater i valget. Han sa før stemmegivningen at han ikke regnet med å bli valgt, men så valget som en mulighet til å gi folk håp om at det kan bli slutt på Lukasjenkos kommunistiske diktatur. - Jeg var Milinkevitsjs personlige valgobservatør under parlamentsvalget i 2004, og kjenner ham godt. Han er intelligent, en god organisator, og flink til å samle folk rundt seg, fortsetter den tidligere Tromsø-studenten. Å samle folk rundt seg kan være viktig om man taler Hviterusslands president i mot. En rekke opposisjonspolitikere har blitt fengslet, blant annet for å holde ulovlige møter. - En av Milinkevitsjs nærmeste medarbeidere ble banket opp utenfor sitt eget hjem få dager etter valget. Milinkevitsj selv går aldri alene. Lindeman sier at opposisjonskandidaten har en stående invitasjon fra norsk UD, og det har vært snakk om et møte mellom Jonas Gahr Støre og Milinkevitsj i slutten av mars. -Men dette er risikabelt, og blir trolig ikke noe av. Det er stor fare for at han blir arrestert på grensen når han kommer tilbake, mener Lindeman. Og da vet ingen hva som kan skje. Hviterussland har dødsstraff, selv om det offisielt ikke er utstrakt praksis av den.

Hermetisk lukket land

- Dette kan være begynnelsen på slutten for Lukasjenko. Hvis opposisjonen holder seg samlet, så kan de bygge videre på denne kimen til opprør, mener Lindeman. Etter valget har folk samlet seg i hovedstaden Minsk. Det er ikke rapportert om demonstrasjoner andre steder i landet.

KGB – en vanlig arbeidsplass

- Det er tryggere for folk i storbyen å demonstrere. Her er det et visst privat næringsliv, og folk er ikke fullstendig avhengige av offentlige arbeidsplasser. I januar 2004 innførte staten ettårskontrakter for alle offentlig ansatte, opplyser Berit Lindeman. Regimet er altomfattende. KGB har aldri skiftet navn i denne tidligere sovjetrepublikken, og de er overalt. Etterretningen filmer og fotografere samtlige opposisjonelle forsamlinger. Telefonavlytting er mer regel enn unntak. Registrerte opposisjonelle kan miste jobb eller studieplass. Av og til kan slike problemer løses med vikardemonstranter. Som Lindemann forteller: - Jeg

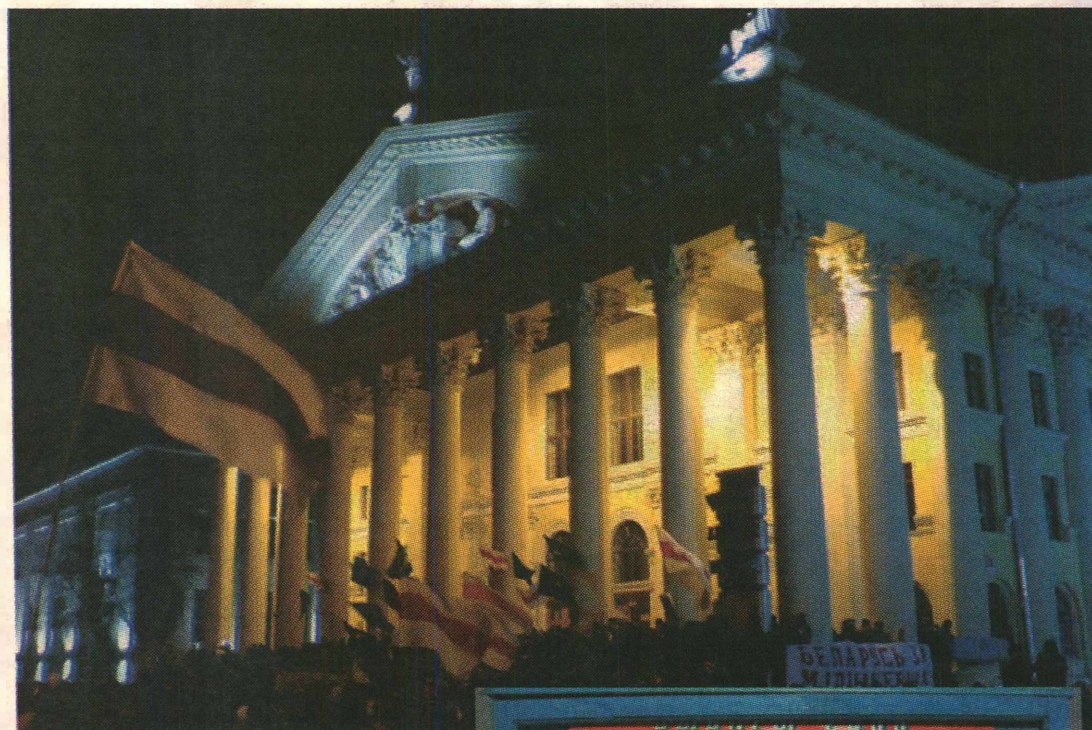
” Dette kan være begynnelsen på slutten for Lukasjenko. ”

snakket med en bestemor som demonstrerte i stedet for sitt barnebarn. Hun var for gammel til å ha noe å risikere, men barnebarnet kunne miste studieplassen. Hvis hun ikke kan selv, så må jeg være til stede, hadde bestemor sagt.

Få timer etter at vi snakket med Aleksej og Boris, ble over tre hundre demonstranter arrestert på Oktoberplassen. Aleksej var en av dem. Han risikerer trolig fem døgn fengsel. Boris hadde gått hjem for å sove, og slapp unna denne gangen.

Utopias utsendte i Minsk ønsker av sikkerhetsmessige grunner ikke å signere artikkelen.

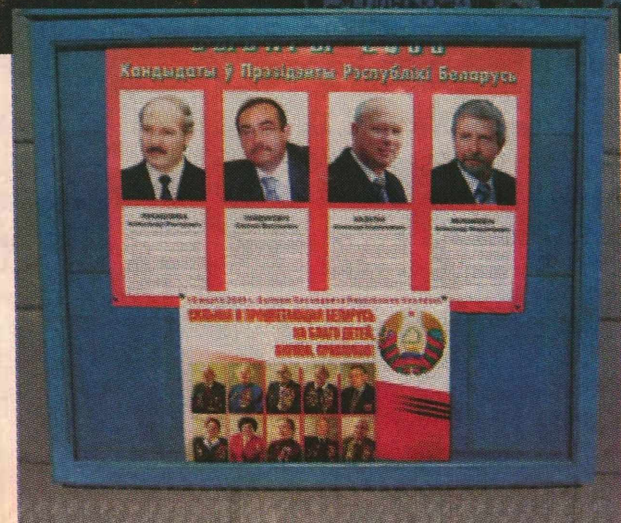
Rektor ved UiTø, Jarle Aarbakke, stiller seg positiv til å ta imot hviterussiske studenter som har mistet studieretten som følge av demonstrasjoner mot Lukasjenko. Studentstyret i Tromsø har vedtatt en støtteerklæring for hviterussiske studenter som er arrestert som følge av fredelige demonstrasjoner og engasjement i studentpolitikken.

FORRIGE SIDE: Plakaten lover fortsatt stabilitet med Lukashenko

OVER: Hviterusslands hvite og røde flagg fra middelalderen brukes av opposisjonen. Lukasjenko insisterer på det røde og grønne flagget basert på sovjetflagget fra 1957.

HØYRE: Lukashenko til venstre, neste er Lukashenkos egen kandidat, og til høyre to potensielle politiske fanger:

KRAFT

STUDENTER
FÅR NÅ

TRENING UT
SEMESTERET

FOR KUN:

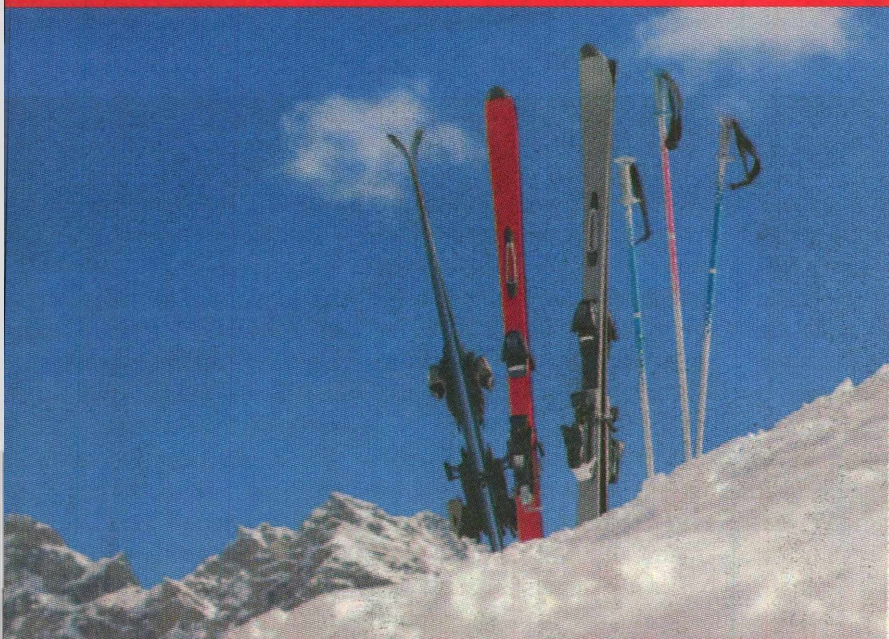
500 kr

INKLUDERER KLATRETILLEGG

Studentsanskipnaden i Tromsø
Kraft
STUDENTIDRETTSHALLEN

**Til fjells med mye pick pack
- Vi har bilen du trenger**

www.avis.no

Benytt deg av leiebilavtalen du som student har med Avis Bilutleie i Tromsø.

Kontakt oss for mer informasjon og bestilling
Avis Bilutleie Tromsø, Strandskille 5
Tlf. 77 61 58 50.

AVIS
We try harder.

SORGGRUPPE?

Når noen vi er knyttet til dør, skjer det noe med oss. Noen opplever sterke følelser, andre kjenner seg helt tomme. Det kan være godt å snakke med andre i en

tilsvarende situasjon!

Derfor inviterer Studentpresten og Studentrådgivninga til SORGGRUPPE.

Gruppen møtes annenhver onsdag, og du kan være med så lenge du har behov. Det er ingen forutsetning at tapet er av ny dato.

KONTAKT:

Stud.prest Tor Stranda
77644097 / 91342023

Psykolog Hanne Rieber
77649052

tor.stranda@adm.uit.no

hanne.riever@sito.uit.no

www.tromso-taxi.no

Strandveien 30, 9007 TROMSØ

Kontor: tlf. 77 60 30 10, telefaks 77 60 30 39

SJÅFØROPPLÆRING Taxiførerkurs på kveldstid.

Det tas opp aspiranter til 3 ukers kveldskurs for taxiførere med kursstart 24. april 2006.
Kursavgift kr 5.500,- inkl. kursmateriell.

Følgende krav stilles:

Plettfri vandel. Permanent førerkort i minimum 2 år.

Det vil bli lagt vekt på praksis fra bilkjøring og erfaring fra andre yrker med kundekontakt.

Serviceinnstilling er en forutsetning.

For å øke andelen kvinnelige sjåførere vil vi spesielt oppfordre kvinner til å søke.

Skriftlig søknad med CV, kopi av vitnemål, attester og sertifikat innen 18. april 2006.

Legetime for legeattest for kjøreseddel vil bli satt opp ved kursstart.

Oppgi tlf. nr. i søknaden.

For mer info, se våre nettsider www.tromso-taxi.no

Benytt muligheten nå, gode muligheter til "å spe på" studielånet!!!!

Heltar i strømpo

Visste du at det universitetet i verda med størst våpenlager er norsk og at på det same universitetet er tøflar påbode? Longyearbyen er Noreg på sitt mest ekstreme og folk er forunderleg tilpassingsdyktige.

TEKST: TALE SEVERINA HALSØR
FOTO: THERESE-MERETE LINDSETH

Svalbard er ein ørken, med under 300 mm. nedbør i året. Det er eit enormt område med kvite snødyner så langt auge kan rekkje og midt oppi isøydett ligg Longyearbyen. Klemt inn mellom dei mest geometriske fjella du kan tenkje deg ligg denne vesle, fredelege sivilisasjonen. Når du kjem til Longyearbyen verkar det som du er komen på ein annan planet, og som seg hør og bør ligg UNIS i enden av byen som ei enorm romferje. Utanfor står scootrar på rekke og rad, berre avbroten av ei enorm beltevogn. Underleg nok er heile innsida av UNIS dekt av tre. Tak, veggar, trapper, golv, alt er ljost, fint treverk. Ironisk når ein tenkjer på permafrosten som til ei kvar tid frys bakken på Svalbard ned til 500 meter, og gjer det vanskelig for alt som ønskjer å vekse der og umogleg for trær. Den ljose, vennlege innsida passar godt saman med stemninga inne i huset. Alle helsar og smiler og tek livet med ro.

- Studiemiljøet er veldig godt sidan det er så lite, vi studerar i lag, bur i lag og dreg på turar i lag. Eg trur difor dette ikkje er plassen for einstøingar, for du må vere sosial heile tida. På same tid får du jo utvikla sosiale antenner om du ikkje har nokon frå før, fortel Sten-Andreas Grundvåg, geologistudent frå Tromsø. Han har studert på UNIS, Universitetsstudiene på Svalbard, det siste året. - Det fungerer fordi dei fleste som er her har dei same interessene. Vi likar å dra på turar og vere sosiale, men det er jo klart at ein kan bli litt lei av å gå oppå kvarandre heile tida, legg han til.

Internasjonalt og stor utskifting

Universitetsstudiene på Svalbard vart oppretta som eit samarbeid mellom dei fire universi-

teta i Noreg i 1993. Formålet var å kunne tilby kurs og drive forskning ein ikkje kunne gjere nokon annan plass, grunna den heilt unike geografien og plasseringa av Svalbard. Studia er delt inn i fire hovudområde; arktisk biologi, arktisk geologi, arktisk geofysikk og arktisk teknologi. For tida er det kring 100 studentar på UNIS. Kring halvparten er norske, medan dei andre kjem frå mange ulike land og dei fleste kjem berre for eit semester. På den måten er UNIS eit mini-Longyearbyen, som trass i berre 1900 innbyggjarar har ulike 40 nasjonalitetar og den gjennomsnittlege butida er 3 år.

- Utsiftinga er veldig stor, fortel Sten-Andreas, - og berre 20 til 25 studentar har vore her heile året. Når ein er her eit heilt år får man difor eit kontaktnett over heile Europa. Det at all kommunikasjon går føre seg på engelsk, både på forelesingar, all litteraturen vi les og kommunikasjonen mellom studentane fører til at ein vert mykje flinkare i engelsk.

Aktivt og praktisk

Når du kjem inn på UNIS må du ta av deg sko og ta på deg tøflane dine eller labbe i kring på sokkelesten. Ved inngangen heng meter på meter med ytterklede. Universitetet har eit enormt lager med utstyr av alle slag. Dei kan utstyre studentane til alle slags ekspedisjonar. Her er telt og scooterdressar, hjelmar, våpen og satelittelefonar. Det er tydeleg at på dette universitetet er det lagt til rette for at studentane skal vere mykje ute.

- Alt med undervisninga er veldig praktisk orientert. Eg studerer geologi og der er det mykje bra feltkurs, fortel Sten-Andreas. - Om hausten dreg ein på båttur langs kysten på Svalbard. Heile haustsemesteret er det stort fagleg utbytte med mange gode kurs og gode

feltkurs.

Inne har vi ofte presentasjonar, og dei tel inn på karakteren. På den måten vert vi veldig aktiviserte gjennom heile semesteret og det er utan tvil ein bonus at vi blir vande med å halde foredrag.

Eit anna døme på kor praktisk det er her er at vi ikkje bruker bøker og undervisninga er basert berre på artiklar. Eg trur det gjev god trening til seinare. Dessutan sparer ein jo masse pengar på pensumlitteratur, smilar han.

- Ein skulle tru at på eit så lite universitet skulle studentane få eit veldig nært forhold til forelesarane, men her er det mykje gjesteforelesarar, så vi får i grunnen ikkje noko særlig forhold til dei i det heile tatt. Dei vil jo bli fort ferdige og komme seg heim att og sidan dei ikkje treff kvarandre og pratar i lag så blir det mykje repetisjon. Til dømes hadde vi tre forelesarar i det same faget frå det same universitetet sørpå, men dei snakka ikkje med kvarandre om kva dei hadde forelese om

her oppe, så alle tre underviste mykje i det same stoffet. Det hadde klart vore betre med faste forelesarar. Fordelen med alle gjesteforelesarane er at ein jo treffe mange fleire forelesarar og det er heller ikkje så dumt.

- UNIS er veldig rotete, men det er klart at når ein kjem hit så er det for noko meir enn det faglege utbyttet. Så opphaldet har likevel vore fantastisk og feltkurs har vore kjempebra. Livet her er i veldig stor grad kva du gjer det til sjølv.

Tilsynelatande ekstremt, men ikkje så ulikt Tromsø

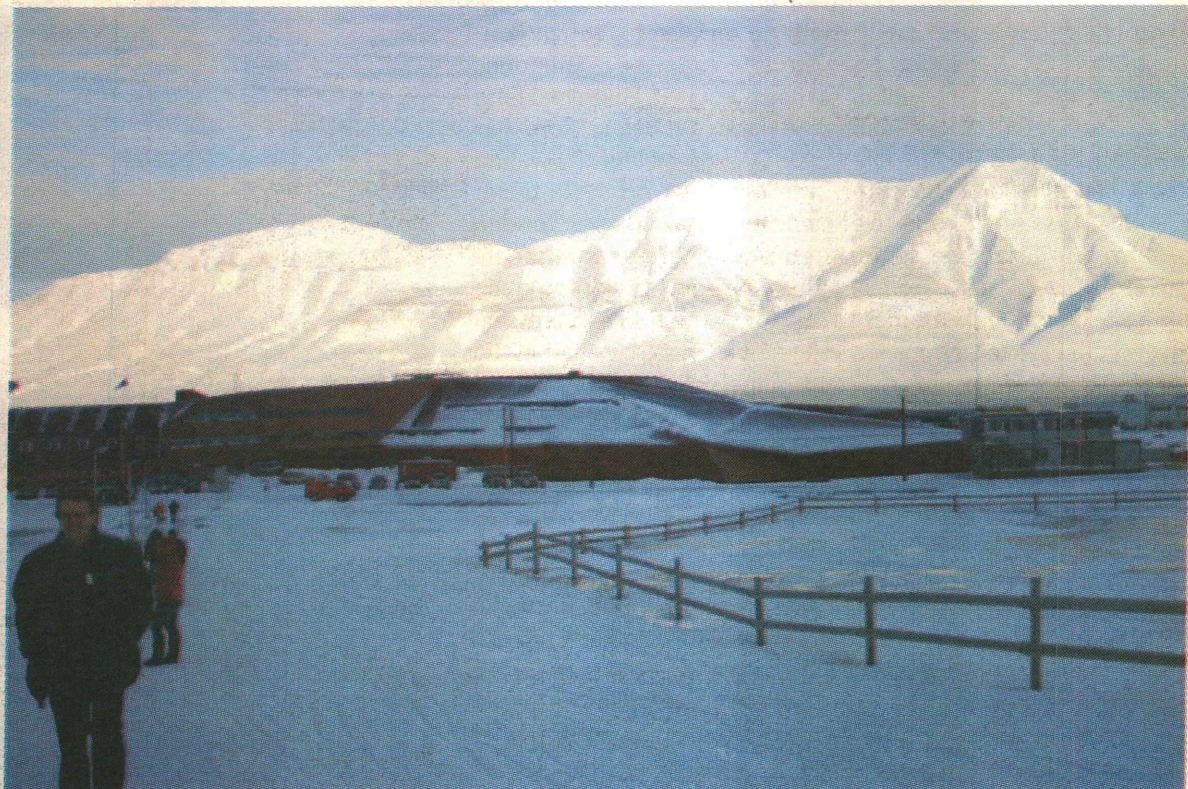
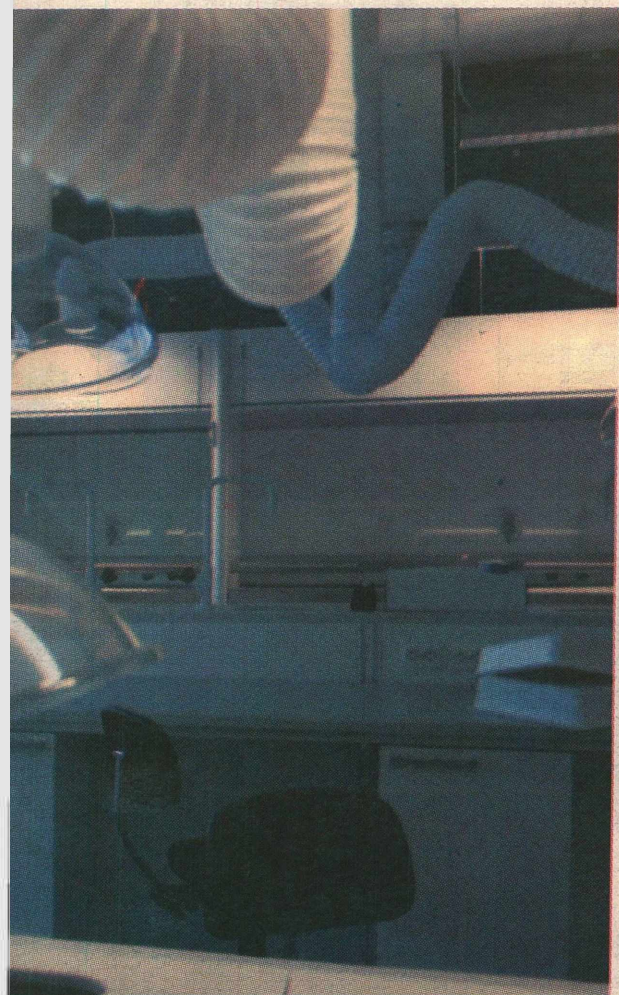
Du kan ikkje gå utanfor sjølve sentrum av byen utan rifle i fare for at ein av dei 3000 isbjørmane på Svalbard går til åtak. UNIS arrangerar difor riflekurs kvart semester og studentane låner til ei kvar tid 60 børsar og ammunisjon frå det sprengingssikre våpenlageret. UNIS er det einaste universitetet i verda med så masse våpen. Alle våpna og våpenskapa står i sterk kontrast til alle barnehagane og den store skulen

i byen. Kjerleiken blomstrar i Longyearbyen. Av 1900 innbyggjarar går 200 på skuler, fyller opp 2 ½ barnehage eller er blant dei 50 gravide. Ingen born er fødte i Longyearbyen sidan alle gravide må dra til fastlandet for å føde. Dei må dra 3 månadar før terminen for å vere sikre. Du kan helle ikkje gravleggast på Longyearbyen eller verte gamal der eller gjere noko ulovleg. På Svalbard er skattessatsen veldig låg og du betaler ikkje mom. I det heile er Longyearbyen ein utopisk samfunn der det ikkje eksisterer sosiale problem, kriminalitet, skatt eller sjukdom. Ein må likevel ikkje gløyma at gjennomsnittstemperaturen på Svalbard om vinteren er -14°C og sola kjem ikkje til Longyearbyen før i starten av mars.

Korleis er det å leve i eit så ekstremt miljø?

- Mørketida var nok verre for dei som kom sørfrå. Dei sa mykje på brakka og drakk vin og deppa. Eg merka i grunnen ikkje så stor skilnad f

Strømpebukse

msø. Når mørketida nær- seg på hausten, er utelivet veldig bra. Det er alltid ein seier Sten-Andreas. - Heile Longyearbyen er veldig open samholdet i byen er utrubra. Eg har engasjert meg i lokalsamfunnet, eg satt i festkomiteen og er med i styrargruppe. Det er veldig å engasjere seg her sidan funnet er så lite. Det er som i Tromsø der det aller nokon andre som engasjerer seg for deg. Her må du lvere deg sjølv og det er så lett å gøyne seg vekk. Den måten har eg treft mas-

se trivelege, lokale folk og eg trur eg har fått mykje meir ut av opphaldet enn om eg ikkje hadde vore med på ting. Det er eigentleg ikkje så ekstremt her som mange trur. Longyearbyen er som ein vanleg, men liten by. Han er ikkje så lukka som ei bygd, folk står ikkje akkurat bak gardina. Dei aller fleste er veldig opne og smiler og helsar. Men alle veit kva alle gjer, føyer han til. - Det er mange som køyrer seg fast i eit mønster når dei kjem hit. Brakka, butikken, UNIS. Mange lir av den såkalla brakkesjuka, der dei sit på brakka

og deppar. Heldigvis er det fleire og fleire som tek i bruk Svalbardhallen. Eit svært treningsanlegg som ligg midt i Longyearbyen. Der er det klatrevegg og symjehall, alt ein kan ønskje seg.

Korleis påverkar det økonomien å bu på ein plass der alt er tax-free?

- Alkohol og tobakken er jo klart billig her, men grønnsaker og mjølk er kjempedyrt og det kjennest fort på lommeboka, forklarar Sten-Andreas og held

fram, - Her i Longyearbyen er avstandane så store at ein ikkje kjem seg nokon plass utan scooter, har ein ikkje det er turane avgrensa til to og ein halv fjelltopp. Eg vil difor råde alle som tenkjer seg hit til å spare opp til scooter før dei kjem. Mellom 20- og 30.000 må ein leggje i, for å få ein dugande scooter som du slepp å bruke masse pengar på å reparere.

Sola skin gjennom glaset i kantina der vi sitt og Sten-Andreas ser rastlaus ut.

- No når sola er tilbake er det mindre festing og mykje meir turar, for det er no alle dei fine og minnerike naturopplevingane kjem. Våren er på eit vis tursemesteret, medan hausten er festsemesteret. Ein bør i grunnen få med seg bae semestra for dei er like viktige. Når veret og snøen er som no dreg ein heller ut enn å sitje på lesesalen. Det er i grunnen sånn på geologi i Tromsø òg. Folk går på skitur i lunsjen og kjem på forelesing i strømpebukse.

UNIS

Ligg i Longyearbyen på Svalbard, på 78° nord Har kring 100 studentar, om lag halvparten er norske. Tilbyr undervisning i arktisk biologi, -geofysikk, -geologi og -teknologi. UNIS er ein av dei største aktørane i Longyearbyen. Universitetssenteret har store mengder våpen og eiga heltevegn.

Nye realfag

Forbedring av vitnemål

Ett år på NPG i Tromsø kan gi deg 8-10 ekstrapoeng om du velger rette fag. Nye regler gir nå dobbelt så mange tilleggspoeng for enkelte realfag. Da kan plutselig de spennende studiene på universitetet være et realistisk mål. En uforpliktende og gratis veiledningssamtale hos oss, viser deg hva som er fornuftig å gjøre.

Norsk Privatgymnas i Tromsø - en NY mulighet!

10 år!

Etablert 1997 / www.norskprivatgymnas.no / 7760 1800 / Grønnegt 4, Tromsø / skolepenger&studielån

- Alene i verden

TEKST: EMILIE EKEBERG

FOTO: SIDSE TORSTHOLM LARSEN

Abdul Ruzibiza bor et hemmelig sted på Sørlandet og Abdul er ikke hans egentlige navn. Han flyktet fra Rwanda i 2001, og har levd under politibeskyttelse i Norge de siste to årene. Tirsdag i forrige uke besøkte Ruzibiza Fredssenteret ved Universitetet i Tromsø for å snakke om folkemordet i Rwanda der nesten en million mennesker ble drept i løpet av hundre dager i 1994.

Ruzibiza tilhører Tutsi-folket, som utgjør ca. 15 prosent av den rwandiske befolkningen. Han kom til Tromsø rett fra Det Internasjonale Krigsforbrytertribunal for Rwanda, en domstol nedsatt av FN, hvor han har gitt vitneutsagn. Han var nemlig del av en gruppe som skjøt ned flyet til den rwandiske presidenten Habyarimana i april 1994. Bare en time senere var veisperringer satt opp i det meste av byen, og alle tutsier som ble stoppet ble drept der og da. Dette var startskuddet til det 100 dager lange folkemordet. – Det var ikke jeg som skjøt av missilet som drepte Habyarimana, men jeg var øyenvitne til episoden, forteller Ruzibiza. I 1987, da han var bare 17 år gammel, ble han med i den politiske organisasjonen Rwandan Patriotic Front (RPF), som har sittet ved makten i Rwanda fra folkemordet i 1994 til i dag. I 1990 dannet de Rwandan Patriotic Army (RPA) som var en geriljahær under RPF. Her kjempet Ruzibiza frem til 2001.

Splitt og hersk

Ruzibiza vokste opp i en liten landsby, under bortimot den eneste perioden i Rwandas historie der landet ikke var i krig. – Selv om det var fred var det fortsatt undertrykkelse. Jeg måtte reise til nabolandet Burundi da jeg var ti år gammel for å gå på skolen, siden det ikke var lov for tutsier å gå på skolen i Rwanda, forteller han.

Det bor i dag 8 millioner mennesker i Rwanda, hvorav 85 prosent er hutuer. Det var først og fremst tutsiene som ble ofre for folkemordet i 1994. Hutuer og tutsier deler samme språk og religion, og giftermål

på tvers av de to etniske gruppene har vært vanlig. Derfor kaller Ruzibiza oppdelingen i hutu og tutsi for sosialt konstruerte etniske kategorier. Han mener at kolonimaktene Tyskland og Belgia, som har vært kolonimakter i Rwanda mellom 1894 og 1962, bærer en stor del av ansvaret for den etniske konflikten som senere har oppstått. – Kolonimaktene hadde økonomiske interesser i Rwanda. For dem var det nyttig å skape skiller mellom innbyggerne. Logikken synes å være at et folk ikke vil samle seg mot deg hvis de er opptatt med å bekjempe hverandre, sier Ruzibiza. Han forteller at det var vanlig praksis for kolonimaktene å kalle mennesker i maktposisjoner for tutsier. På denne måte ble det som egentlig var sosiale og økonomiske klasser omgjort til etniske grupper.

Brutal krig

Folkemordet i Rwanda er kjent som en av de mest brutale konfliktene i nyere tid. I løpet av de hundre dagene ble i gjennomsnitt tusen mennesker drept i timen. Drapene foregikk først og fremst med macheter og håndgranater. Det er kjent at mennesker betalte bødlene sine penger for å bli skutt i stedet. Siden Hutuer og Tutsier har brukt å gifte seg med hverandre førte konflikten til at forældre drepte sine egne barn.

Som soldat i RPA har Ruzibiza sett brutaliteten i det rwandiske folkemord med egne øyne. I det moderne og lyse lunsjrommet på Fredssenteret setter han opp en brikke med eplejus og et glass mellom to tallerkener. Tallerkenene er kjempende styrker, eplejus og glass er sivile. – Regjeringen brukte sivile som skjold, og tvang sivile til å kjempe i konflikten. Jeg føler medlidenhet med de sivile. Det var en voldelig krig, sier Ruzibiza. Man merker at han ikke har så lyst til å snakke om sine personlige erfaringer fra de brutale kampene.

Selv om han blir både sint og veldig engasjert når han snakker om all urettferdigheten som er begått, avløses det umiddelbart av et stort smil. Til og med også når Ruzibiza forteller om hvordan han selv har

mistet hele familien sin. – Jeg er et offer selv. Jeg har mistet mor, far, tanter, onkler og åtte brødre. Jeg er nesten helt alene på planeten i dag, sier han, og ser trist ut.

Kritisk til FN-domstolen

Tidlig i det rwandiske folkemord ble 10 soldater fra FNs fredsbevarende styrker drept. Dette førte til at alle FN-styrker ble trukket ut av landet. Dermed gikk folkemordet sin nådeløse gang, mens verdenssamfunnet så på fra sidelinjen. Ruzibiza håper at FN kan skape en prosedyre for raske intervensjoner, i tilfelle av voldsomme humanitære overgrep som det i Rwanda. – Jeg prø-

ver å forstå hvorfor FN handlet som de gjorde, istedenfor å anklage dem. Jeg tror ikke FN forsto hvordan dette folkemordet kunne skje, og hvilke mekanismer som kan sette i gang en så voldelig nedslaktning blant et j utgangspunktet samlet folk. Den mekanismen har jeg egentlig vanskelig for å forstå selv, sier Ruzibiza.

Etter folkemordet satte FN ned en domstol i Tanzania. Denne FN-domstolen dømte for første gang noensinne en regjeringsleder for folkedrap. Prosessen med å få dømt krigsforbrytere ved domstolen går imidlertid sakte. Rwandas fengsler er fortsatt overbefolket av mennes-

ker som har ventet på en siden 1994, selv om en fjerdedel av de 125.000 fengslede er løslatt i 2003. Ruzibiza er kritisk til arbeidet til FN-domstolen. – FN-domstolen jobber ut fra en logikk der hutuer er dårlige mennesker som myrder, og tutsier er gode mennesker som blir ofre. Jeg, som er tutsi, tror at det er sånn. I en fredsprosessen er første skritt å utrede hva som faktisk skjedde. I Rwanda har man hoppet over dette skrittet, og gått rett på dømmingen, mener Ruzibiza.

Samme kritikk er fremme fra flere menneskerettighetsorganisasjoner. Human Rights Watch anslår at den tutsi-

Abdul Ruzibiza ble vitne til folkemordet som på hundre dager kostet nesten en million mennesker livet. Han kjempet selv i geriljaen. I dag ser han meningsløsheten i den brutale krigen i Rwanda.

minerte geriljahæren til RPF sto bak massakrer der mellom 25.000 og 30.000 mennesker mistet livet, og Amnesty International har kritisert RPF, som har hatt makten i Rwanda fra 1994 og frem til i dag, for systematiske brudd på menneskerettighetene. Ifølge den belgiske professoren Filip Reyntjens har det oppstått en form for "folkedrapskreditt" i Rwanda, der verdenssamfunnet ikke vil kritisere RPF for menneskerettighetsbruddene.

Angrer ikke

Jeg var kritisk til RPF, og ble kalt en indre fiende. Jeg måtte lykte, siden tutsier som er kritiske til RPF ofte blir drept el-

ler forsvinner. Jeg håper at RPF vil stoppe sine overgrep. Ellers frykter jeg et nytt folkemord, sier Ruzibiza. Han mener at en av konsekvensene av folkemordet er at det har utviklet seg en logikk der alle problemer løses med vold og våpen, og at hele det rwandiske folk er traumatisert, inklusive ham selv: - Mine gode intensjoner og oppriktige overbevisning ble misbrukt som et instrument til å utføre grusomme handlinger, sier han, og blir sint: - Jeg angrer på at jeg ikke lyktes i å bekjempe overgrep og urettferdighet. Jeg kan ikke angre på at jeg ble med i hæren, for jeg var genuint overbevist om at vi var undertrykte og at

våpen var den eneste måte å bekjempe undertrykkelsen på, konstaterer han.

Våpen løser ingenting

Helt fram til 2001 var Ruzibiza en del av RPA, senest som etterretningsoffiser. Etter folkemordet kjempet hæren blant annet i Kongo. I dag har Ruzibiza mistet troen på vold som konfliktløser. - Den gang mente jeg at våpen var den beste løsning. I dag mener jeg at våpen bare avløser et problem med et annet. Derfor må man i stedet satse på å utdanne mennesker om undertrykkelse, og mekanismene bak konflikter, sier han. Ruzibiza har studert samfunnsfag i Rwanda, og nå

følger han fag i England, USA og Frankrike, i tillegg til norskopplæring.

Det er mange rwandiske flyktninger i Norge som har tilknytning til den sittende regjering i Rwanda. Ruzibiza frykter for sin egen sikkerhet når han kritiserer RPF, men har bestemt seg for at den beste beskyttelsen må være å stå frem. - Når jeg allerede har lagt frem kritikken er det ikke lenger vits i å skade meg, sier han. Å stå frem er også en del av hans fortsatte kamp for å bekjempe undertrykkelsen i Rwanda - Verden henger sammen, og via internet og massemedier kan det jeg gjør i Norge ha betydning

for det som skjer i Rwanda. Jeg gjør egentlig ikke dette for at du skal vite hva som egentlig skjedde i Rwanda, men for at mitt eget folk skal få vite det via deg. Hvis norske studenter vil forske på rasistiske myter i Rwanda kan vi bruke de forskningsresultatene i vår kamp, sier han.

Ruzibiza mener at den rasistiske propagandaen har hele skylden for folkemordet. - "Hvis vi ikke dreper blir vi drept selv", var retorikken. Man manipulerte fattige mennesker uten noen form for utdanning med en rasistisk myte. Man fikk mødre til å drepe sine egne barn, sier han.

Ubalanse i studentutveksling

– Vi vil gjerne bli kvitt ubalansen og sende ut flere utvekslingsstudenter. Det er fortsatt mulighet til å søke, sier utvekslingskoordinatør Magdalena Brekke.

TEKST: BENEDIKTE AAS
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

I fjor mottok Universitetet i Tromsø 120 utvekslingsstudenter, og sendte ut 97 studenter på utveksling. – Denne ubalansen er typisk for norske institusjoner og ikke bare for Universitetet i Tromsø, sier Magdalena Brekke, utvekslingskoordinatør ved UiTø. – Vi vil jo sende ut like mange som vi tar i mot. Det bør være en balanse mellom universitetene, og avtalene bør være aktive begge veier, sier Maria Markussen, kontaktperson for utvekslingsstudenter.

Kan fortsatt søke

– Det er ikke for seint å søke om utveksling i utlandet. Internt opererer vi med søknadsfrist 15. mars, men vi er veldig fleksible. Dessuten er det forskjellige frister ved universitetene i utlandet, noen har ikke søknadsfrist før mai eller juni, forteller Brekke.

Så alle som vil kan dra på utveksling? – Teoretisk har vi mulighet til å sende ut 400–500 studenter hvert år. Vi har en stor avtaleportefølje. Man må være inkludert i et studieprogram for å

UTVEKSLING: Det er fortsatt ikke for sent å søke, sier utvekslingskoordinatører Magdalena Brekke og Maria Markussen.

kunne dra, enten bachelor eller master, sier Brekke. I Universitetets utdanningsmelding som nylig ble gitt ut er det satt som mål at alle studieprogram skal ha minimum tre utvekslingsavtaler med forhåndsgodkjente utvekslingsemner.

Ikke dårlig informasjon

Kan dårlig informasjon om utvekslingsavtaler være en av årsakene til at så få studenter velger å reise ut? – Det tror jeg ikke. I fjor ble det gjort en undersøkelse blant 1.årsstudentene, der 80 prosent svarte at de visste at de har rett til å reise til utlandet, sier Brekke.

– Studentene vet nok at muligheten er der, men mange tror nok at det er mye stress og papirarbeid for å dra. Så ille er det ikke, man får hjelp til det meste av en veileder, sier Markussen. – Et annet problem er språk. Det fins mange gode utvekslingsavtaler i Tyskland og Frankrike, men mange er redd de ikke

kan språket godt nok til å dra dit. Heldigvis kan Lånekassen gi støtte til språkkurs, sier Brekke. – Det kan også hende man ikke får godt nok frem de positive sidene ved utvekslingsopphold, noe det er mange av avslutter Markussen.

Fornøyde utvekslingsstudenter

– Hvis du er interessert i natur vil jeg anbefale Alaska, sier en Tromsøstudent med utvekslingserfaring.

TEKST: BENEDIKTE AAS

Geologistudent Michael Janacko er veldig fornøyd med sitt utvekslingsopphold i Alaska, der han fikk mulighet til å kombinere studiene med fritidsinteresser.

Hvorfor valgte du å dra på utveksling til Alaska? – Først og fremst fordi jeg er glad i å stå på ski, og ville gjøre det

i Alaska. Jeg hadde hørt det var gode bakker der. Valget sto mellom Canada og Alaska, men jeg fikk stipend fra North to North for å dra til Alaska, forteller Michael.

Hva med studiemessige årsaker?

– Når du ser på studieprogrammet for geologi står det at du burde dra til utlandet i løpet av graden, dessuten ser det veldig bra ut på CVen å ha studert i utlandet, sier Michael.

Kompakt campus

– Jeg trivdes veldig godt i Alaska, selv om det var ganske annerledes enn UiTø. Alle bor på campus og der har man alt man

trenger, som butikk og pub. Men det er kanskje ikke så bra uten noe liv utenfor campus, så jeg skaffa meg en bil og fikk kjørt rundt og sett naturen.

Vil du anbefale Alaska til andre studenter? – Hvis du er interessert i natur, vil jeg anbefale Alaska. Skolen der er veldig bra også. Hvis du kun vil ha det gøy og drikke deg full, er nok ikke Alaska rette stedet for deg, sier Michael.

For psykologistudent Hella Oelmann var det en positiv opplevelse å dra til Tyskland med Erasmus-stipend for å forske til hovedoppgaven sin.

Hvorfor valgte du å forske i Tyskland? – Først og fremst hadde jeg private kontakter der. Jeg forsket i Tübingen, som er Europas største sted for den type forskning jeg gjorde, forteller Hella.

En del forskjeller

Var det mye papirarbeid i forkant? – Litt papirarbeid var det selvfølgelig, men jeg fikk god hjelp av veiledere. Erasmus var også svært hjelpelig for å inkludere studentene, sier Hella.

Var det noen problemer underveis? – Det som kan være problematisk for en norsk student er at universitetet i Freiburg,

der jeg var registrert, er kjent for å være veldig hektisk. Professorene var også lite hjelpelige med kursa, og måtte finne ut av timeplaner selv. I Tübingen derimot fikk jeg mye hjelp i forhold til kurs, forteller Hella. – En annen ting er at arbeidsmengden i Tyskland er mye større enn i Norge, men til gjengjeld får man heldigvis tilbake meldinger på de man gjør. Man blir heller ikke mindre sosial av mer arbeid. Studentene snakker mye med hverandre der enn i Norge, noe som i seg selv er lærerikt. Jeg blei kjent med mange nye folk, og opplevde hele oppholdet som svært positivt, avslutter Hella.

NEWS IN BRIEF

Phony election

Aleksandr Lukasjenkov has been re-elected as president in Belarus, claiming that he won by an overwhelming 80%. The opposition is vehemently opposing this, and a Belarusian citizen Utopia has spoken to, Aleksej Morozov, claims the elections are a joke and goes on saying that this was merely an imitation of an election. The oppositional activists can be jailed without reason or trial, and Berit Lindeman says that Belarus has laws that make criticizing the president and protesting in general illegal. The protests in Minsk will continue, and everyone Utopia has spoken to hopes this will be the beginning of a more permanent change towards a true democracy.

Merge in process

UiTø and HiTø will begin a process to merge as soon as possible. While problems are expected – students at HiTø fear they will get less practical work experience, while students fear lectures will become obligatory – both parties are certain the positive benefits will far outnumber any possible problems. The possibility of a new Faculty of Technology – geared towards more regional business activity in the oil sector – is chief amongst these, and for students at HiTø, their education will have a higher status when it's approved by a proper university.

Please leave!

UiTø desperately wants to get rid of more students, at least for a semester of two. – Only 97 students took part in any kind of exchange program last year, while 120 students came to Tromsø, and we want these numbers to be even, say Magdalena Brekke and Maria Markussen. – A lot of students seem to fear the paperwork and bureaucracy of going to another country, but we do our best to make it as easy as possible, and all the students who do go abroad have mostly positive experiences, so it is most definitely encouraged.

Reisebyrået
for studenter!

KILROY
travels

Stopp den internasjonale snylterligaen!

Kronikk

AV MARIT HOLMQUIST FENNE OG EIK MJELVA
DILSTRUP, FOR ATTAC UI TØ

Visste du at det er stor sannsynlighet for at deler av pensjonene dine havner på Cayman Islands hver gang du betaler for parkering i Tromsø, og at du dermed er med på å finansiere en del av en internasjonal snylterliga? Eierne av Europark er nemlig registrert på denne øygruppa i Karibien som er et såkalt skatteparadis. "Skatteparadiser" er paradiser bare for de rike. Ved å bli registrert i et slikt land kan rike mennesker og selskaper slippe eller få redusert den skatten de ellers skulle ha betalt. Dette betyr at rike med lavere inntekter må betale relativt mer skatt enn de fattige og at store selskaper kan betale mindre skatt enn mindre bedrifter. På den måten kan noen snylte grovt på andres bekostning. Dette er fullt lovlig, men moralsk!

10 ganger bistand

et fellestrekk for alle skatteparadiser er at skatten er lav eller ikke-eksisterende og banksys-

temet uoversiktlig, noe som gjør lyssky aktivitet lettere å skjule. Det er ikke lett å anslå hvor mye av formuene i verden som er plassert i skatteparadis, men Tax Justice Network anslår at det dreier seg om mellom 11.000 og 12.000 milliarder US dollar. Det er 45 ganger Norges BNP i 2004 eller 50 ganger Pensjonsfondet (tidligere Oljefondet). Hvert år går fattige land glipp av over 500 milliarder dollar i tapte skatteinntekter - dette er ti ganger verdens samlede bistandsbudsjett!

Siden vanlige mennesker ram-

Hvert år går fattige land glipp av over 500 milliarder dollar i tapte skatteinntekter - dette er ti ganger verdens samlede bistandsbudsjett!

mes av skattesnylterne, bør de ha krav på å få vite hvem disse snylterne er. Fordi finansmarkedene er så uoversiktlige og preget av store selskaper som oppretter datterselskaper, fetterselskaper og halvbrorselskaper som lar pengestrømmen gå gjennom denne labyrinten av land og eierskap, er det svært vanskelig å kartlegge slike ei-

erforhold. ATTAC krever derfor full åpenhet i norske selskaper og selskaper som Pensjonsfondet (Oljefondet) investeres i.

Når det gjelder norske selskaper, utfordrer vi NHO til å gå inn for regler om god forretnings-skikk som omfatter ikke-bruk av skatteparadiser. Tross alt er det et mindretall av norske bedrifter som gjør bruk av skatteparadiser, og NHO må være interessert i at norske bedrifter konkurrerer på like vilkår. Ved offentlige anbudsrunder krever Attac full åpenhet om hvor anbyderne er registrert. Vi

godtar ikke at offentlige midler investeres der innsyn ikke er mulig!

Etiske retningslinjer

Attac UiTø er del av en verdensomspennende bevegelse for demokratisk kontroll over finansmarkedene. Den internasjonale finanspolitikken slik den drives i dag, er en politikk

som drives av de rike for de rike, og det er vanlige folk som taper på den. Attac sitt arbeid går derfor ut på å skape en mer rettferdig økonomisk globalisering, hvor markeder er mer transparente, og selskaper og stater står til ansvar for sine handlinger.

I november 2004 innførte Stortinget etiske retningslinjer for Pensjonsfondet (Oljefondet), som nå er i ferd med å bli Europas største pensjonsfond. Ved sist årsskifte var verdien svimlede 1398 milliarder kroner ved sist årsskifte, noe som tilsvarer 300 000 kroner per nordmann. Til nå har Norge trukket seg ut av 16 selskaper som følge av de etiske retningslinjene. Pensjonsfondet er et unikt redskap i arbeidet for en mer rettferdig og demokratisk kontrollert økonomisk globalisering. Vi mener at det etiske mandatet må styrkes slik at også selskaper som aktivt unndrar seg skatt blir tatt ut av investeringsporteføljen. Norge trenger ikke å tjene seg enda rikere ved hjelp av skattesnyltere!

Leserhilsen fra Svalbard

Hilser til dama mi, ho Ragnhild. Grattis med dagen pia mi, glad i dæ!

– Sten-Andreas Grundvåg.

Mottatt på sms

Hmm...ikke særlig bra innlegg i avisa! Men man kan vel ikke forvente så mye fra folk som ikke e journalista...

Hørt på driv

– No må du oppføre dæ!
– Oppføre mæ? D e berre tak oppføre mæ!

Lest i listeprogram

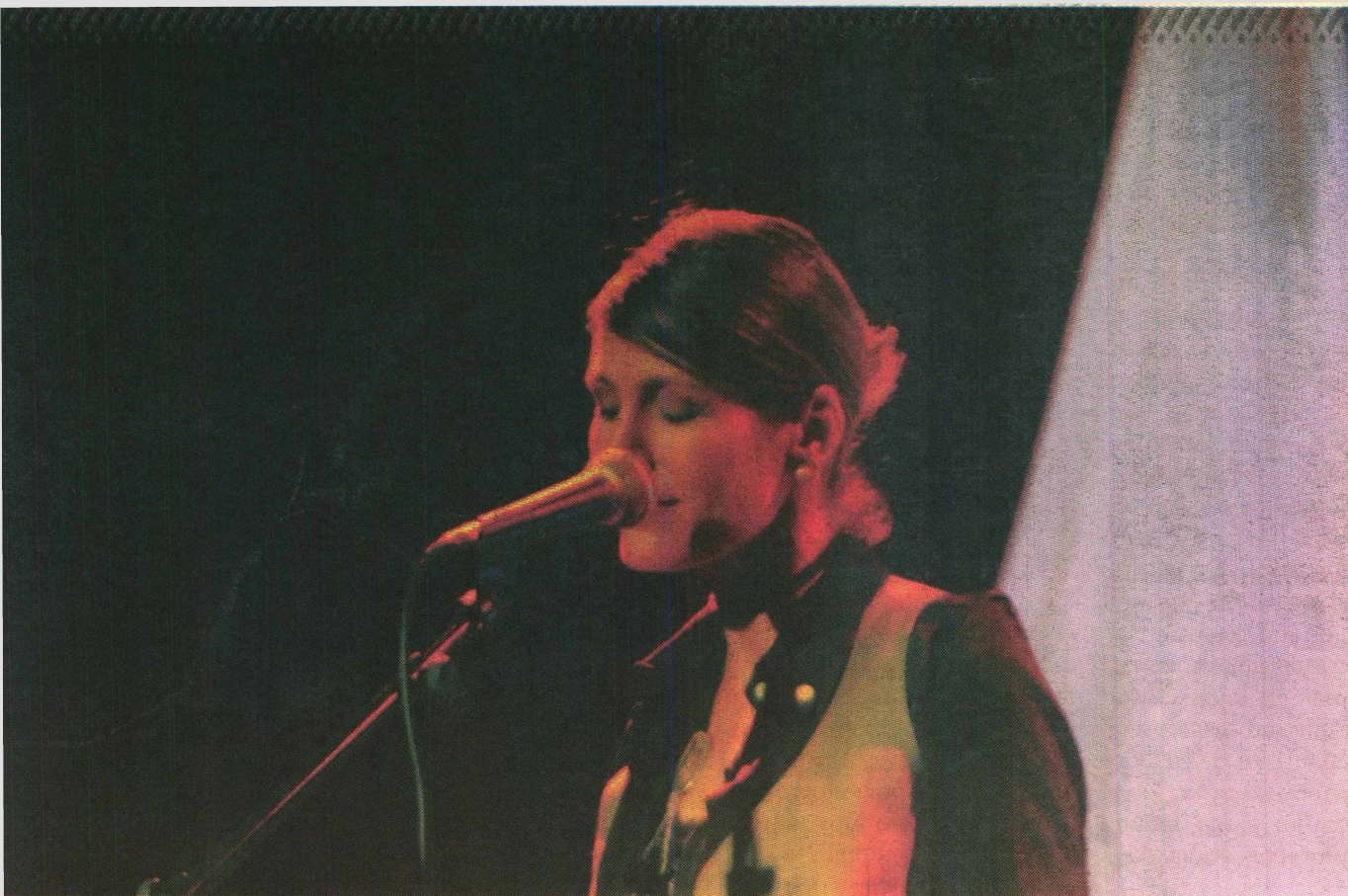
"Som et alternativ til det stille rommet i Teorifagsbygget, ønsker vi å igangsette et prosjekt hvis formål er å utvikle og bygge egne anti-gravitasjonssoner for restitusjon og avslapning på campus"

Hørt i overskriftsdiskusjon

– "Studentopprør"?
– "Frankrike i flammer"?
– "1789, 1968, 2006"?
– "Frihet? Likhet? Brorskap"?
– "Opprør er hipt!"
– "Studentopprør meg her og der opp i rompa di"

Utopia om 1 år

Studentvalget i slutten fikk et dramatisk utfall da outsidersen "Sosialrebelsk Valgfleskliste" seilte opp og kuppet valget. De 0,7 % av de stemmeberettigede studentene som deltok i valget, sørget for å gi Sosialrebellenne en soleklar seier. – Vi er overbeviste om at våre løfter om gratis sitteplass i kantina og strengere regulering av oppslagstavlene på Mat.Nat. gjorde utslaget, sier nyvalgt studentstyreleder Øyvinn Johnas Vutvik.

KARI BREMNES
2.03.06
DRIV

Misjonen var den nordnorske institusjonen Kari Bremnes sin konsert. Fra første låt holdt hun publikum i sin hule hånd, kun hjulpet av et lett trommesett, og et tangentur, samt litt moderne teknologi (les laptop). Kari besitter en stemme som markerer seg i landet mellom Norah Jones og Anne Grete Preus, og leverer en rekke melodiose og vakre låter på nordnorsk. Mellom sangene spøker hun lett med publikum og understreker den lette ledige stemningen som mange av låtene hennes skaper. Av og til får jeg litt følelsen av å bli lokket inn i nordlysets land av en hulder som med stemme og utstråling besnærer mitt sinn som det sjelden er blitt av norsk musikk før. For meg som søring er det litt spesielt å overvære en slik utpreget nordnorsk artist, da de fleste sanger har et veldig nært bånd til landsdelen, med alle de særtrekk den har. Hun forteller alltid en liten historie om hvorfor eller hvordan

en låt har blitt til, og det gir meg som publikummer en meget behagelig følelse å bli inkludert på denne måten. Kari Bremnes er en artist med meget godt scenetekke, så selv om hun glemte tekstrekkefølge på en låt, klarte hun å spøke det bort uten å miste gløden og taket på oss, noe jeg gir henne ekstra kred for. Det var mange rødvingglass, og en del kjærestepar som hadde tatt turen til Driv denne kvelden. Og det er vel også i den sjangeren hun briljerer. Det var en god blanding av nytt og gammelt materiale som ble presentert, og vi fikk en del smakebiter av hennes nye skive som nettopp er sluppet. Kari Bremnes leverte så bra at det til tider gikk gysninger nedover ryggraden, så vakkert var det. Liker du denne type musikk, gikk du glipp av en av de bedre konserter dette semesteret hvis du ikke var der.

GOTTFRIED GUNDERSEN
FOTO: GOTTFRIED GUNDERSEN

Huldra sang en ishavs natt

Konsert Jeg gikk med ingen forutsetninger på Driv en onsdag kveld, da snøen la seg stille ned over Tromsø by.

Fem på brakka

Kva for eit arktisk dyr ville du helst vere, og kvifor?

 <p>Jon-HP Frantzen, geologi: – Om eg fikk velje ville eg klart vere ein kval for han er det ingen som et.</p>	 <p>Sten Andreas Grunnvåg, geologi: – Det beste ville vere å vere ein isbjørn, for då kunne eg ete</p>	 <p>Anne-Gry Jørgensen, biologi: – Eg ville ha vore ei rype for då kunne eg finne ut kor dei er hen om</p>	 <p>Torulf Buch, geologi: – Ein isbjørn ville eg ikkje vere, for han vert impotent av alle miljøgiftene. Men</p>	 <p>Karl Magnus Nielsen, geologi: – Kanskje eg kunne vere ein polartorsk. Ja, kvifor ikkje? Den har</p>
--	--	--	--	---

alle dei dumme turistane som vinteren. Ein veit at dei er her ein kvalross kan ein vere, dei jo ikkje skjegg og det har ikkje ein plass, men ikkje akkurat kor ligg der på isflaka så tjukke og eg heller. dei bur og kva dei gjer på. nøgde og ingen et dei heller.

Dr. Snabelkrampe

Polarheltsitatet

"Ingenting verdt å ha i livet nås noensinne uten å våge."

– Fridtjof Nansen

Hæ?

På søndag tok jeg meg en tur innom nordnorsk kunstforening for å se høykunst sammen med ei venninne, jeg endte opp med å måtte prøve å forklare henne hva det var vi så på, og startet å undre selv også. Utstillingen det er snakk om er vandrestillingen til SKINN. Daglig leder ved SKINN, Eva Skotnes Vikjord, hevder at objektene er i en dialog med tradisjonen og transformerer det tradisjonelle inn i et kunstnerisk uttrykk. Problemet jeg ser er at i deres forsøk på å sette søkelyset på grensegangen mellom kunsthåndverk og kunst kommer de ingen vei. Arbeidene er og blir kunsthåndverk. Jeg har ingenting i mot kunsthåndverk, jeg har selv siden jeg var en neve stor vært medlem av Norges Husflidslag. Brukskunst, kunsthåndverk og husflid er noe som alltid har (bøy verb riktig den som kan) ligget mitt hjerte nært. Men denne utstillingen ender opp med et knippe gjenstander som mest av alt mangler dialog. Mye fordi at gjenstandene i den settingen de er blitt satt inn i, nemlig utstillingsrommet, ikke gir arbeidene mulighet til dialog med omgivelsene.

Man sitter med særdeles lite input igjen når man har sett seg igjennom utstillinga. Og foruten å kunne fungere som organisk utsmykking i et minimalistisk rom så gir de forskjellige arbeidene lite igjen til tilskueren. Jeg og min venninne ble etterpå sittende på kafe og diskutere det vi hadde sett og om kunsthåndverket gav noen mening foruten om mulig å diskutere tradisjon og fornyelse, som var utstillingens hovedbudskap. Foruten en svak fornemmelse av en framtidvisjon og noen bruddstykker av sitater fra kjente filosofer, fant jeg ingenting å trøste min venninne med. Hva skal jeg si når plastposer er satt i mønster og brettet i den typiske trekantbretten man har lært på besøk hos ei tante og som man har fortrent. Gjenbruk, kanskje. Min favoritt må sies å være Hanne Friis' Boa laget av strømpbukser, her hvisket min gode venninne, "Ida, er dette kunst?" Jo det kommer da i kategorien brukskunst, men jeg ser ikke særlig mange andre enn Åse Kleveland som kunne ha ikledt seg en slik kreasjon, dette gjelder også for øvrig en del av smykkene som også var utstilt.

Det endte slik jeg hadde en mistanke om, jeg måtte si meg enig med min venninne. Jeg forstår det ikke.

IDA WALENIUS

SPARKER HARDT: Gitarist Sam og trommis Andy i Digger and the Pussycats sparker og slår hardt fra seg.

Direkte lykke

Er du lei av sutrepaver som Starsailor og Coldplay og synes at det er altfor mange rockere som tar seg selv altfor høytidelig? Da kan australske Digger and the Pussycats være noe for deg.

TEKST/ FOTO GLENN FAGERVIK

Til tross for at Tromsø ligger på nesten 70 grader nord og vi som bor her befinner oss nord for de fleste tettsteder i Alaska er vi velsignet med en mengde kulturelle arrangementer som for eksempel konserter, og mange av de er med utenlandske band og artister. Duoen Digger and the Pussycats er fra Melbourne i Australia og består av trommis/vokalist Andy Moore og gitarist/vokalist Sam Agostino. Til tross for at de bor på andre siden av kloden besøkte de Tromsø og Kaos for andre gang på et halvt år den nest siste onsdagen i mars.

Midt i trynet

Førrige gang de var her var det et nesten stappfullt Kaos som tok i mot dem. Denne gangen var det mer glissent, noe som kunne skyldes en ikke altfor godt annonsert konsert. Men de som møtte opp fikk seg en flott oppvisning i hvor enkel og rett ned til beinet rock kan være. Her er det ingen lange instrumentaltalparti og tværing på riff, bare rock som treffer deg midt i trynet fremført av to

karer som ikke er opptatt av å vise frem sin tekniske dyktighet.

Trommis Andy er ikke som andre trommiser. Han sitter ikke bak et trommesett med mange trommer og cymbaler, men står, og bruker kun det absolutt nødvendige, som i dette tilfellet er en skarptromme, en gulvtam og en crash-cymbal. Man trenger ikke mer for å spille rock. Noen kan vel finne på å henge seg opp i at det ikke er noe bass i lydbildet, men så lenge låtene er så gode og de blir fremført med en så stor mengde intensitet og energi som de blir på en konsert med Digger and the Pussycats, så er det ikke noe savn.

Spark i ræva

Konserten på Kaos var en del av en Europaturne sammen med den svenske gitar og trommeduo The High Heeled Honeys. Men det var kun australerne som kom til Tromsø, svenskene holdt seg i Stockholm på grunn av sykdom. Feigt, syns jeg, for Digger and the Pussycats var ikke i storform de heller sånn helsemessig sett, men de ga det de hadde. Og selv om de gjorde enda mer ut av seg på førrige visitt så ga de et show som knuser mye av det vi ser her i byen. De har det svært gøy på scena, og med hjelp av beintøff rock og mye humor får de også med seg publikum og gir de oppmøtte en glimrende kveld. De revolusjonerer på ingen måte rocken, men de gir selvhøytidelige musikere et spark i ræva med sin opptreden. Og det trengs.

Om ikke stemningen var helt i taket var den god og bidro til at Sam og Andy ville tilbake hit så fort som mulig.

Australia i Fotball-VM

Til daglig jobber Sam Agostino som gitarlærer og Andy Moore tar de jobbene han kan få. Men siden de stadig vekk turnerer er det vanskelig å ta noe fast. Og selv om det blir en del turnering er det ikke nok til å leve av musikken alene. Til neste år håper de å komme tilbake. Da med en bassist i tillegg slik at de blir The Kamikaze Trio. Men før det skal de følge Australia i årets fotball-VM. Optimismen er stor og de tror ikke Australia blir noen kasteball for de store nasjonene.

I den forbindelse har de gitt ut syvtommeren *Live At World Cup 2006*. Siden de faktisk tror på å møte Trinidad og Tobago i finalen har de gitt ut fire sanger for å trøste de eventuelle taperne fra Tyskland og Nederland og gi dem en oppmuntring i kampen om verdensmesterskapet. To av låtene er spilt inn live i Tyskland i 2004 og 2005 og de to andre er gjort live på et australsk radio-program. Nå er ikke min tro på Australia like stor som bandets, men jeg mener de bør sende singelen til landslagets spillere og eventuelt det australske fotballforbundet og se hva som skjer. Noe offisielt VM-produkt er det ikke. Men det burde vært det. En obligatorisk singel i enhver vinylsamling som gir et lite innblikk i Digger and the Pussycats sitt univers.

Vendetta

DUELLEN

Den virkelige verden volder voldsomme vyer. Kan visuelle vidunderligheter lette hverdagslige verkebyller?

TEKST CLEMET ASKHEIM OG ANDREAS MYRVOLD

V for Vendetta baserer seg på en tegneserieroman ved samme navn som Alan Moore skrev og David Lloyd tegna i perioden 1981-1985. Moore er en legende i tegneserieverdenen og står bak klassikere som *Watchmen*, *Saga of the Swamp Thing* og *the League of Extraordinary Gentlemen*. Sistnevnte er også filmatisert, til Moores forargelse. *V for Vendetta* ble påbegynt i 1981, to år etter at Margaret Thatcher ble statsminister i Storbritannia, og var fullendt i 1985. Den er breiddfull av alliterasjoner, Shakespeare-sitatater og andre klassiske referanser. Filmatisering har vært på idéstadiet i en årrekke, og i filmen er det ikke lenger Thatcher som danner den politiske bakgrunnen. Snarere er det situasjonen i Storbritannia og særlig USA etter 11. september, som fremtrer som åpenbare referansepunkter. Orwells Storebror er bare en av flere sci-fi visjoner som inkorporeres i filmen, men viktigere er innlemmelsen av virkelighetens tendenser og hendelser og de klare parallellene til den politiske situasjonen i verden i dag. Vi valgte å vurdere variable verdier i *V for Vendetta*.

V Versus Vendetta

C: Det er lenge siden jeg så en film som var så gjennomført kul som nettopp denne. Karakteren V er grunn nok i seg selv til å se filmen. Elrond og Agent Smith kan vaske vegger, V er vassere og villere. Voldelige V venter ikke villig på verdens voksende vranghet. Storbritannia ved år 2020 virker villfaren. V er vred og vil vri verden. Vekk fra verstingen Sutler og hans Voldemortske verdensvev. Varsku ropes ved en vekkblåsing av velkjent statue. Virkningen viste seg varsomt. Venner ble vunnet og ventiler åpnet. V vandrer videre mot verre voldshandlinger og større vekkelse. Under-Veis vrenses V ut og spørsmål som hva, hvem, hvorfor og hvordan får sine vesentlige svar.

A: Hva ville vel Fokus og Verdensteateret vært uten virile superhelter som V? Likevel velger jeg å ville rette kritikk mot Wachowski brødrenes vulgære og virkningsfulle vrengebilder av kristendommen. Det er vemodig å se at den verdslige verdens vinkling av verdier vi kristne verdsetter settes i sammenheng med Vigrid-aktige vandalers voldelige virkemidler. Verken vanvittige karismatikere eller vel ansette katolikker ville i sine vildeste fantasier velge å sette vanlige mennesker i varetekt på grunn av sin legning. Men filmen gir varsel om at hvis de kristne får det som de vil, vil alle som er venstrevridde i sin politiske vandel, vansmekte. Dette er en viderefor-

midling av en av det vestlige samfunns vesentligste vanskeligheter, nemlig vannskillet mellom to verdener som det er vrient å få til å knytte i varige vennskapsbånd.

Verdivalg

C: Vet ikke om det vesentligste ved videoen var at enkelte valgte å sette verdivorteksen i vrangstrupen. Vil heller vende vokabularet videre mot visjonær vandalisme og versatil vindikasjon. Virker V som vaksine mot venerisk voyeurpolitikk og vikarierende argumenter for versatil voktertenkning? Hvis Weaving gjør en vellykka visualisering av V og hans verdensanskuelse, hvilket jeg velger å verifisere, vil verken wahabitter, kristne eller voodoo-tilhengere ha grunn til å vibrere i vrede. Virtuous voporisasjon av veteraner varianter for vagabondsk frihet vil kunne møte violente vulkanutbrudd, og hvem er vi som velger å vrake vreden voluntørene viser? Hvordan kan vi være vestmaktborgere med villaer, Volvoer og whiskey og valuer V etter vår verden og vår vaktsonhet mot voldsomme virvler av vridninger, veksler og verdivakuum? Hvilken vals ville vi valgt?

A: Hvordan kan vi vite hvilke visjoner vi ville valgt å vurdere som verdige til å vende seg mot i en slik veritabel vanskelighet? Selv velbalanserte vitenskapsmenn har ved andre anledninger fylt vederstyggelige verv, vel vitende

om at verdenssamfunnet verken ville validisere eller anvende deres visdom. Vilklårene den gang var visselig vulnerable for virkningene av vegetarianerdespotens voldelige valgkamp, og en vinglete velgermasse lot seg villig villlede av vokalkunstnerens visvas. Hvem vil vedde på at verden ikke velter ut i vidløftige vev av voldsspiraler hvis visse væpnede vriompeiser ønsker å vånne sine mange vestlige vaktbikkjer eller vice versa? Valkyriene vil neppe vende vonbråtna hjem til Valhall hvis den visibla vreden vedvarer.

Vakker og veldreid

C: Visuell vurdering virker viktig. Vandalens varp vekker vakre følelser og vitalitet. Vignetten og virrvarret av ulike varianter vokal, violin og vals øker volumet ved vakkerheten. Villkatten Portman viser seg volatil og vellykka, hvilket gir veloverveid status som veteran.

A: Vårherre vet at Villkattens vakre og veldreide vesen volder vesentlig venture i ventriklene.

C: Vissheten om varig vekkelse og viljen til velbegrunnede valg av frihetens idé, vasker vigør inn i vertens vulnerable vesen. Hvis vi skal veie verdien av Wachowskiene sin versatile voldsorgie, må vi ventilere vekk vanlige vurderinger. V visualiserer vanlige venners vonbrot og vrede og vender vinden mot re-volusjon, anarki og verdens veldige valgfrihet.

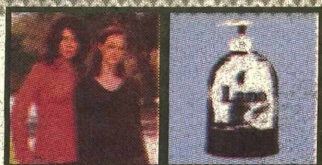

GILMORE GIRLS SESONG 1
WARNER BROTHERS
MED: ALEXIS BLEDEL, LAUREN GRAHAM, MELISSA MCCARTHY, SCOTT PATTERSON

Gilmore Suppe & Såpe

dvd Episode en, sesong en, dramaet er i gang. Hva er så Gilmore Girls? Først og fremst en suppe. Perfekt for søndager, bra for mandager, og dessuten et herlig stykke fjernsyn på tirsdag, onsdag, torsdag, fredag og lørdag. Lorelai mor. Rory datter. De to bor i den fiktive, idylliske, amerikanske småbyen Stars Hollow i Connecticut (som finnes på ordentlig) hvor alle kjenner alle, og konseptet er såre enkelt. Så langt. Med hyppig dialog, bygget opp av kompromissløs slapstickhumor og intenst tempo som grunnstamme, er Gilmore Girls sentrert rundt Lorelai og Rory og deres ubrytelige vennskap i sin mest interne og hellige form. De er først og fremst bestevenner og deretter mor og datter. Dette skyldes Lorelais noe lave graviditetsalder (seksten år), noe som resulterte i Rorys eksistens. Rory, som selv har blitt seksten år (men ikke gravid), er Stars Hollows vakreste, glupeste og mest beundrede sekstenåring i sitt kjønn, en perfekt maskot og byens håp. Lesehest i tredje grad og sykkelig oppvakt av sin mors velvære. Lorelai er sin datters sjelevenn; vakker og full av liv, arbeidsglede og uendelig kjærlighet for hennes beste venninne og datter, Rory. Rundt disse to sterke og høyt elskede kvinnene bygges opp en såpe så spillglatt at det er umulig å spå hvilken vei noe som helst vil ta. Foruten Lorelai og Rory består Stars Hollow av en mengde andre meget sterke karakterer. Det er for eksempel Luke, som driver de to jentenes stamkafé og som også er "hemmelig" forelsket i Lorelai; Emily og Richard, to overklassenobber i pensjonistalderen (Lorelais foreldre og Rorys besteforeldre). Dessuten bor disse to i en annen by, Hartford, da de anser Stars Hollow som langt under deres kapitale status); Sookie (Lorelais kjøkkensjef/kokk på vertshuset Independence Inn), Michel (en hysterisk artig mann, hvis personlighet er bygget opp av ekte fransk-negativ holdning) og enda har vi bare kommet til begynnelsen. Første sesong av Gilmore Girls består av 23 episoder, spekket av humor, intriger, kjærlighet, historie, interne referanser og feminisme. Med fare for å miste stoltheten må jeg innrømme: Jeg er mer eller mindre hekta! Lille Stars Hollow er rett og slett arena for en av de beste, for ikke å nevne den eneste, virkelig gode såpeserien jeg har vært borti. Det er faktisk substans i Gilmore Girls. Til tross for elendig bonusmateriale er det såpass mye TV i boksen at du kan regelrett grave deg ned i underholdning. Men OBS!OBS! Dette er slitsomt i lengden, så kjøp kjeks og blomster.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

GILMORE GIRLS SESONG 2
WARNER BROTHERS
MED: ALEXIS BLEDEL, LAUREN GRAHAM, MELISSA MCCARTHY, SCOTT PATTERSON

Gilmore Såpe & Suppe

dvd Rory, som går på Chilton, en privatskole i overklassebyen, Hartford, drømmer fortsatt om å en dag studere journalistikk ved Harvard. Chilton er som før. Hun rensker sin skole for Aer, men sliter fremdeles med Paris og hennes venninner. Tristin er fremdeles en plage, spesielt for Rorys kjæreste, Dean, og Lorelai skal endelig gifte seg. Eller skal hun? Sookie og Jackson går videre. Gilmore Girls, sesong 2, tar opp tråden fra der sesong 1 takket for seg. Konfliktene, dramaet, og humoren spinner videre med evig kontinuitet. Dessuten kjenner vi nå til karakterene fra sesong en. Nå er det et på tide å virkelig gå i dybden. I sesong to blir vi bedre kjent med Rorys pappa, Christopher, som til Emily og Richards store skuffelse aldri ble deres svigersønn. Nytt blod strømmer inn i serien da Luke må overta omsorgsrollen for sin sytten år gamle nevø, Jess. En ny tråd og mer hekling tar til så fort Rory og Jess blir satt i samme bur. Hver eneste episode i sesong 2 henger sammen i hverandre, hvor kjernen til konfliktene og frustrasjoner blir avdekket, og nye tar til. Den mest intense konflikten i Gilmore Girls er uten tvil den som foregår mellom Lorelai og hennes foreldre, Emily og Richard. Denne konflikten har lang historie og røtter så dype at det nok ikke er mulig å rive dem opp. Rory kommer i midten av denne konflikten, men på eget initiativ oppsøker hun besteforeldrene for å opprette et positivt forhold med dem. De 22 episodene i sesong 2 avduker Gilmore Girls' manusforfatteres innsikt i mellommenneskelige forhold, og svært få ganger får seeren en følelse av en konstruert virkelighet i serien. Noe som ofte blir til de grader overdrevet er dialogenes hastighet, ordvalg og "på kornet" replikker. Selv om seriens tydeligste særtrekk er nettopp dette, kan det bidra til å dra seertallet nedover, heller enn oppover. Serien har ellers såpass sterke sider ved seg at en redusert hastighet i replikkene overleveringer ikke hadde gjort voldsom skade. Hvis du falt for karakterene i sesong 1 kan sesong 2 bli en virkelig delikatesse for dine såpeløker, da disse karakterene i stor grad blir bygget ut og får tilført enda mer kjøtt og næring. Faren er at inntrykket du fikk av disse karakterene i sesong 1 sviner noe hen i substansen. Men som man sier: For å unngå å drukne må en lære seg å svømme. Aksepter de nye trekkene ved figurene, la deg rive med og følg strømmen. Klarer du det kan du trygt spandere på deg Gilmore Girls, sesong 2. Er du klar for krangling, latter og tårer? Bli Rory sammen Jess? Drama, drama, drama...

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

THE CUMSHOTS
JUST QUIT TRYING
BIG DIPPER

Tøft nok

plate Etter den forrige skiva *Norwegian Jesus* fra 2003, kommer The Cumshots med Kristopher Schau i spissen nå med den nye skiva *Just Quit Trying*. Skivas budskap er klart, og muligens en smule inspirert av vokalist Schaus ikke akkurat overoptimistiske radioprogram *Et Norge i krig*: Livet og verden suger, og det er ikke noe vits å prøve å forandre noe – du har ikke sjanse uansett. Tematikken er med andre ord midt i blinken for ei death'n'roll-skive. Når det gjelder det musikalske aspektet, så må jeg si at jeg likte den forrige skiva bedre. Det er ikke det at riffene til El Doom (Black Debath, Thulsa Doom) ikke er beintøffe, eller vokal-brølinga til Schau ikke er bra – for det er de. Problemet er mer at skiva kanskje blir litt for repeterende. Til tross en rekke lyspunkter, som særlig åpningssporet "Praying for Cancer" og den beintøffe "Bitter Erection", synes jeg låtene er prega av mye gjentakelser. Likevel mener jeg The Cumshots har levert en ganske bra blanding av rock og metall med *Just Quit Trying*, som også i større grad er prega av mer melodiose innslag enn bandets forrige skive. Dette har de klart samtidig som de har ivare tatt de tunge versene som prega den forrige skive, noe som kommer særlig til uttrykk gjennom låter som "I Drink Alone" og den nevnte "Bitter Erection". Alt i alt ei ganske tøff skive, men litt kjedelig og gjentakende i lengden.

JØRN NORMANN PEDERSEN

BEN HARPER
BOTH SIDES OF THE GUN
VIRGIN & EMI RECORDS

Harpers ferd mot fred

plate "A fingers touch upon my lips. Its a morning yearning. Pull the curtains shut, try to keep it dark. But the sun is burning". Slik lyder første verset på spor 1, "Morning Yearning". Ben Harper fortsetter å gi ut musikk, heldigvis for oss. Hans nye skive, *Both Sides Of The Gun*, er langt mer personlig enn det han tidligere har gitt ut og ikke fullt så religjøs ladet. Den nye skiva er også et dobbeltalbum, men ikke for å få plass til flest mulig sanger. Vi lukter med andre ord konsept, og konsept er gøy. Harper har kommet til det reflekterende punktet i sin karriere og vier derfor sine sanger til lengsel og resignasjon. En kan bli deppa av mindre. Slike konsepter har

en tendens til å dyrkes i voldsomt patetisk jord og dermed spire og gro ut til noe tragisk søppel. Dette har good, old Ben klart å styre unna, og har slik klekket ut et spennende album. Det er ikke til å legge skjul på at det er triste greier han konsentrerer seg om, men ettersom musikken er varm og litt varierende blir det klapp på skulderen. *Both Sides Of The Gun* inneholder mange rolige sanger, en del moderate sanger og litt rock'n roll (meget Stones-aktig), i tråd med ekte Ben Harper resept. Nøyaktig hvilken praktisk funksjon dette albumet kan utfylle gjenstår å se, men jeg ville tipset lange bussturer og kjærlighetssorg. Harper har selv tatt over de fleste instrumentene på denne plata, men på grunn av tid og ressurs sparing har han likevel latt andre slippe til. Ingenting å utsette på det. Platas svakheter er 1) at den kan bli noe kjedelig å høre på etter hvert, til tross for Harpers flyvelsmyke Anthony and The Johnsons-aktige stemme, og at låtene holder brukbar standard og 2) den ikke egner seg for annet enn spesielle anledninger (det kan jo diskuteres meget inngående om hvor vidt det er en svakhet eller ikke). Ellers er det bare å kjøre på!

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

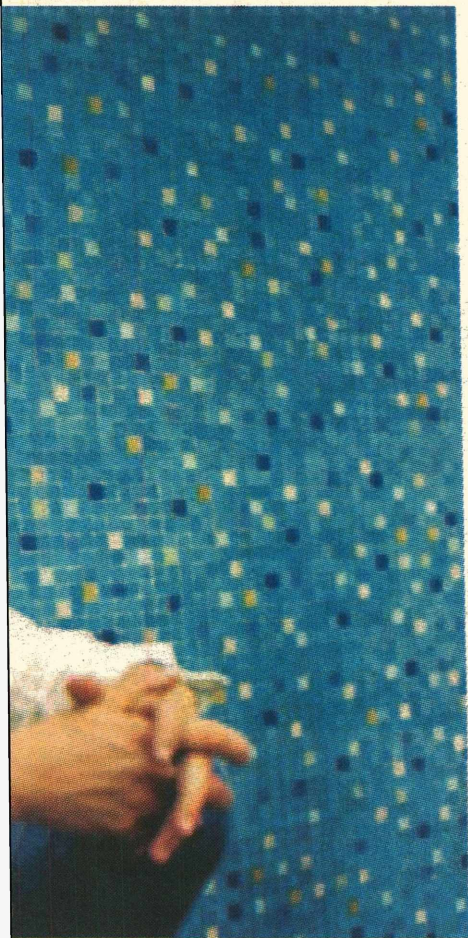
DUM DUM BOYS
GRAVITASJON
EMI

Lunta brenner

plate Åtte år har gått siden sist Dum Dum boys slapp plate, den lite kritikerroste *Totem*.

Narkobruk, krangel, avvenning og andre VG-relaterte superlativer har blitt avløst før Dum Dum boys igjen er plate klare; denne gangen med *Gravitasjon*. Å si at jeg var spent er ingen overdrivelse. Mange av låtene har helt klart et hit-potensial, singelen "Enhjørning" ble godt mottatt og har allerede surret i eteren i noen uker. Sanger som "Seig jævel", "Lunta brenner" og "Takke faen" er også melodier vi garantert kommer til å stifte bedre bekjentskap til og nynne med på i tiden som kommer. De snurrige tekstene vi kjenner så godt fra tidligere utgivelser, med punch og skarpsindighet kommer her i en light-utgave, men funker fortsatt fint. Eller "Brillefint"-fint som Dum Dum boys kaller det i spor sju. Variasjonene i sangene er også påfallende, fra "Waltzheimer" - med blant andre flinkis-søsknene Lars og Hege Horntveth på blåserekka - en rolig, tøff ballade, til den reinspikka rockelåta "Seig jævel" hvor Prepples fandenivoldske, mye-whisky-og-sene-kvelder stemme virkelig kommer til sin rett. Og igjen til den mer country-inspirerte "Gravitasjon". Med underfundige tekster ispedd en god porsjon nødrim, og en evne til å ta i bruk nye musikkjangere og vise et musikalsk spenn. Samtidig som de klarer å beholde det "dum dum boyske" særpreget, er dette absolutt verdt å investere i. Selv om det ikke nødvendigvis er det beste albumet signert Dum Dum Boys.

KRISTIN TORGENSEN

Søtt og Psycho

Å covre Motorpsycho-låter er i seg selv en dristig utfordring, og enhver som prøver seg på dette er på meget tynn is. En gang iblant finner enkelte likevel fram kunstløpskøytene og kommer seg helberget over på den andre siden; No Er Det Skøytetid.

TEKST FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
FOTO ANDREAS BÅTNES RUTLIN

Torsdag ettermiddag finner Utopia tre piker sittende i kafeen på Driv. Det er Trio Søt, Norges eneste Motorpsycho coverband på norsk, og sannelig lever de opp til navnet sitt. Det er Anne Lise Frøkedal, hun som drømmer om å leve rockelivet, men som likevel besøker virkeligheten gjennom sin deltidsjobb; Ragnhild Elisabeth Meland, sosionomstudent og Helga Gunnes, som planlegger å skrive oppgave om tradisjonell folkesang på musikkvitenskap ved UiO. Til tross for at de alle har svært ulike liv og drømmer, har de likevel noen ting til felles. De liker Motorpsycho, de liker å synge, og de synger Motorpsycho-låter på norsk, nynorsk faktisk. Dessuten er de alle fra Haugesund, men er nå bosatt i Oslo.

– Jeg er egentlig fra Etne. Det er "viktig" å få med, påpeker Anne Lise, som kan sies å være primus motor i trio. (Etne er et lite sted ikke så langt fra Haugesund)

Anne Lise er den som tar seg av oversettelsene, hvilket hun har høstet gjev kritikk for.

Nasjonalromantiske Motorpsycho
De tre venninnene har sunget sammen lenge, men det var først for cirka et år siden at Motorpsycho begynte å klinge i treklangen.

– Før sang vi Grieg, smiler Helga Grieg?

– Ja, vi er veldig glad i det nasjonalromantiske.

All mulig ære til Edvard, men 24-åringenes tolkning av Motorpsycho er langt mer lyttbart, i hvert fall lystigere enn Mor Åses død. Og dessuten søtere.

Vinden bles hår fra ditt andlet,

du ventar på balkongen ein duggfrisk sommardag

Eg les ut av andletet ditt at du ottast; kjem han her i dag

*Du er vekke i morgon tidleg, men nett det sa du jo óg i går
Eg trur eg ser deg i heile sommar; ventande på den som for ifrå*

*Du kjem til å nytta av blåbærstakken, han likte den; det sa din ven
Og kanskje ein morgon kjem han attende; og alt blir bra igjen*

Slik lyder oversettelsen av Motorpsycho's "Waiting For The One" (Ventar På den eine), fra albumet Demonbox. Det er poesi, og det er vakkert, både på norsk og på engelsk.

Fra cover til cover

Trio Søt er for øvrig ikke det eneste coverbandet som har satt Motorpsycho på listen. Mika "Psychonaut" Martinussen, Ole Morten "Flesharrower" Larsen, Alexander "Sunchild" Rydland Hansen, Andreas "Supersonic Scientist" Myrvold, og Jan Erik "Junior" Vik utgjør Tromsøs eget Motorpsycho Tribute Band, Psychomotor.

– Grunnen til at vi er her er at Mika hadde sett oss på nettet. Han ringte, spurte om vi ville gjøre konsert sammen med dem, og det ville vi, sier Anne Lise. Psychomotor har i motsetning til Trio Søt forsøkt i størst mulig grad å ivareta Motorpsychos originale pakke. Ikke fullt så søte som sine tre gjester, men med rock i sjela. Haakon scene var stedet for det søte og det slemme i Gebhardts ånd forrige torsdag.

Angels at Play

– Dere må forsyne dere av snopet som vi har satt frem til dere, sånn at det blir enda søtere stemning her inne, ler Trio Søt fra scenen.

Å kjøpe snop til sitt eget publikum er intet annet enn å nå til topps på sjarmskaalen. Som tre venninner, gullstruper og fulle av ydmykhet står Trio Søt og ligner på engler som kommer med bud, Motorpsycho! De tre hadde dessuten fått med seg to støttespillere. Laffen (mu-

sikkhøyskolen i Oslo) på mandolin har blitt fast inventar på trekløverets konserter, og Åsmund Wilter Eriksson (Tromsø) ble i all hast satt inn på kontrabass. De gjorde begge en hederlig innsats i å bidra til de omarrangerte Motorpsycho-låtene. For foruten å ha oversatt tekstene om til nynorsk har Anne Lise, som også spiller gitar, satt sitt eget fingeravtrykk på hver eneste tone. Men uten Ragnhild og Helga er dette konseptet dødfødt før første akkord er slått. I det hele tatt er det tydelig at uten den ene faller alt i grus. Arrangementene har fått et aldri så lite countrypreg over seg, og jentene gynger seg gjennom "Solborn" (Sunchild), "Stjernesmelt og elskovsljos" (Starmelt), "Grønare" (Greener), "No er det skøytetid" (Now It's Time To Skate), "Stort sjokk" (Big Surprise), "Kledd i di lukt" (Wearing Your Smell) og ikke minst "Pillar, pulver og kjenslespel" (Pills, Powder and Passionplay). Slik varme, oversettelse og fremføring av Motorpsycho kan kun komme fra ekte kjærlighet til låtene, og Trio Søt er herved målt, veid og vurdert. De har blitt funnet verdige. Verdige og fantastiske!

Daemons at Play

Konserten tok en 180° vending da Psychomotor overtok showet. Med overbevisende kraft og rock brakte coverbandet publikum med seg tilbake til *Lobotomizer*, *Timothy's Monster*, *Angels and Daemons at Play*, *Demonbox* og *Trust Us*. Da "Heartattack Mac" dundret ut av PA-anlegget var det nesten så en kunne tro at dette var en autentisk Motorpsycho-konsert. Psykonautene ga virkelig alt de hadde, og til tider gikk det til og med på reserveene løs. Psychomotor hevder seg, med sin energi og sitt talent, utvilsomt blant de fremste Motorpsycho coverband i landet. Hvis noen skulle ha tips om noen bedre mottas slike med takk. Etter en snau time med intens dyrking av Norges fremste rockeband, som nå er ute med nytt album, ble konserten formelt avsluttet i en sammenslåing av Trio Søt og Psychomotor med "Vattenljod" ("Watersound") fra *Timothy's Monster*. Her ble kontrastene mellom de to gruppene tatt opp i en høyere enhet, noe som gjorde konsertfølelsen fullendt.

slår på; det er noe man spiller. Men også Bent har fått med seg dette. Han og Hans Magnus har laget et nytt album, *Black Hole/Blank Canvas*, men dette viste du vel? Selv om du ikke lenger er med og setter din signatur på musikken, så er det utrolig nok ikke fullt så bitert som det lett kunne blitt. Platas åpningsspor, "No Evil", er nærmest en slags manifestasjon på hvordan verden skal bli: Vill, rock'n roll og strake veien frem! Selv om sjansen for at det nye dobbeltalbumet til eksbandet ditt hadde blitt noe bedre med deg i mannskapet, så holder ikke dette igjen for at Motorpsycho nok en gang har sluppet ut sytten meget sterke låter. Foruten "No Evil" nevner jeg "In Our Tree" og "Hyena". Utrolig fete låter, synes du ikke? Og det er full rock og ivrig akkordlek. Som i all ekte Motorpsychokomponering finnes heller ikke her spor til snarveier, og alle hull er dekket over. Ærlig spill og fantastisk lyd. Produseringen er muligens like rosverdig som arrangementen. Ikke alle låtene er av beste kaliber med tanke på energi og riff, men også blant disse kan en tydelig se spor etter ærlige og ivrige forsøk. Det er tydelig at den nye duoen ikke har helt sluppet taket fra den gangen dere var tre. Synes ikke du også at plata jevnt over høres ut som en nyere utgave av det dere holdt på med før? Altså før *It's A Love Cult*, *Let Them Eat Cake* og *Trust Us*. Jeg synes faktisk at mye av *Black Hole/Blank Canvas* minner om *Blizzard*, *Lobotomizer* og til og med *Demonbox*. Så det gjør deg vel litt glad, kanskje? Men likevel... de har jo prøvd å bevege seg videre, og det har de egentlig klart med hell. Selv om jeg generelt likte trioens deres best så overgår dette albumet mye av det som kom ut på den tiden (for eksempel *It's A Love Cult*). En kan vel ikke si annet enn at de på mesterlig vis har greid å overleve, men som de sier: to er date, tre er fest!

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Motorpsykedelia

Da Motorpsycho gjorde sitt inntog i norsk rockflora var det mange som fikk sitt musikalske liv forandret. Nå er trioen som har blitt duo klare med et nytt album. Fansen er spente.

TEKST: GLENN FAGERVIK
FOTO: ELLEN ANE EGGEN

Som svært ung mann på første halvdel av nittitallet sto banda i kø for å gjøre monumentale inntrykk på undertegnede. Band og artister som Primus, King's X, Soundgarden, Chris Whitley, PJ Harvey, Napalm Death, Carcass, Screaming Trees og Kyuss var alle med på omrøke mitt musikalske verdensbilde i perioden 1990-94. Her i Norge var det stort sett metallband som Equinox og Cadaver som gjorde det samme. Så da jeg fikk høre Motorpsycho for første gang i forbindelse med utgivelsen av deres andre vinylskive *Soothe* på våren 1992, var åpenbaringen et faktum. Jeg ble fullstendig bergtatt og etter en kort stund var det bare å skaffe seg nevnte *Soothe* og et av de siste eksemplarene som var å oppdrive av vinylutgaven av debuten *Lobotomizer* (1991).

Det motorpsykedeliske budskap

På dette tidspunktet hadde de ennå ikke gitt ut noe på CD, noe som ikke skjedde før uka etter at jeg opplevde de på Sinus i Bodø for skarve 30 betalende 24. oktober '92. Da var det kommende mesterverket *Demon Box* ennå ikke ferdig og de prøvde tittellåta og andre hits som "Nothing To Say" for et lite men forventningsfullt publikum. Vi som forelsket oss i bandet etter første lytt, ble fort det som i dag kalles blodfans og det ble vår oppgave å misjonere det motorpsykedeliske budskap slik at

flere kunne ta del i det.

Men for å ta det formelle først og ikke gå så veldig subjektivt til verks, så hadde Motorpsycho sin første konsert i Trondheim våren 1990 med besetningen Snah (Hans Magnus Ryan - gitar), Bent (Bent Sæther - bass/vokal) og Killer (Kjell Runar Jensen - trommer). De ble fort publikumsfavoritter og spilte kompromissløs rock inspirert av blues, prog-rock, psykedelia, metall og punk. Senere skulle både country og jazz også bli en del av bandets særegne men svært varierte uttrykk.

Kritikerrost debutalbum

Høsten 1991 så debutalbumet *Lobotomizer* dagens lys og fikk overstrømmende kritikker. Produksjonen var heller skral, men låtene var fantastiske og coverkunsten var vel det ypperste som har kommet ut her til lands siden tidlig på syttitallet. Like etter releasen ble Killer byttet ut med tromsøværingen Håkon Gebhardt som hadde gått på musikklinja på Trøndertun Følkehøgskole sammen med Snah og den klassiske besetningen var et faktum. Norgeshistoriens beste powertrio, spør du meg.

Men der Bent, Snah og Gebhardt var kjernen har det vært en rekke assosierte ekstramedlemmer og bidragsytere opp gjennom årenes løp. Produsent Lars Lien bidro sterkt på tangenter på *Soothe* og *Demon Box*. Deathprod. (Helge Sten - støy, theremin m.m.) var lenge en del av livebandet. Morten Fagervik var ekstra gitarist på *Timothy's Monster*-turneen (94-95) og Bård Slagsvoll (tangenter) turnerte lenge med dem i tidsrommet 2000-02. De har også holdt konserter med frijazzbandet The Source og blåselekka fra Jaga Jazzist, og det har resultert i følgende album: *Roadwork vol. 2: The Motorsource Massacre* (2002) som er et opptak fra Jazzfestivalen i Kongsberg i 1995; og *Motorpsycho + Jaga Jazzist Horns: In The Fishtank*.

I tillegg utgjorde Gebhardt, Bent og Snah kjernen i International Tussler Society som har gitt ut *The Tussler* (1994) og *The International Tussler Society* (2004).

Hva nå?

Over 16 år er gått siden Motorpsycho så dagens lys og bandet har skaffet seg en svært så hengiven fanskare fordelt over mange land. De har gjort mengder av turneer her hjemme, men i enda større grad i land som Tyskland, Nederland og Italia. Og det er nok av folk som har fulgt turneene deres på tvers av landegrensene. En Motorpsychofan får aldri nok. To konserter er aldri like og med det enorme reportereiet de har vet man aldri helt hva man får. For med 16 fullengdere i ulike utgivelser og format, og omtrent like mange EPer, så har man nok materiale å ta av.

Men nå er trioen blitt duo. Gebhardt hoppet av lasset for et år siden fordi han hadde for mye å gjøre med duoen HGH og andre prosjekter. Nytt album er sluppet og av natur er den harde kjerne av fans skeptiske: "Hva kommer nå, hvilken retning har de tatt denne gangen?" er spørsmål man ofte stiller seg.

Rettsaken mot Voices of Wonder/VME

Motorpsycho ga ut de tre første fullengderne og tre EPer på norske Voices of Wonder, men spilte inn fire av disse for egne penger. Til tross for dette satt VoW (nå VME) og ruget på rettighetene i mange år etter at bandet hadde forlatt selskapet. Dette ville de til livs og gikk til rettsak. Men de tapte på det punktet som gjaldt at kontrakten var tidsbegrenset, noe retten fant ut at den ikke var. Det vil si at de fremdeles i dag ikke kan gjøre som de vil med mastertapene til sine egne plater. Dette har gjort at bandet forakter den industrien som de selv er en del av. Men de er musikere

og som alle andre som ikke driver sine egne plateselskap må de finne seg i å være en del av en bransje som de ikke stoler på. I den forbindelse har jeg valgt å avslutte med et sitat av Bent Sæther, som jeg for øvrig ser på som en av tidenes beste norske låtskrivere uansett sjanger. Dette sa han om bransjetreffet by:Larm i Trondheim i 2003 til by:Larm-avisa:

– Messer er ikke som festivaler, konsertene er ikke grunnen til at man drar dit. Jeg hater alle bransjetilstelninger som pesten, og kan vel best beskrive min oppfatning av dem som fesjå for plateselskapene/managmentene/presen og alle de andre parasittene som skal tjene penger. De preges fremfor alt av en klapp-på-skulderen/buddy-buddy vibb som er like kvalmende som den er uærlig, og jeg har sett for mye sånt til helt å få fot. Det er mulig jeg går glipp av store musikalske opplevelser, men jeg slipper i hvert fall å føle meg som en del av en bransje jeg stort sett forakter. Det eneste jeg vil si som er relevant, er til artistene som er tilstede: Ikke stol på noen du treffer på slike tilstelninger.

MOTORPSYCHO
BLACK HOLE/BLANK CANVAS
SONY BMG

Kjære Gebhardt

plate Vi savner deg. Å se og høre deg i Motorpsycho var det som fikk oss til å skjønne at trommer ikke er noe man

Marte Heggelund liker å drive med musikk, men har verken planer om å gi opp mastergraden, eller flytte til Oslo.

TEKST GEIR SKATDALEN
FOTO KÅRE GRUNDVÅG

Det var en sliten journalist som troppet opp i Blårocks hjemlige lokaler en torsdag formiddag. Jeg hadde fått et ark om intervjuobjektet utdelt kvelden før, men uheldigvis hadde noen tatt med øl i samme håndvending, så det ble lite lesing av bakgrunnen til den nette unge damen som møter meg ved inngangen, og jeg vet ikke helt om jeg skal begynne med at "Det kan hende det lukter litt dårlig av meg, for jeg rakk ikke å dusje før jeg skulle møte deg. Måtte jogge litt på veien også, så det hjalp jo ikke, men jeg har pussa tenna da. Spist en tygggummi i alle fall," men jeg skynder meg å invitere piken med opp for litt granskning av hennes motiver for å bevege seg inn i musikkbransjen. Blant annet.

Pseudonym

For moro skyld har navnene til aktørene i intervjuet blitt byttet til Bakfull som journalisten, og Superstar som Marte Heggelund fra Hammerfest. Dialekt er forsøkt gjengitt så godt det lar seg gjøre.

Bakfull: Jess, du er da singer/songwriter som jeg forstår?

Superstar: Ja, har du fått plata?

B: Nei, eh, jeg vet egentlig ingenting om deg, ehe. Har ikke hørt musikken din heller. Hva spiller du egentlig, og hvordan havna du plutselig, eh, der du er nå tydeligvis?

S: Ehe. Ja, æ søng og spæll piano og gitar. Det e skikkelig innadvendte melankolske greia altså. Så har æ no alltid skrevve låta, så æ tenkte no æ skulle spæll inn nokka i et studio, så gjør æ det, så sa non at æ kunne sænn inn demo, så gjør æ de, også sa Warner at dem var interessert, også, ja.

B: Vidunderbarn, altså.

S: Haha, nei ikkje fremstill mæ som nokka sånn dær, æ har holdt på længe. For mæ har det alltid vært 50 prosent inspirasjon og 50 prosent arbeid. Man må jobbe selv om man like å gjøre det og det kommer naturlig.

B: Ok, eh. Skal vi se, men hva er det egentlig du studerer på Universitetet?

S: Æ studere litteratur på hum. fak. Blir skikkelig inspirert av det æ læs til tækstan mine. Haha. Vænnan mine skjønn ikkje orda en gang mange ganga.

B: Spannende.

S: Æ e ikke nokka høy på pæra altså, æ har bare gjort min ting, og det e vældi skummelt å gi det ut til offentligheta selv om æ vil det, men æ e ydmyk over heile prosessen. Plutselig har man bare en hitlistelåt og egen musikkvideo veit du.

B: Så du har en video ute også?

S: Den blei spilt inn i Los Angeles ja. Ehem.

Ikke du heller

Oo. Det var sikkert stress. Uansett, Marte forteller om så mangt, mens jeg for det meste sliter med å holde jorda stabilt i horisontalt synsfelt. Vi kjøper noe kaffe, og videre i samtalen merker jeg hvor lett det er å snakke med denne søte, svarthårete og lettere mystiske, men

likevel så jordnære jenta. Fyllesjuken letter betraktelig utover samtalen i alle fall, og jeg holder en knapp på at det er Martes gode og store mengder av energi som smitter over. Så nå som jeg ikke er så bakfull og vi har funnet ut, som frøken Heggelund sier at "Æ late ikke som æ e nokka æ ikke e, og det gjør ikke du heller," så kan vi kanskje droppe både Superstar og Bakfull pseudonymene.

Geir: Så blir det noe kroner i kassa? Det er det som er det viktige her, er det ikke?

Marte: Næ, ikkje så æ kan leve av det. De e vanskelig å leve av musikk i Norge. Pluss at musikken kan aldri bli heile livet mitt. Så som før, da var musikk bare en hobbygreie, når ting æ gjør, mens nu skal den snævre tingen bli heile livet mitt? Næ, de e derfor æ tvihold på mastergraden min altså, hvis æ nu blir ferdig, he he. Livet e så mye mer.

Geir: Friskt.

Marte: Eh, så det.

Tommel opp

Er så fint med avbalanserte folk altså. To bonuspoeng. Vi snakker videre om løst og fast, hennes spennende liv og hvordan alt har forandret seg. Unntatt Marte Heggelund. Hun er fortsatt en trivelig jente tydeligvis. Med sin lille gitar, sitt klingende piano og sin yndige stemme skal hun nok trollbinde verden med hovedbase i Tromsø, byen så mange av oss

har forelska oss i.

Marte: Æ får stadig spørsmål, du veit, "å, har du ikkje fløtta tell Oslo ennu?" og æ bare, "ka...æ skakkje fløtt!" Æ e så glad i byen her altså, Tromsø, yeah!

Geir: Ja, hehe, det er rart med det.

Marte: Ja, æ har hatt så mange plana, du vet, ut i verden og studer og yeah yeah! Men æ blir bare støkk her. Hæ?

Mange som har følt det sånn. Men altså, meget koselig jente, og sikkert bra musikk også. Alle som er seriøst interesserte i Marte Heggelund kan jo lese på hennes flotte hjemmeside. Mye bilder der. Jeg tror i hvert fall det var den dama jeg intervjuet, men sikker kan man aldri være i denne verden. Men uansett, Marte Heggelund. Thumbs up og lykke til.

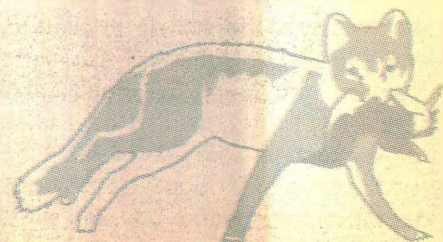
MARTE HEGGELUND
I ABIDE
WARNER

melankolsk og vakker å høre på. Hun kan legges i sjangeren singer/ songwriter med hjertesmerter som tema. Men låtene er utrolig fengende og enkle. Kompet er lett, kassegitar, bass og trommer, men det trengs ikke mer for å få fram budskapet. Hun kan sammenlignes med Unni Wilhelmsen, Maria Solheim og Susanne Vega, men har fremfor alt har hun sin egen stil. Låtene virker velskrevet og framføres på en lite jålete måte. Det tar ikke lange stunder før undertegnede begynner å nynne med på radiohiten "Founder of All". Men det er flere av de andre spora som også er potensielt singel materiale. Det eneste jeg har å sette fingeren på er at coveret om mulig er lite spennende og utseendemessig blir et av flere cover i rekka med norske syngjenter som heter Marte. Men alt i alt står hun fram som en stemme som man blir å høre mye mer fra og som man også får lyst til å høre mye mer av. Tommel opp ja.

IDA WALENIUS

Ujålete

plate Frøken Heggelund gjør en strålende debut med skiva *Abide*. Plata er

Kulturscenen & Studenthuset **driv**

Dette skjer på huset...

Onsdag 29. mars
Lille Lørdag

Torsdag 30. mars
Torsdagsvin i Drivs café

Fredag 31. mars
Coctail Lounge i Mellombar

Lørdag 1. april
Lørdagsuniversitetet - tema:
"Folkloren er kjærlighetens
språk"

Tirsdag 4. april
New Amigos Språkcafé

Onsdag 5. april
Lille Lørdag

Torsdag 6. april
Hugins report
Torsdagsvin i Drivs café

Fredag 7. april
LUMSK på Haakon scene
Coctail Lounge i Mellombar
DJ i café

Lørdag 8. april
DJ TBA

Påskestengt 9. - 18. april

1. APRIL - DRIV 6 ÅR

Konsert: DE LILLOS'85

Stand-up: Terje Sporseem

Erotisk fest: 6 er best

Rockeklubb: Drivblondie 6 år

Disco: DJ NOR + overraskelser

Bursdagsleker: Han Tore i caféen

Garderobelounge: 3 etg.

Barer:

Whiskybar på hemsén

Intimbar i heisen

Før de minste:

Kake og barnedag fra 14.00

Billetter selges i Driv café. Oppdateringer på www.driv.no.
15 % studentrabatt på all mat - ta med studentbeviset.

ZWART ARBEID
PRESENTERER

SEKS MENN SEKS BOKSTAVET ETT ORD...

FOKUS
TROMSØ KINO

LANGE FLATE BALLER

ZWART ARBEID presenterer LANGE FLATE BALLER. Jan Uggvåg Egell, Petter Jørgensen, Anders Egell, Erik Steffen Thomsen, Kai Helge Hansen, Henrik Mørland, Nilsen, Jorunn Eide, Arne Jensen, Turo Sand, The Chantry Plot, Marlene D. Collins, Jens Christian Fjellstad, Selly Johansson, Geir Guller, Andersassen, Mads Perle, Asbjørn S. Lilland, Dag Wæren, Jostein Værdnes, John Zwart, Tom Gundersen, Eivind Johnsen, Pål Steinkjer, Harald Zwart, Rolfur East Mækel.

PÅ KINO FRA 31. MARS

HVA VAR DET DU HADDE STUDERT, SA DU?

Ta en master som er anerkjent i næringslivet

www.bi.no

Master i ledelse og organisasjonspsykologi

Ledelsesorientert masterstudium med basis i organisasjonspsykologi. Studiet tar sikte på å kombinere bred organisasjonspsykologisk forståelse med forskningsbasert kunnskap, analyse av konkrete situasjoner og fenomener samt praktisk anvendelse og ferdighetstrening.

Master i internasjonal markedsføring og ledelse

Programmet er forankret i de tre fagområdene internasjonal strategi og ledelse, internasjonal markedsføring, samt språk- og kulturforståelse. Det har en tverrfaglig, forskningsbasert profil med et sterkt internasjonalt fokus. Studiet gir kunnskaper som er nødvendige for å kunne vurdere strategiske og taktiske beslutninger rundt internasjonal markedsføring og ledelse.

- Master i politikk og økonomi
- Master i regnskap og revisjon
- Master i finansiell økonomi
- Master i økonomi og ledelse / Siviløkonom
- Master i markedsføring / Sivilmarkedsfører

GJØR NOE MED
AMBISJONENE DINE

BI

Det snør, det snør. Senvinteren/våren i Tromsø er pussig. Litt så man får lyst til å prøve ut Svalbard bare for å finne seg et sted med kontinuitet. Så man vet hva man får når man river fra hverandre øyelokka tidlig en torsdag ettermiddag liksom. Det er både frustrerende og slitsomt å måtte tilpasse kroppsdekkingen til forskjellige, oftest ugjestmilde territorier hver dag. Et tidspunkt har man overskyet vær og en god bit av nordpolen fallende ned fra himmelen, og når det endelig har smeltet unna i elver som til og med Moses ville rynket på øyenbrynene av, tørka opp og man kan dra på seg sine elskede sneakers kan du banne på at verden står og pisser deg i trynet på mandag, bare for å fryse på og skape et sant sneakershelvete på tirsdag.

Man kan tydeligvis snakke om været i evigheter, men det er vel ingen vits, siden været nå engang er som det er. Noe som gjelder for det meste egentlig, men lokalisering altså, det er det alt går på. Både i fysisk rom og i persepsjon. Jeg som kommer fra sør kan for eksempel si at det er dritt vær her oppe i nord. En vadsøværing kan si om 40 kuldegrader og lett orkan at "De e deili å kjænn natuhrkchræftan rchiv og slit i kroppen," og at det er det som får dem til å føle seg levende og alt mulig. Se så. Ved en liten endring i innstilling har man gjort noe slitsomt til noe spennende og positivt. Sånn sett har man to valg: flytt til Svalbard eller vær fornøyd med det du har. Det er et lite triks i å se ting på andre måter. Vanskelig, siden vårt syn på virkeligheten er innkodet fra tidlig barndom, og hvis man skal tro psykologene og mystikerne, fra før fødsel. Barn kan høre morsstemmen i morsmagen vet dere. Uansett så betyr det intet mindre enn at virkeligheten er relativ, man trenger ikke være noen Einstein for å skjønne det, og på den måten falsk for alle andre enn oss selv. Slik er vi vår egen virkelighets skaper, og det eneste som jobber såkalt imot oss, alt etter hvordan man ser det, er sansene og impulsene våre. De jobber da selvfølgelig med deg hvis du bestemmer deg for det. Altså, bestem deg for at alt er bra, så er alt bra. Man kan godt nøye seg med dritt vær. Hurra.

Pussig også hvordan ting kan virke så interessant og tiltrekkende på avstand, og med en gang man har det for hån-

den kan blekne hen og stille seg i kø med alle de andre inntrykkene vi har fortært gjennom tidens gang. Som Svalbard. Når man sitter lettere bedugget i kinoen på Polaria nede i byen og ser en tre-skjermers fly-by film av de enorme snømassene og det herlige landskapet der borte i eventyrland virker det hele så majestetisk og fjernt, men jeg er sikker på at med en gang man er der er det drit kaldt og altfor mye masete sel i veien. Det er selvfølgelig fantastisk natur, men seriøst, hvem gidder å glo på is hele dagen? Det blir hverdagslig det óg, hvor ubeskrivelig og pustfrøvendende det en gang var. Pussig

hvor- dan man søker etter tilfredsstillelse i stadig nye sansestimuli. Dette suget etter mer, mer, mer. Ok, jeg ble lei av den forrige Tven også, men den her er det jeg trenger for å gjøre livet mitt komplett. Bill mrk: "På Desperat Jakt Etter Lykke" Det er Coca Cola-syndromet all over again. Drikk litt. Bli lei. Se reklamen. Kjøp en ny flaske. Drikk opp og fortsatt hjulets gang. Kjedelig for Coca Cola-bedriften at kokain ble illegalisert, ellers

kunne de tatt patent på slageren "Once you pop, you can't stop." Drikk Cola til du ikke har penger til mer. Gå på hjørnet og la kroppen din penetreres. Drikk mer Cola. Can't beat the feeling.

Men til sakens kjerne og natur: hva er det med måker? Hvorfor hersker ikke de over jorda, men har overlatt det til svake mennesker? Eller er det

et selvstimulerende og selvmultipliserende vesen som produserer hektar på hektar med deilig søppel hver dag, og best av alt, ikke rebellerer mot sine mestere så lenge de får tro at det er de som sitter med makta? De bare liker å køde med oss ved å sikte seg inn med sine små klasebomber og fiire høylytt av det etterpå. Og slik kom Adam til verden,

ILLUSTRASJON: JAY PONG KA KIT

Kosmooeri

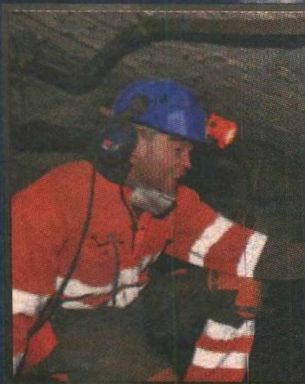
kanskje måkene som har mennesker som sine små slaver? Tenk på det: hva trenger måker for å ha det fett? I bunn og grunn luft å sveve på og søppel å spise. Hva om disse skapningene hadde dyrket frem

hvit i håret og med en remapose i høyre hånd. Nei, seriøst.

GEIR SKATDALEN

Rangifer tarandus platyrhincus

zoologi Svalbardrein er verdens nordligst levende planteetende pattedyrart. Den er en av sju nålevende underarter av reinsdyr som er hjemmehørende i Arktis og Subarktis. Svalbardreinen er mindre i størrelse enn de andre underartene av rein. Pelsen er tett og består av hule hår som gir meget god kuldeisolasjon. Før fangsten begynte på 1700-tallet, var svalbardreinen utbredt over hele den isfrie delen av øygruppa. I dag finnes rein igjen over det meste av den isfrie delen av Svalbard. Kilde: <http://www.miljostatus.no>

Gravedrift

kull Den første gruva åpnet forretningsmannen John Munroe Longyear i 1906. I dag drives det kun i gruve 7 i Adventdalen samt i Sveagruva noen mil sør for byen. Russerne tar ut kull bare i Barentsburg. Driften i Pyramiden ble avsluttet i 1998. De norske gruvene ligger "oppe i dagen". Det betyr at de som arbeider der slipper å bli fraktet ned under jordoverflata for å ta ut kullene. I dag er framtida for kulldriften på Svalbard noe usikker. Kilde: <http://fuv.hivolda.no>

Berserke Gutter

Berserk er en båt der Jarle er kaptein og Alex er kokk. Sammen seiler de opp og ned den norske kysten for å fortelle historier fra sine ville vikingtokt i nordishavet.

TEKST/FOTO: ERLING KJELSTRUP

Ølen var godt plantet i hånden til publikum på Rica Ishavshotel i det Jarle Andhøy entret scenen, med vikinghjelme godt plassert på hodet og samme skjorte som på Berserk-ekspedisjonene som gikk på TV.

- Antarktis var en seilas med is på alle kanter, orkaner her og der og et mytteriforsøk av Manuel. Hele greia endte med at Manuel ble sendt hjem og David ble kronet til dyrenes konge etter å ha jaget elefanter fra en afrikansk landsby.

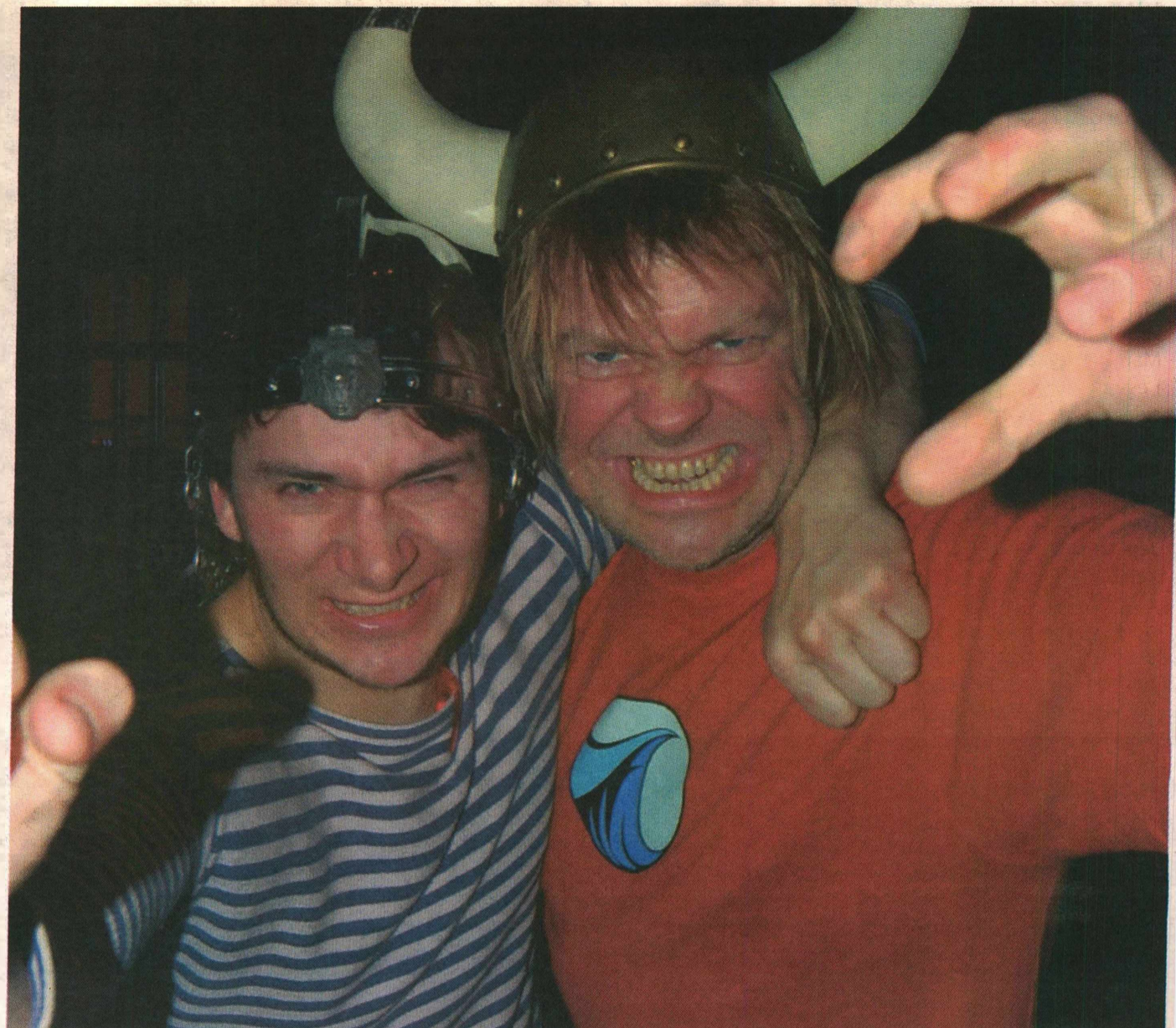
Hardhaus

Jarle Andhøy ble først kjent for sin solo reise rundt Kapp Horn, noe han gjennomførte allerede som 19-åring. Kapp Horn-reisen ble gjort i båten Berserk, en 27 fots Albin Vegare. Etter Kapp Horn rekrutterte (Kaptein) Jarle to ryggsekk-turister, nemlig amerikaneren David Mercy og Manuel Hernandez. Sammen dro de på flere ekspedisjoner. Hendelsene har blitt til bøker og dokumentarfilm som har vunnet "People's Choice Award" i "Banff Mountain Film Festival" år 2001. Under den første seilasen var Alex Rosén på Shetland og laget TV for NRK. Der traff han Jarle for første gang, noe som endte i slåsskamp mellom de to. Slagsmålet utviklet seg til et underlig brorskap. "Berserk i Antarktis"-turen ble gjennomført med et minimum av penger, for ikke å snakke om at mannskapet også måtte hanskkes med andre problemer.

Berserk I sank etter å ha grunnstøtt på en kontainer og Jarle vendte hjem til militærpolitiet, som hadde ventet på Gardermoen i over 3 år.

Nordpolen

Rosén fikk ideen om å reise til Nordpolen, så han ringte Jarle noen måneder senere. Berserk II blir til i 2002, og med knappe 40 000 i budsjett seiler Jarle, Alex og David ut på reisen til Nordishavet. Første stopp er Shetland, der de får tildelt status som ekte Vikinger, for så å sette kursen mot Lofoten. Opp over norskekysten seiler vikingene, men under-

veis får motoren problemer og i Kåfjorden plukker de opp Espen Skorpen Tarberg, båtens maskinist. Turen går videre til Nordpolen. På Rica Hotell benytter Andhøy og Rosén seg av et stort lerret med flere videoklipp mens de forteller om turen til Arktis. De satte faktisk ny verdensrekord i å nå lengst nord med en seilbåt i åpent farvann, hele 82'05 grader nord. Ved politen gjorde de metrologiske undersøkelser som kan være avgjørende angående forskning på den globale oppvarmingen.

Isbjørn til psykologen?

Før de nådde politen møtte de på mye uvær og ble tvunget nærmere Svalbard, og det var her de fikk oppleve sin første nærkontakt med isbjørn. David, som er kronet til dyrenes konge, fikk ideen om å legge an på en isbjørn til det punkt at den begynte å bevege seg mot dem.

Jarle, Alex og David måtte legge på sprang mot båten, i lettere panikk.

Det er kun denne ene episoden som har fått etterspill, fordi Sysselmannen mener isbjørnen kan ha fått psykiske skader. I alt var det hele 10 nærkontakter med isbjørner på hele turen, men kun 2 varselskudd ble avfyrt under hele reisen. Resten av isbjørnene var snille.

- Vi fikk Sysselmannen på nakken fordi han mente vi seilte ulovlig inn til Svalbard og pratet med isbjørner, forteller Rosén.

Hvordan man prater med isbjørner vites ikke, men boten Berserk II ble ilagt var på 40 000 kroner. Siden skipskassa var tom, havnet saken i retten.

Berserk mot nye farvann

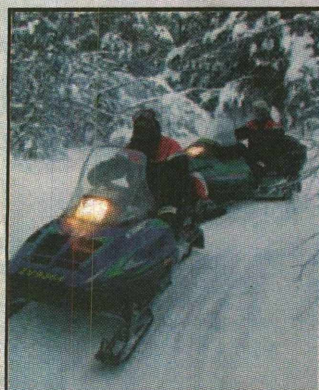
- Neste prosjekt er å få ferdig det Thor Heyerdahl begynte på, for så å satse på Nordvestpassasjen i en 50 fots seilbåt,

forteller Jarle.

Hva de husker fra Tromsø sist de var her var alle festene som for det meste for gikk nede i båten, men de forvillet seg et par ganger oppover i gatene på studentfester og fikk absolutt et godt inntrykk av Tromsø.

- Du hadde ikke sluppet inn visst du hadde vært fra Nordlys, sier Jarle. Nordlys er i deres øyne er en Sysselmanns-avis og piratflagget de seiler med i norske farvann er nettopp på grunn av det Sysselmannen gjorde i 2002. De to guttene har ellers vært opp og ned hele den norske kysten for å feste, virker det som. Siste nytt er at de har vært til inspirasjon for to 18-åringere som skal ut og gjøre sine drømmer til virkelighet.

- Det er dette alt handler om. Å inspirere folk til å realisere drømmene sine og vise at det er mulig selv med små budsjetter.

Snøscooter

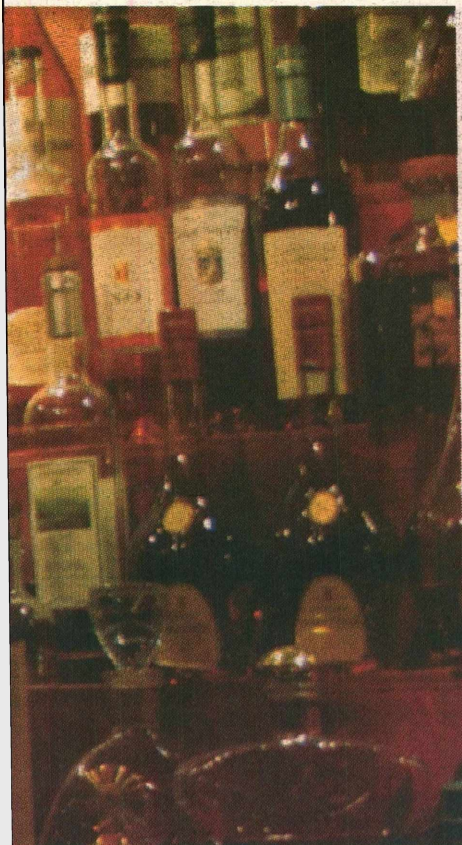
fremkomst Verdens første serieproduserte motoriserte snøsløde av denne sorten het Ski-Doo, og dens opphavsmann, Joseph-Armand Bombardier, regnes som den moderne snøscooterens far. Frem til nå har totakteren vært mest brukt og utbredt, men firetakers motorer er nå på vei inn i varmen. I Norge er snøscooteren mest brukt i Finnmark, foruten Svalbard. Norsk motorsportforbund arrangerer flere ulike typer konkurranser for snøscooter.

Sysselmannen

myndigheter Sysselmannen er regjeringens øverste representant på øygruppen Svalbard, med samme myndighet som en fylkesmann. Han er også politimester, notarius publicus og hjelpedommer ved underretten, og har dessuten andre offentlige funksjoner. Han skal påse at Norges rettigheter og forpliktelser etter Svalbardtraktaten overholdes. Det må her nevnes at alle nasjoner som har undertegnet traktaten skal være garantert lik behandling når det gjelder økonomisk virksomhet på øygruppen. Kilde: <http://no.wikipedia.org>

Ketsjup & Sennep

Tillitskantina

ed kaffe.
1982, det må jo smake som rusten
ire, kommer det fra den 50-årige stu-
enten som sitter litt ubehagelig nært.
et viser seg at denne mannen har noe
nestengt frustrasjon rettet mot turis-
er og annet pakk som måtte komme
t med fly. Det er nemlig slik at om flyet
r fullt av folk blir det ikke plass til post
g andre varer med destinasjon Sval-
ard, Longyearbyen. Dette er helt klart
år feil. Vi ser det. Slemme, slemme tu-
ster og studenter.
en statsansatte og hans kamerat deri-
not er mer vennlig innstilt til vår rase.
Studentane no de som er enklest å ha
ned å gjøre, konkluderer de. Vi lar det
ære nest siste ord i saken. Vi klarer ikke
her radio-schlegers og aldrende stu-
enter. Plassen hadde helt klart poten-
al, og enkelte gjester hadde også det.
len Ketchup og Sennep vandret hjem
ned fattet mot. Vi hadde nemlig vært
å "Nordpolet" noen timer før.

Som to blindpassasjerer har duoen Ketchup og Sennep funnet veien til kantina på UNIS og har rettet nesene mot matfatet.

TEKST/FOTO THERESE-MERETE LINDSETH

Tidligere på dagen ble kantina avlagt et besøk for å få dagens første og mest nødvendige kopp med kaffe. Obs! Kantina tar ikke kort. Men Sennep trår til som helten med småpenger.
– Se her! Sennep peker på ei skål,
– Dette er tillitsuniversitetet.

Hjemmekoselig

Ei lita skål ved siden av kaffeautomaten informerer om at 5 kroner per kopp legges der. Og vi gjør så. Det må presiseres at kaffen var meget god, meget varm og maskinen brukte kun korte sekunder på å pøse ut kaffen.
Her får du, som i så mange kantiner, frukt og grønt, drikke i alle slags varianter, sjokolade og mat. Både varm og kald type.

UNIS har kun 180 studenter, hvorav alle fag er rettet mot utendørs aktiviteter, ergo det er ikke så mange om beinet, eller skiva om du vil.

– Sjekk her, en kartong sigaretter koster 100 kroner. Sennep er gledesstrålende informert om muligheten til å kjøpe sigaretter i kantina. Kantina er lun og koselig. Rommet er nesten rundt og du føler deg inkludert i det du setter foten innenfor. Alle bord er utstyrt med potteplante og levende lys. Det hele toppes med en peis som troner i midten. Hver fredag samles studentene her for fredagspilsen og da tennes det opp ild.

Billig

Noen timer senere melder en seriøs sultfølelse seg som ikke kan ignoreres, middagsmat må inntas. Deilige dufter siver mot oss og dagens meny består av to retter. Pasta med kalkun eller kjøttgryte. Vi tar en av hver.

– Trur du dette regnes som en liten porasjon?

Ketchup har forsynt seg grådig og ser undrende på Sennep som påstår at

Sennep da virkelig har mer på fatet.

– 35 kroner, sier den hyggelige kantine-dama.

35? Ketchup og Sennep ser litt forbausa ut, men betaler og setter seg ned. De opererer med to priser på middagsmat, 35 kroner for liten porsjon og 45 for stor. Vi kom ganske sent til middag, hvordan står det så til med smaken på maten? Er den ihjelvarmet?

– Hvordan smaker ditt?

Ketchup ser på Senneps mørke kjøttgryteblanding.

– Akkurat som det ser ut som, men det er veldig godt, med masse krydder. Nam. Enn ditt?

– Nydelig, men jeg er usikker på om alt får plass i magen.

Konklusjon: Aldri har vi spist så god og rimelig middagsmat på et universitet før. Å spise middag i middagsrushet her er en drøm. Støynivået er så lavt at man kan nyte maten i ro og mak. Ketchup og Sennep vandrer mette og fornøyde med retning "Synden" hvor en liten middagslur venter.

Andrées ballongferd

pionéerhistorie Den svenske ingeniøren Salomon Andrée og hans to medarbeidere Strindberg og Frænkel forsøkte i 1896 å nå Nordpolen i gassballongen "Ørnen". Etter to dager ble ei brevdu sluppet fra ballongen. Det var siste livstegn. I 1930 fant man deres siste leir på Kvitøya, 400 km nordøst for Virgohamna, der ekspedisjonen startet. Fartøyet hadde havarert. Mannskapet hadde forsøkt å komme seg tilbake over drivisen, men døde på veien.
Kilde: <http://fuv.hivolda.no>

Баренцбург

barentsburg er en gruvedrift på Svalbard med cirka 700 innbyggere, nesten utelukkende russere og ukrainere. Barentsburg ligger om lag 40 kilometer fra Longyearbyen i luftlinje. Den russiske konsulen på Svalbard har kontor i Barentsburg. Sammenlignet med norske forhold er det fattige tilstander i byen, men det gis noe støtte fra Longyearbyen til innbyggerne. Sysselmannen utøver politi- og domsmyndighet som ellers på Svalbard.
Kilde: <http://no.wikipedia.org>

Ketsjup & Sennep

På Sval bar

Karlsberger Pub har et av Skandinavias største utvalg i spirituser. Det er nesten å kaste perler for svin å sende Ketchup og Sennep inn i et slikt etablissement.

TEKST/FOTO THERESE-MERETE LINDSETH

Ketchup og Sennep entrer Karlsberger Pub en tilfeldig valgt ukedag. Med tanke på kulden ute er det om å gjøre å få i seg noe som varmer. I første omgang gis det frie hender til damen i baren i forhold til drinkmiksing da tomatjuice var mangelvare og Bloody Mary utgikk.

– Forresten, hva er Armanjac?, spør en undrende Ketchup som får øye på en egen hylle med antikke flasker.

– Du, det er jeg ikke helt sikker på, men her er en prislister, sier den unge bartenderen.

Vi finner fort ut at vi ikke har råd til den eldste som kan dateres til 1909, den ligger på ca. 1300 kroner. En yngre årgang bør derimot prøves ut i neste runde.

Sennep har i mellomtiden bestilt en White russian. Sennep snakker også russisk så dette blir gøy.

– Dette var akkurat det jeg trengte, sukker en fornøyd Sennep.

– Mmm, kommer det fra Ketchup som fikk en lett og frisk paraplydrink (uten paraply) som resultat av bartenderens frie valg.

– Det blir en forfriskende oppvarming til de litt tyngre sakene, kommer det betenksomt fra ketchup som tenker mest på Armanjacen som venter i hylla.

Et bord innerst i hjørnet

– Hva synes du om plassen? Sennep tar oss inn i det kritiske hjørnet (jepp, vi sitter i et hjørne).

– Interiøret står kanskje ikke i stil til innholdet, så mye eksklusiv drikke på en så brun plass. Greit at innholdet i flaskene og er brunt, men klientellet liksom, starter Sennep og Ketchup fortsetter,

– Det er kanskje å kaste litt perler for svin å la oss vurdere utvalget her, men damen bak disken visste ikke så mye heller. Jeg liker å bli opplyst! Ketchup

er fortsatt fascinert av muligheten til å drikke sprit som er lagret like lenge som Ketchup selv.

– Hva med musikken? Sennep hintet til tonene av Morten Abel som trenger inn i øregangene.

Ketchup fikk en gang en Morten Abel CD fra sin daværende kjæreste og humrer over gamle minner.

– Det kunne vært verre, det kunne vært den sangen der han er i en taxi, du vet.

– Birmingham Ho, føyer Ketchup til og duoen er enig.

– Det startet så bra med Nirvana, det glitrer i øynene til Sennep og Ketchup nikker bekræftende. Tankerekken blir brutt da det ramler inn en bråte med alkoholhungrige mennesker og musikken går ned enda et hakk. Adams, ikke Ryan men Bryan. "Summer of 69" surrer i hodet. De nye menneskene er av samme generasjon. Noen av de finner også ut at det er en god ide å sette seg rundt bordet vårt.

Livets skole

Vi innrømmer at dette besøket kanskje

ikke gir det mest representative bildet av denne puben, vi vet fra innformater på stedet at studenter både jobber og hygger seg på plassen. Bare ikke i dag. Kvelden ser ut til å stå i de litt eldre studentenes tegn, de som ikke er helt uteksaminert fra livets skole enda. Så for de som kjenner til utelivet i Tromsø kan vi vel best sammenligne det med Carl Johan, dog med klart bedre utvalg i drikke. I sin jakt på den omtalte Armagnacen kommer Ketchup i snakk med to hyggelige herremenn ved baren. Det bestilles drikke av årgang 1982.

– Hm. 1982, da hadde æ førstegangstjeneste, kommer det tørrvittig fra han som viser seg å være ansatt i offentlig sektor. Noe han har vært ei stund, altså en veldig fastboende fastboende.

Sennep fikk den tvilsomme glede av å "underholde" de nye bord "kameratene" våre.

– Nåh, hvordan smaker det, spør Sennep og hintet til det brune i glasset til Ketchup.

– Det va slettes ikke verst til å være fra 1982, kremter Ketchup og etterfyller

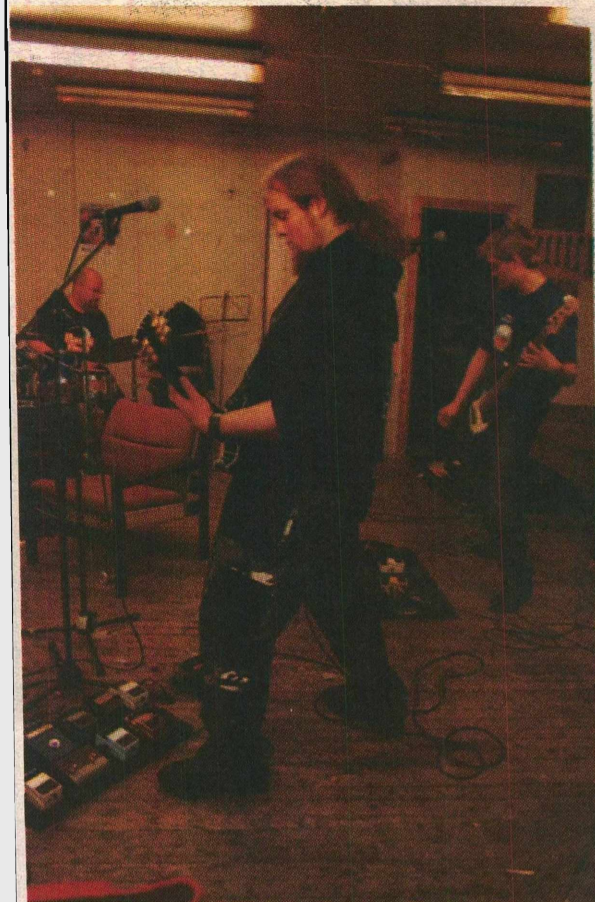
Ursus maritimus

isbjørn kalles også polarbjørn og er verdens største landlevende rovdyr. Dette bemerkelsesverdige hvite dyret har blitt et symbol på is og snø i verdens nordområder, der den først og fremst er å finne i Arktis. En voksen isbjørnhann er ca. 240-260 cm lang (fra snutespiss til halespiss), mens hunndyrene blir ca. 190-210 cm. Forskerne har registrert bjørner som har tatt svømmeturer på opp mot 160 km. Kilde: <http://no.wikipedia.org>

Hvalfangst

historie De gamle islandske annaler forteller om Svalbard, oppdaget 1194, antagelig det samme land som ved gjenoppdagelsen (ved nederlandereren Willem Barentsz) i 1596 fikk navnet Spitsbergen. Store mengder grønlandshval tiltrakk seg snart oppmerksomhet og en hektisk og lukrativ hvalfangsttid varte i omkring 200 år. Den vitenskapelige utforskning av S. begynte for alvor i 1827 med den norske geolog B. M. Keilhaus ekspedisjon. Kilde: <http://home.no.net/hjdahle>

Spekkbetong på sitt beste

I nød lærer nogen kvinne å spinne heter det. Om disse kara kan spinne skal være usagt, men spille musikk det kan de til gangs.

TEKST TALE SEVERINA HALSØR/THERESE-MERETE LINDSETH
FOTO THERESE-MERETE LINDSETH

– Hit til Longyearbyen kommer det nesten aldri noen bra band. Det går for det meste i trubadurer fra Nord-Norge og det var vi skikkelig lei av. Så vi starta opp vårt eget band for å være et alternativ til den kjedelige og ensidige musikk-scenen, forteller Ketil Rønning, vokalist i Svalbards eneste punkrock band, Schmeerenburg. Bandet består videre av trommis, Jeff Holmes, en nordlysspesialist fra selveste Texas og brødrene, Haakon og Mads Sandvik, som spiller bass og gitar og er noe så eksotisk som ekte Svalbardianere, de er ikke mange, men det finnes slike som har bodd på Svalbard hele sitt liv.

Hva betyr Schmeerenburg?

– Schmeerenburg er en forvanskning av navnet på den første bosetningen her på Svalbard. Der drev nederlenderne med hvalfangst og forholdene var såpass ille der at selv om nederlandske

livstidsfanger kunne få friheten tilbake om de ble med på en overvintring, var det ikke en eneste som meldte seg frivillig for å dra dit.

Spekkbetong

Vi derimot ble frivillig med Schmeerenburg til Musikkverkstedet som er øvingslokalet i Longyearbyen.

– Vi har ikke ryddet, så dere er advart. Det hadde de rett i, som seg hør og bør har heller ikke dette øvingslokalet sett en kvinnes hånd på en stund. Men det er en del av sjarmen. Lys, varme og sitteplasser i fleng finnes der, men ikke vann. Tisse får man altså gjøre i snøen. Kveldens øvelse starta på Puben med en pils eller to over litt tull og tøys, nyheter og musikalske diskusjoner. Det er standard takst. Noen er syke og andre skal sitte barnevakt, men fulltallige rigger de opp. Og hva forventer man av et band fra Svalbard? Vi hadde i det store og hele ikke forventet å finne et band her oppe i denne sjangeren. Uansett hva vi trodde så tok vi i alle fall feil.

– Vi pleier å omtale musikken vi spiller som spekkbetong, det er et Svalbarduttrykk som kommer fra hvalfangstnæringen. Når man smelter hvalfett til olje, vil det jo alltid bli liggende litt olje i sanden på stranden hvor man arbeider. Om hvaloljen og sanden får godgjøre seg

400-500 år, har du ferdig spekkbetong. Det blir steinhardt, akkurat som musikken vår, smiler Kjetil.

On the rocks

De sparker i gang med "God save the Queen". Det er røft og rett fram. Trommisen skulle egentlig bli musiker når han ble stor, men så ble han akademiker, ved et uhell. Han er slagkraftig og dreven. Rytme og rutine sitter som skudd. Vokalisten påstår han har sår hals av forkjølelse, det hører ikke vi noe til. Men når rock og punk står på menyen er det kanskje en fordel. Stemmen får kjørt seg uansett. Vi loses gjennom "Get free" av Devines, Nirvanas "Greed" og Turboneggers "Get it on". listen er lang. Dette sitter tett som ei badehette. Bass og trommer vibrerer mot deg og prøver å lure hjertet til å slå en annen takt. Gitaren bygger opp under og trekker opp det melodiose hvor vokalen ligger og durrer på toppen. Gud som vi liker live musikk! De er dyktige, teknisk dyktig og de legger virkelig sjela i det. Som på øvelser flest krangles det om hvilke låter som skal spilles, hvor fort og om hvorvidt man mestrer låta eller ei.

Fastlandet neste

Bandet spiller ikke bare på verkstedet, de har stadig vekk spillejobber og stil-

ler med merchandise. Bandskjorter for både voksne og barn. Musikalsk serverer de et tungt og tett pakka program.

– Foreløpig spiller vi mest coverlåter og har spilt en del på UNIS og på puber her i Longyearbyen.

Den største opplevelsen til nå er nok da de ble invitert til Ny-Ålesund for å spille under høstfesten.

– Vi trengte to fly for å komme oss oppover med alt utstyret, og selv om vi ikke så regningen, må det ha vært styggdyrt. Drømmen er å være med på Fucking Northpole-festivalen i Tromsø en gang, sier Mads,

– Men foreløpig konsentrerer vi oss om en konsert vi skal ha på Huset, her i Longyearbyen i helga.

Telefonen ringer og i løpet av samtalen blir guttene bleike. Lydmannen skal reise bort akkurat denne helga. For et band i Longyearbyen er dette tydeligvis det samme som at en lastebil kommer mot deg i 130 km i timen. Alternativene er få og dårlige. Må de avlyse?

Ord og uttrykk

språk Lomp – det området i graven der man bytter fra sivil tøy til arbeidsantrekk og vice versa. UNIS har en lomp i forbindelse med utstyrlageret. Lompen er derimot et kjøpesenter.
Språk hørt på Svalbard: russisk, engelsk, tysk, fransk, svensk, dansk, norsk
Dialekten-På Svalbard er den gjennomsnittlige borten 3 år og det er veldig få som tilbringer hele sin oppvekst her. På Svalbard finnes det derfor ikke en egen dialekt.

Orions belte

Norge 1985
Regi: Ola Solum

Film *Tre nordmenn kommer over* en hemmelig sovjetisk spionstasjon inne på norsk territorium. En av de få norske filmene fra åttitallet som har tålt tidens tann. Med en av de største guruene innen norsk skuespillerkunst i hovedrollen, nemlig Helge Jordal, kunne ikke denne filmen bli en fiasko.

<-- FORTSATT FRA SIDE 5

Rosa fly

Gravide kvinner på Svalbard anses som en fare og må dermed deporteres gode 3 uker før termin. Man kan se for seg et sånn rosa, mykt fly som bare frakter kvinner på randen til kalving. En annen ting som er litt merksnodig er at det er null kriminalitet her. Du slipper å manisk passe på alle eiendeler og folk leter ofte etter husnøkene når de skal på ferie, for de brukes ikke ellers. Biler er sjeldent låst og i kantina legger man bare kaffepenger i en liten skål. Rundt i bybildet ser man våpenskap og skilt med tekst av typen: "Vennligst kontakt betjeningen, vi låser inn våpnet ditt" og "Våpen forbudt." Slikt kan fort virke eksotisk på to turister.

Lompen

Lomp og det å være lompen er to, eller tre forskjellige ting. En lomp er det området der man skifter fra sivilt tøy til arbeidsklær i gruva. På UNIS har de en lomp, de har også et utstysrom, eller en hangar om du vil. Her kles studentene opp med klær og utstyr for å mestre enhver arktisk form for ekspedisjon. De har til og med et sprengningssikkert lager for våpen og ammunisjon. Lompen, ikke verbet, men kjøpesenteret, er Longyearbyens eneste kjøpesenter. Her finner du souvenirer, frisør, bibliotek, fotoforretning, klær og en særdeles urban kafé. Her kan du drikke latten din, lese avisene og spille spill. Kaféen serverer

deilig bakverk, italienske fristelser som pasta, bobolibrød og det norske merket "Moods of Norway". Det er noe som betegner veldig mange av butikkene her, de minner noen ganger om den gammeldagse kramboden. Butikken som selger melk, brød, kart, skinnluer og snus.

Kong Alkohol

Man kan ikke ha besøkt en tollfri sone uten å se på spritutvalget. Polet har det kledelige navnet *Norpolet* og selv om det kanskje er lite i areal byr det på mye godt. Altfor mye med tanke på den knipne kvota man har til rådighet. Billig på polet og billig på byen. En halvliter til 34 kroner, og det på en vanlig hverdag uten tilbud eller rabattkort. Siden vi ikke fikk overvære ei helg går vi glipp av Huset, som i tillegg til å ha en gourmetrestaurant huser ukentlig kino, uteplass og konsertlokale. Longyearbyen har ytterligere tre uteplasser. Liker du ikke fyll og faen kan du ta deg til andre ting, idrettshallen har klatrevegg, svømmehall og idrettssal. Musikkverkstedet, som huser blant annet punk/rock/metal bandet Schmeerenburg, står til disposisjon for musikere. Ungdommen har selvstyrt ungdomshus og andre kreative sjeler har et kunstnerhus.

Alt i alt er vi overvelda, imponert over de spesielle fjellene og den friske lufta. Folk er vennlige og har god tid, veldig god tid. Vi fant den svalbardske manja-naen.

SUSAN FOX

LOKKET AV EN COWBOY

FÖRLAGET HARLEQUIN, 2006

152 SIDER

Husmor-porno light

paperback I bok og blad avdelingen på Svalbardbutikken finner vi et rikt utvalg av pocket bøker, og hva er mer naturlig for unge damer på tur i villmarken enn å ty til romantikken? Historien er kjent, en gammel travet om du vil. Ung, pen kvinne har mistet formuen og den totale ydmykelse og utestengelse fra sossieteten venter. Ikke fullt så billedskjønn, men maskulin og sexy, rik mann ønsker å redde ung pen og fattig kvinne. Slik starter så denne historien om Stacey Amheart og Orion McClain. Hun en rik sossietets kvinne fra metropolen New York. Han en rancheier og olje sjeik fra støvete Texas, en cowboy. Sist deres

veier krysset hverandre fridde Orion, men hennes hovmod takket nei. Hva skulle vel hun med en man som han, eller omvendt? Men nå kan man vel si at pipa har fått en annen låt. Det går ikke bedre til enn at de gifter seg, han er sikker på at de vil få et bra liv sammen, hun er sikker på at han nå redder henne fra et sosialt selvmord. På overflaten er hun kald og tilbaketrukket, men i virkeligheten blir hun mo i knær og kropp når han berører henne. Å det er her boken faller sammen, hva er husmor porr eller romantikk om du vil, uten bankende lem, svulmende bryster og så videre? Man kan da umulig lese boka for selve historien. Den er gjennomskiktig, forutsigbar og lite engasjerende. Men en ting skal den ha, den er lettlest. Siden du neppe kommer til å lese denne kan man jo avsløre hvordan sagaen ender. Etter en liten storm i et shotglass gir de seg hen til hverandre. Selvfølgelig blir det barn av sånt og de lever lykkelig alle sine dager på en ranch i Texas.

THERESE-MERETE LINDSETH

Permafrost

klima Permafrost er når bakken forblir frossen i mer enn to år på rad. De fleste områder med permafrost befinner seg i høytliggende områder. Det er vanlig at det ligger en lettere frost over permafrosten, en sesongfrost som stikker 0,6 - 4 meter ned i bakken. Permafrosten gjør det umulig å grave ting ned i bakken, grunnmurer, rør ol. Derfor ligger alle rør oppå bakken og alle hus står på påler. Til og med lyktestolpene står på påler, altså påle på påle.

Alkohollovgivning

kvote Som fastboende på Svalbard får du utlevert et alkoholkort hos Sysselmannen. Det er rett og slett et klippekort for alkoholkvoten din. Den gjelder på øl og sprit, mens det er ubegrenset tilgang på vin. Denne kvoteringen er nesten en slags kuriositet fra gamle tider. Gruvearbeiderene drakk sprit og øl, mens sjefene drakk vin. Derfor innførte de kvotering for arbeiderene mens de selv kunne tulle i seg så mye de bare orket. Sysselmannen kan ved spesielle anledninger gi dispensasjon.

Hvitt, kaldt og eksotisk

Svalbard er en plass vi alle assosierer med noe. Snø-scooter, isbjørn, gruver og billig sprit. Vi pakket snippsekken for å besøke Longyearbyen.

TEKST / FOTO THERESE-MERETE LINDSETH

Vi hadde mange forhåpninger om denne turen. Visst skulle vi besøke Universitetsstudiene på Svalbard (UNIS), men andre opplevelser var også innen rekkevidde. Villmarken lokket og vi så fram til å kjenne lukten av totakter, ute på jakt etter isbjørn ute i det kalde isødet. Det var planen. Kalde og spente skulle vi ut på tur, gå i gruver, og som nevnt, se is-

bjørn, type levende. Men som min kloke mormor sa, det går aldri som planlagt. Bygd eller by? Vi fant i alle fall det urbane Svalbard.

UNIS og isbjørn

Enkelte ting fikk vi da krysset av lista. Vi fikk lukte totakter (dette er en type snø-scooter), dog inne på et verksted. Turen måtte vi se langt etter da den ble avlyst. Der røyk og den bitte lille muligheten for å få prøve ei rifle. Vi fikk likevel sett isbjørn, tre stykker faktisk. En i glass på flyplassen, en i peisestua i kirka og en i lobbyen på hotellet. Av levende dyr vi observerte kan vi nevne en veldig søt hund og to små sultne svalbard-rein. På UNIS ble vi godt tatt i mot og det slår oss å være et svært så vennlig miljø her.

Folk hilser, studenter sprader rundt i superundertøy uten sjenanse og alle må kle av seg skoene. Ingenting sier vennlighet som læsta. Bygget i seg selv er også veldig innbydende. Nesten hele nybygget er dekket i kobber på utsiden, og innsiden har også fått sin bit av kaka. Bare til Norges Bank har det vært levert mer kobber enn til dette bygget. Bruken av treverk er moderne, nesten som mosaikk, og rette vinkler er det langt mellom.

Det grønne byen

I Longyearbyen er kirka alltid åpen, så etter å ha blitt innlosjert på "Synden" (et brakkehus som tilhører UNIS der blant annet gjesteforelesere bor) fristadet med varme vafler og kaffe på tirs-

dagsåpen peisestue i kirka. På 78° nord skulle man ikke tro at forekomsten av grønnplanter skulle være så stor, spesielt i det offentlige rom. Der tok vi feil, kirkevinduene bugnet over, det var til og med grønnplanter på alteret. Kantina på UNIS har planter på alle bord og ellers rundt omkring. Hvitt ute, grønt inne. Noe annet det er ute er kaldt, vi oppdaget forskjellen på minusgrader og aktive minusgrader. Så når det er aktive 30 minus ute og aktive 25 pluss inne blir man skrekkelig trøtt. Vel i seng opplever vi noe støy, som for oss hardbarka asfaltsoldater høres kjent ut, men dog veldig uvant. Rånebiler er her byttet ut med scootere. Man kan kjøre fra dør til dør og parkere utenfor stuevinduet om man ønsker.

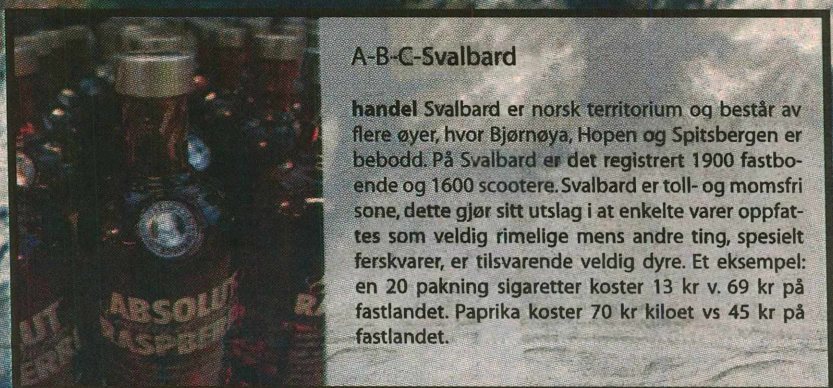
FORTSETTER SIDE 6 →

A-B-C-Svalbard

handel Svalbard er norsk territorium og består av flere øyer, hvor Bjørnøya, Hopen og Spitsbergen er bebodd. På Svalbard er det registrert 1900 fastboende og 1600 scootere. Svalbard er toll- og momsfri sone, dette gjør sitt utslag i at enkelte varer oppfattes som veldig rimelige mens andre ting, spesielt ferskvarer, er tilsvarende veldig dyre. Et eksempel: en 20 pakning sigaretter koster 13 kr v. 69 kr på fastlandet. Paprika koster 70 kr kiloet vs 45 kr på fastlandet.

D-E-F-Svalbard

forskningsutpost På Svalbard er det arbeidsplikt for fastboende, som gjør at man ikke kan bo på Svalbard om man ikke har jobb eller annen grunn til å oppholde seg der. Sysselmannen kan sende deg av øya om du ikke oppfører deg, så pakk og faenskap får holde seg på fastlandet. Svalbard er dessuten mer enn gruver og isbjørn. I Longyearbyen finner du for eksempel UNIS, Universitetscenteret på Svalbard. Svalbard er ikke bare et yndet reisemål for naturforskere, forskere strømmer også opp hit.

Klokka er 21.45. Travle sjeler løper rundt med ledninger og gaffatape mens jenter i gullfarget tyll fikser på sminken. Om litt skal bryggehuset fylles med studenter i alle aldre.

TEKST: HANNA BODSBERG
FOTO: ERLING KJELSTRUP

Vårens hittil mest fantasifulle og fargerike fest for Tromsøs studenter finner sted på studenthuset Driv. I knappe to uker har en solid gjeng fra riggruppa jobbet iherdige for å bli ferdige med planlegging og organisering av temafesten "Tidsmaskinen", og med et stramt budsjett er det imponerende å se hva de flittige frivillige har klart å få til. Det gamle bryggehuset har med enkle og effektive grep blitt ganske forandret fra slik vi er vant til å se det. Fra 70-talls lounge med en svær sofa i cafeen og store slagord på veggene går vi videre inn til den 80-talls inspirerte baren i andre etasje hvor gin og tonics serveres i høyt tempo og Bobbysocks pryder veggene. På Haakon Scene står en svær tidsmaskin. Ved siden av står DJ Bernt.

Bokserbabe i tyll

Bernt har trålet nettet natten i forveien for å finne de beste låtene fra de siste femti år. Han må innrømme at det er spennende med litt annen musikk enn det han er vant til å spille.

– Jeg synes litt synd på foreldrene mine som vokste opp på femti- og sekstitallet, ler han, men ellers ble det laget mye god musikk for noen år tilbake. Det mikses med stor kontroll, og jublende gjester svinger seg på dansegulvet til The King's mørke stemme. På scenen lyser temafestens midtpunkt mot oss og vi får klare assosiasjoner til Brødrene Dahls framkomstmiddelet i jakten på spektralsteinene. Med jevne mellomrom avleder lyden fra et romskip oppmerksomheten til entusiastiske dan-

sere. Tidsmaskinen åpner seg, tidenes bokserbabe stiger ut og viser oss at vi har landet på 60-tallet.

Oppfinneren av "Tidsmaskinen" heter Christoffer Kjønnøy. Han har jobbet som frivillig på Driv i snart to semestre og mente det var på tide med en fredag utenom det vanlige.

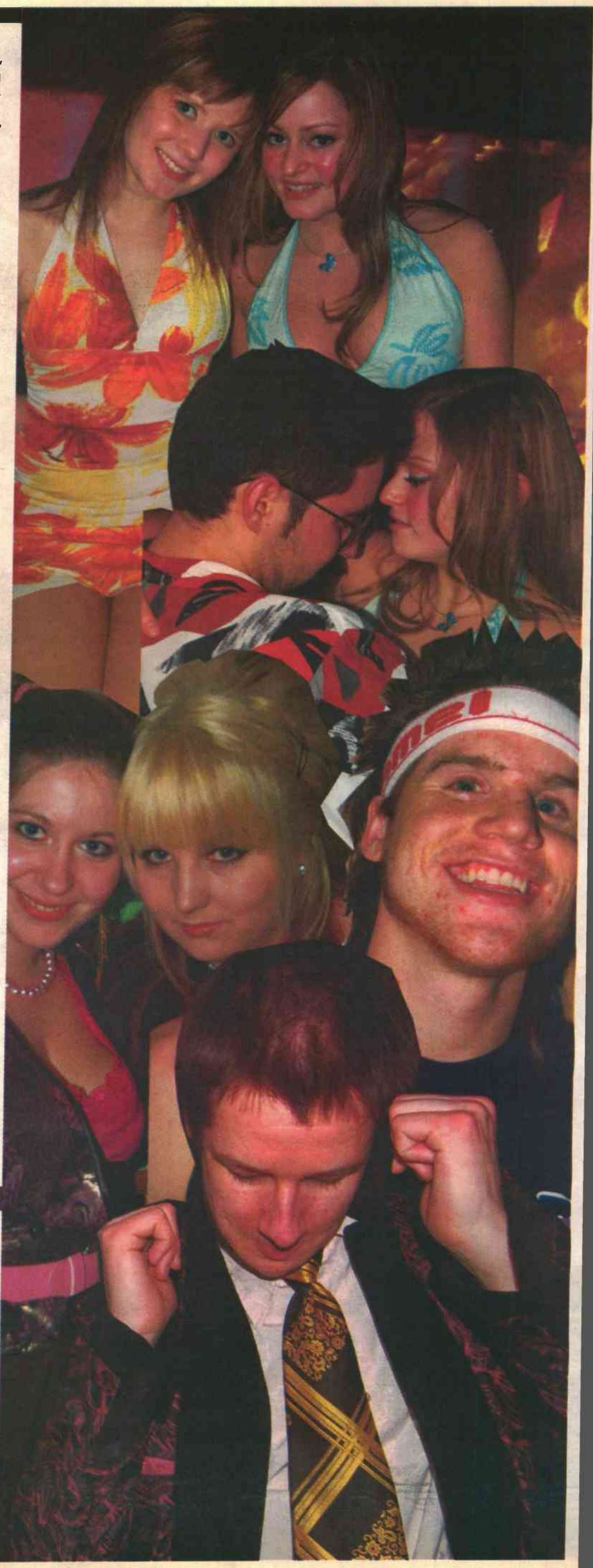
– Stort sett over alt i byen er det den samme musikken som spilles. Det er "dunk, dunk" på Strøket, og det er "dunk, dunk" på Driv. I kveld vil vi høre masse forskjellige musikk fra over femti år tilbake, og jeg tror at alle som kommer hit setter pris på en annerledes kveld, og ikke minst muligheten til å kle seg ut.

70-talls stilguru

Ved inngangen til 90-tallet åpner tidsmaskinen seg igjen, og et knippe medlemmer av Dansademika kommer ut. Det mannlige publikum strømmer mot scenen, folk reiser seg fra stolene sine, og jenter i miniskjørt stjeler som vanlig all oppmerksomhet bort fra baren i noen minutter. Kjønnøy har stor tro på kvelden, og vil gjerne lage en tradisjon av festen.

– En gang i semesteret hadde vært flott. Da får studentene noe å se fram til, og vi som jobber her vil ha muligheten til å forbedre konseptet ytterligere for hver gang.

Det ser ut til at studentene trives denne fredagen. I baren tømmes stadig nye ginflasker, og livlige festdeltagere svinger seg over hele lokalet. Festens grunnlegger vies stor oppmerksomhet blant de fremmøtte, der han er på utkikk etter å premiere kveldens beste kostymer. Samtidig blir journalisten uforsvarende løftet av en sjarmende beruset student, og føler seg litt som Mullah Krekar. Ikke rent få gjester snur ansiktene sine etter Christoffer når han forsvinner gjennom mengden og ut på dansegulvet. Med sin oppknappede røde silkeskjorte, store snipper og åletrange oransje bukse, kommer han nok ikke til å gå lenge uten en dansepartner på '90-tallet.

Spektakulær spektralsteinfest

Kulturredaktør
Andreas Myrvold

MENS VI VENTER PÅ VERDENS UNDERGANG

Homo- genetikk

Lobbyvirksomhet og gjennomslag for uforståelige krav er i ferd med å tvinge kavelosjen i kne, på bekostning av nattens gribber. Kall en spade for en slegge. Bruk den til å grave ned de råtnende likene, konstruer sannheten, og skaff til veie vennligsinnet ekspertise som kan bekrefte at man er uskyldig på alle punkter. Dette kan benyttes med suksess ovenfor alle som har øre, men ikke vil låne de bort til røstene som roper i ødemarken. La meg heller fore deg med løgnene du vil høre.

De stakkars små, disse mine minste, det er det de vil vi skal tro de er. Misforstått, mishandlet og minst. Ikke akkurat vannrette, men med vanntett alibi. Uangripelige faktisk. Enhver form for kritikk kan jo nemlig avfeies på følelsesmessig grunnlag. For dette er jo den grunnleggende menneskerett, de postmoderne fanebæreres vel-smurte munnhell. *Contrecto ergo sum*. Og forøvrig kan man gjøre hva man vil. Da er det vel heller ikke nødvendig å skulle pirke for mye i den betente materien.

Så lenge alle er glade, friske og fornøyde, trenger man strengt tatt ikke bekymre seg for at det går ad hoc. Som vanlig vil jo Apestrekenes fra de med rød klovnese ikke utebli når det blir snakk om at det er å så urettferdig alt sammen. Nå mener jo til og med selve tøyse- og kraveklovnens at dersom man er åtseleter, er jo faren for å begå uheldige handlinger i vanvare mye større. At dette derimot kan motvirkes ved bruk av behandling og mottiltak, tar han sterk avstand fra.

Det motvirkes best når man stryker gribben med hårene. Dette er det også andre fremstående klovnere som mener. Og de mener det de sier. Da må det jo stemme, selv om det er andre som argumenterer for noe annet. Hva vet vel de? De er jo i mindretall. Det er jo ikke de syke som er syke, det er det de friske som er, så da må det jo være de sykes skyld hvis de syke blir syke. Derfor skal fremtiden vise oss hvordan den felles lykken best kan oppnåes. Tiden er bare ikke moden ennå. Alle skal få det de vil ha, hele tiden. Viva la Gomorista.

En heisdundrende fest

Driv feirer seksårsdag, og åpner likegodt alle etasjene på en gang. Det kan bli både koselig, kaotisk og kinky.

TEKST ANDREAS MYRVOLD
FOTO ERLING KJELSTRUP

Lørdag den første april kommer Driv til å smelle i gang et av sine største arrangementer så langt, nemlig feiringen av sin egen seksårsdag. Hele huset skal åpnes for feststemte studenter, og blant annet står det konsert og stand-up på programmet.

– Det er masse som skjer. Arrangementet begynner klokka 14 i kaféen, med gratis kake. Det blir en slags barnefest, med ballongutdeling, leker og filmvisning. Dette er for å inkludere studenter med barn, forklarer frivillig på studenthuset, Sunniva Dalland.

Så tanken er altså ikke å rekruttere nye frivillige på et tidlig stadium?

– Hehe. Ja, selvsagt! Det er jo en kjempemulighet.

Symbolske priser

– Resten av huset åpner klokka 20. Da begynner Terje Sporsems stand-up i 4.etasje, det tror jeg blir veldig artig. Jeg

skal i alle fall prøve å få det med meg, sier en entusiastisk Dalland.

Etter at Sporsem er ferdig med sin komikk kommer Oslobandet deLillos til å fyre opp noen gamle sanger om igjen på Haakon scene, og ifølge ganske sikre kilder stiller de med originalbesetningen fra 1985. Foruten dette kommer en erotisk temafest, rockeklubb og diskotek til å sveives i gang mer eller mindre parallelt.

Men hvordan kommer alt dette til å fungere? Det er flere adskilte arrangementer nesten samtidig?

– Stand-up showet varer fra 21-22, og konserten begynner ikke før 22:30, så det skal vel ikke by på problemer. Det kan være lurt å handle billetter nå, for det begynner å bli utsolgt.

Så det er fare for ikke å komme inn?

– På stand-up showet og deLillos er det egne billetter, mens når det gjelder den erotiske festen i 4.etasje, diskoteket og rockeklubben, har man cover charge på 6 kroner for studenter, i anledning jubileet, mens det er 15,- for alle andre.

– Det er jo en behagelig pris å komme inn for, mener Lise Eriksen, som også jobber som frivillig på Driv.

Heisbar

Hva er de forskjellige arrangementene?

– På den erotiske festen blir det nok en del interessant musikk og litt...eh...

Det høres nesten litt tvilsomt ut?

– Det er jo fordi vi er seks år. Seks er best! Det er vel det som er tanken bak.

– Jeg tror det blir interessant, sier Eriksen.

Og rett over denne snodige festen blir det whiskeybar?

– Ja, på hemsens i 4.etasje, det vil si i 5.etasje.

– Den aller beste blir nok den intime heisbaren. Det er ikke sikkert det blir plass til så mange, men det blir veldig koselig, informerer Dalland.

Så planen er at man skal vandre rundt i en eneste stor fest på hele huset?

– Ja, spesielt etter konserten. Da er alt åpent for alle

Men hvor lenge er det åpent?

– Til halv fire, som vanlig.

Hæ? Har dere ikke nachspiel?

– Nei, det må man nok ordne selv, hehe.

Hva er den der overraskelsen?

– Det kan jeg ikke si noe om, for det vet jeg ikke selv.

– Tidligere har sånne overraskelser vært noe band-opplegg eller lignende, men det er jo ikke godt å si, funderer Eriksen.

– Det er en overraskelse.

Diverse

Brød og Sirkus

Onsdag 29.03.06
Rådhusfoajeen

Miljøorganisasjoner, ordførere og næringslivsfolk i Tromsø møtes til en direkte tv-debatt om oljeboring i Nord-Norge. Ledes av Knut Olsen. Marte Heggelund og Tromsø-bandet Washington spiller live. Dørene åpner klokka 2030, programmet begynner 2130.

Lille lørdag

Onsdag 29.03.06, 21.00
Driv

Dette begynner å ligne en hit. Billig drikke + studenter + bra musikk = God stemning.

Torsdagsvin

Torsdag 30.03.06, 18.00
Driv

Treng verda ein ny kurs?

Torsdag 30.03.06, 20.00
Lillescenen på Kulturhuset
Har den nyliberalistiske modellen som vart einerådande gjennom 80- og 90-talet skapt fleire fattige, eller har den bidratt til at både fattig og rik får ein bit av ei stadig større kake?

Driv 6 år

Lørdag 01.04.06, 08.00
Driv

Rydd plass! Her kommer en aldri så liten feiring. DeLillos, stand-up, og et lass andre ting.

Lørdagsuniversitetet

Lørdag 01.04.06, 12:00
Driv

Marit Anne Hauan fra Tromsø museum skal holde foredraget: "Folkloren er kjærlighetens språk".

New Amigos Språkcafe

Tirsdag 04.04.06, 18.00
Driv

Her kan man lære en mengde nye språk, og man trenger ikke en gang å ha noen forkunnskaper.

Lille lørdag

Onsdag 05.04.06
Driv

"Et ypperlig alternativ til studenter og andre oppegående mennesker som søker noe annet enn covercharge, svette jenter i buffalosko og selvgode, men lettere nervøse, "bolere", melder driv på sine hjemmesider.

Torsdagsvin

Torsdag 06.04.06, 18.00
Driv

Norges rolle på Sri Lanka

Torsdag 06.04.06, 20.00
Lillescenen på Kulturhuset
Med professor Kristian Stokke, Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi, Universitetet i Oslo.

New Amigos Språkcafe

Tirsdag 18.04.06, 18.00
Driv

Lille lørdag

Onsdag 19.04.06
Driv

Torsdagsvin

Torsdag 20.04.06, 18.00
Driv

Fredagsquiz

Fredag 21.04.06
Driv

Nå begynner det vel å tetne til i samendraget.

New Amigos Språkcafe

Tirsdag 25.04.06, 18.00
Driv

Lille lørdag

Onsdag 26.04.06
Driv

Konsserter

Punk konsert

Torsdag 30.03.06, 20.00
Tvibit

Hungry Government, Gestapo Bitches, Anti Nation og Harmonia spiller opp til slagsmål. Her er det mye ung råskap og aggresjon som må luftes ja.

Elvira Nikolaisen

Fredag 31.03.06, 22.00
Lillescenen, Kulturhuset

Nikolaisendynasti meg her og Nikolaisenanarki meg der. Jentekrig meg her syngedame meg der. Kan vi ikke bare bli enige om at *Elvira* funker best helt frittstående?

deLillos

Lørdag 01.04.06, 21.00
Haakon Scene

Med originalbesetningen fra 1985. For de som ikke har hørt noe av deLillos, kan vi avsløre at dette er et norsk band som synger på norsk.

John Scofield

Tirsdag 04.04.06,
20.00

Storsalen,

Kulturhuset

Gitaristen Scofield skal tolke låter av Ray Charles. Har med seg et stødig backingband.

WE + Vishnu (support)

Torsdag 06.04.06, 21.00
Driv

Programslipp for Buktafestivalen. Bukta har allerede hanket inn både stonerockgudfar Brant Bjork og legendariske Mötörhead med Lemmy i spissen. Hva blir det neste?

Lumsk

Fredag 07.04.06

Driv

Folkmetalbandet vant by:Larm stipendet i fjor.

Campus

Ibsens brev

Onsdag 29.03.06, 19.00

Rotunden

Historieprofessor Narve Fulsås holder foredrag om Ibsens liv og forfatterskap. Fulsås har studert Ibsens brev, og skal blant annet snakke om hans forhold til Tromsø.

Flamenco Music and Dance

Onsdag 29.03.06, 12.00

UB Aula

Spanish Erasmus students want to invite University employees and students to a Flamenco Concert.

Smell og bang

Torsdag 30.03.06, 16.30

Store auditorium, Mat.Nat.

Foredrag (og eksperimenter?) av Dr. Huff. Nøyaktig hva i alle dager dette går ut på vites ikke, men vi gjetter på at det kan være underholdende.

Temamøte om Isak Saba

Fredag 31.03.06, 15.00-17.00

Årdna, Universitetet i Tromsø

Enkel servering. Dette er en markering av at det er 100 år siden Isak Saba (1875-1921) offentliggjorde "Same saga laula" i Anders Larsens avis Sagai muittalægje

Film

Au hazard Balthazar

Onsdag 29.03.06, 19.00

Verdensteateret

Filmklubben. Regi: Robert Bresson, Frankrike 1966

Lange flate ballær

Fredag 31.03.06

Fokus

Østfoldinger i fri utfoldelse på kontinentet. Hva er det med dette fylket?

Night on earth

Fredag 31.03.06

Fokus

5 drosjer i 5 storbyer suser rundt med reisende onkel Macs.

Mouchette

Lørdag 01.04.06, 15.00

Verdensteateret

Filmklubben. Regi: Robert Bresson, Frankrike 1967

Strings

Onsdag 05.04.06, 19.00

Verdensteateret

Filmklubben. Dansk dukkefilm

Istid 2

Fredag 07.04.06

Fokus

Oppfølgeren til den å-så-morsomme Istid.

Det levende slottet

08.04.06, 15.00

Verdensteateret

Filmklubben. Regi: Hayao Miyazaki. Japansk animasjonsfilm fra 2004

Sophie Scholls siste dager

14.04.06

Fokus

Sophie motarbeider nazismen. Det betaler hun dyrt for.

Aeon Flux

14.04.06

Fokus

Charlize Theron som dobbelagent. Muligens litt mer attraktiv nå enn i *Monster*.

Mannen som visste alt

19.04.06, 19.00

Verdensteateret

Filmklubben. Regi: Alfred Hitchcock. UK 1935.

Gudenes kamp

21.04.06

Fokus

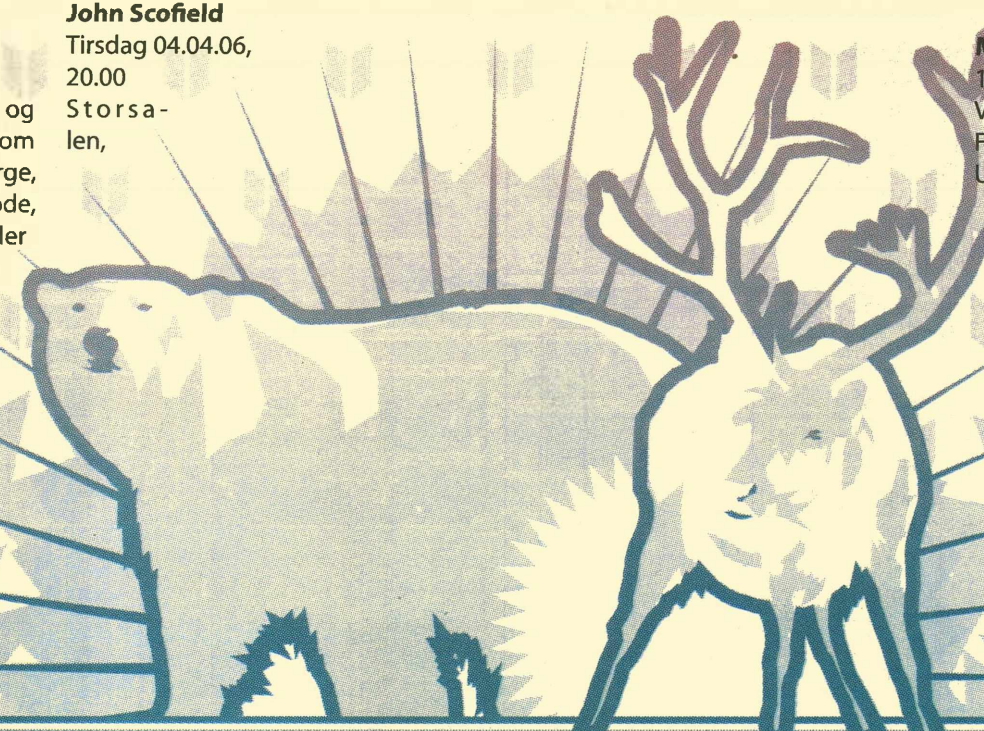
Mexikansk dramatiikk, som visstnok dytter på en del grenser.

I tvilens skygge

22.04.06, 15.00

Verdensteateret

Filmklubben. Regi: Alfred Hitchcock. USA 1943.

Nord-Norgebanen

U

Svalbard side 5-11